

Iz uvoda:

Kada smo počeli da radimo na ovom komentaru imali smo samo osnovne konture kako bi to trebalo da izgleda. Odavno postoji ideja da se uradi komentar Protokola Sionskih Mudraca - ne zato da bi ih falili ili kudili, ili da bi smo dokazivali je to jevrejska ili masonska zavera. Neka je nešto od ovoga i istina, ali bi takve komentare prepustili drugima. Uostalom, mnogo je takvih ogleda gde je dokazivano da su Protokoli pisani od ovih ili onih,.. o tome ćemo se osvrnuti kasnije.

Kod Protokola je fascinantno, u stvari, nešto drugo. Naime, važna je činjenica da ono što se propoveda kao program u Protokolima, ustvari je istina. Da to neko u život i sprovodi. I to ne samo kao neki tajni program neke zavereničke organizacije, kako na prvi pogled izgleda, već mnogo dublje da je to teorijsko razmatranje teorije države i prava i to izuzetno, ali u službi zla i uništenja osnovnih društvenih i moralnih vrednosti ove civilizacije. Pokušaćemo čitaocu da pokažemo koliko je štete ova ideologija već donela svetu, koliko je samo publikovanje ove knjige pomoglo negativnim silama da dominiraju XX vekom - Hitler je svoju antisemitsku ideologiju i kampanju bazirao na Protokolima, i tako dalje. U Protokolima su date neke činjenice istinite za sva vremena bez obzira kako mi to tumačili i da li nam se neke stvari sviđaju ili ne, ali osnovne postavke su tu i to su neke zakonitosti društvenog uređenja koje važe, ali je na nama da odlučimo kako ćemo da to koristimo. To se i u samim Protokolima stalno podvlači da je istina tu negde pored nas - ali da većini naroda, pa i naučnika nije dostupna, iz ovih ili onih razloga.

Protokoli su izuzetan udžbenik vladanja koji pokazuje ljudima šta da rade i kako, ako hoće, da postignu određene ciljeve. Tako su intonirani da ispada da to znanje vladanja koristi masonsko jevrejska zavera da bi podčinila svet svojim interesima...

SADRŽAJ:

I Uvod

II NASTANAK PROTOKOLA

II-1 Protokoli kao veliki falsifikat

II-2 Zloupotreba Protokola kao sretstvo za proganjanje Jevreja

II-2-1 Hitler kao satanista

II-2-2 Agarti i Sambalah

II-2-3 Atlantida

III MASONERIJA

III-1 Sta je to Masonerija ?

III-2 Masoni i Srpsko pitanje

III-3 Iluminati

IV NOVI SVETSKI POREDAK

IV-1 Ideologija

IV-2 Istorijski osvrt na korene Novog svetskog poretka

IV-3 OUN u funkciji Novog svetskog poretka

IV-4 Savet za inostrane odnose (SIO)

IV-5 Komunizam

V SAVREMENI OBLICI RATOVANJA

V-1 Uvod

V-2 Biohemijsko oružje

V-2a Smišljeno trovanje

V-2b Biološko oružje

V-3 Oružje podsvesti

V-4 Socijalno-patološka dejstva

V-4a Sekte kao oružje

V-4b Novi svetski poredak

V-4c Uništavanje porodica kao osnovne ćelije društva

VI PROTOKOLI KAO JEDAN OD DOKUMENATA SIONSKOG PRIORATA

VI-1 Sionski priorat

VI-2 Verski i politički uslovi u kojima je stvoren Sionski priorat

VI-2-1 Katari

VI-2-2 Dijanin kult

VI-2-3 Sionska stena

VI-2-4 Dolazak Velikog Monarha

VII PROTOKOLI SIONSKIH MUDRACA

Korišćena literatura u Komentaru Protokola

KOMENTAR PROTOKOLA SIONSKIH MUDRACA

Dušan Ninić

Komentar Protokola

...od dima iz tela Dionisovog izadoše duše ljudi koji se izdigoše na nebo. Kada blede seni budu stigle do plamtećeg srca Božijeg - Dionis će sav vaskrsnuti, živ bolje nego ikada u visinama Emopireja.

"Veliki posvećenici" - E. Šire

I - UVOD

Kada smo počeli da radimo na ovom komentaru imali smo samo osnovne konture kako bi to trebalo da izgleda. Odavno postoji ideja da se uradi komentar Protokola Sionskih Mudraca - ne zato da bi ih falili ili kudili, ili da bi smo dokazivali je to jevrejska ili masonska zavera. Neka je nešto od ovoga i istina, ali takve bi komentare prepustili drugima. Uostalom, mnogo je takvih oglada gde je dokazivano da su Protokoli pisani od ovih ili onih,.. o tome ćemo se osvrnuti kasnije.

Kod Protokola je fascinantno ustvari nešto drugo. Naime, važna je činjenica da ono što se propoveda kao program u Protokolima, ustvari je istina. Da to neko u život i sprovodi. I to ne samo kao neki tajni program – program neke zavereničke organizacije, kako na prvi pogled izgleda, već mnogo dublje – da je to teorijsko razmatranje teorije države i prava i to izuzetno, ali u službi zla i uništenja osnovnih društvenih i moralnih vrednosti ove civilizacije. Pokušaćemo čitaocu da pokažemo koliko je štete ova ideologija već donela svetu, koliko je samo publikovanje ove knjige pomoglo negativnim silama da dominiraju XX vekom - Hitler je svoju antisemitsku ideologiju i kampanju bazirao na Protokolima, i tako dalje. U Protokolima su date

neke činjenice istinite za sva vremena – bez obzira kako mi to tumačili i da li nam se neke stvari sviđaju ili ne, ali osnovne postavke su tu i to su neke zakonitosti društvenog uređenja koje važe, ali je na nama da odlučimo kako ćemo da to koristimo. To se i u samim Protokolima stalno podvlači da je istina tu negde pored nas - ali da većini naroda, pa i naučnika nije dostupna, iz ovih ili onih razloga.

Protokoli su izuzetan učitelj vladanja koji pokazuje ljudima šta da rade i kako, ako hoće da postignu određene ciljeve. Tako su intonirani da ispada da to znanje vladanja koristi masonsko – jevrejska zavera da bi podčinila svet svojim interesima.

I neka je to istina ili ne, ali to sada pokušavamo da stavimo u drugi plan, jer kako se može upotrebiti za postizanje negativnih ciljeva - to znanje vladanja (u Protokolima, tako lepo izloženo) može se upotrebiti i za pozitivne svrhe.

Pokušaćemo da ovde obrazložimo, teoriju upravljanja državnim mehanizmima postavljenu u Protokolima, ne da bi kritikovali ovog ili onog, već da ova znanja približimo prosečnom današnjem čitaocu, sve kao mali doprinos Teoriji države i prava.

Iskoristimo Protokole kao štivo koje će nas upozoriti na ono što dolazi i ono što je došlo. Ne treba ih koristiti za kompromitovanje ovog ili onog naroda kako je do sada bilo..., već kao nešto što će nam pomoći da shvatimo mehanizam vlasti.

I kao što je Orvel u svojim kratkim, ali nadasve nadahnutim delima upozorio svet na mogućnost dolaska novih apologističkih ideologija, tako i ovo neka prvenstveno bude pretskazanje nečega što ne samo da će doći već je uveliko već i prisutno - a da se po pravilu i ne primećuje. U tome baš i jeste opasnost - što većini ljudi nije shvatljiv ovaj (moramo priznati genijalni) ali ipak nadasve pokvaren i izopačen mehanizam kontrole naroda i politike.

Zapravo, najveća ironija je ta da su svi (manje više), koristili Protokole kao srestvo za ispunjenje nekih svojih proklamovanih ciljeva, neupuštajući se stvarno u proučavanje vrednosti samog teksta. Fašisti Nemačkog Trećeg Rajha su na Protokolima sagradili moćnu kampanju protiv Jevreja, kao osnovu za potkrepljivanje vrednosti rasne nacionalfašističke doktrine (neki bi rekli da to nije doktrina nego samo hukačka histerija – što je ustvari i tačno, ali zar je to prvi put da se nakaradne ideje pakuju u prihvatljive forme za samozavaravanje i samoopravljanje kako političara koji to donose tako i još više kod

poslušnika koji to sprovode. Dobro je poslužilo i kao opravdanje za neuspeh Nemačke u Svetskom Ratu. Nađen je krivac – nisu to bili Nemački patrioti već – zna se ko.

Sa druge strane demokratski nastrojani deo sveta, nije se bavio proučavanjem Protokola iz više razloga. Prvo, čak je zabranjivano i samo štampanje i čitanje njihovo, da se ne bi raspirivale antisemitske aspiracije. Drugo, i sami Jevreji, posle svega što im je učinio Hitler (kao i drugi apsolutisti pre njega), nisu hteli ni da čuju za Protokole ili slične ideje i na sve načine su samo hteli da dokažu kako je to falsifikat. Tako imamo situaciju, da umesto da se Protokoli iskoriste kao upozorenje na ono što je bilo i na ono što tek dolazi, i kao srestvo za borbu protiv političkih zloupotreba svih vrsta, dozvoljeno je da oni posluže samo u neželjene svrhe.

Bilo je za očekivati da javno obelodanjivanje ovakvog dokumenta postigne pozitivan cilj – da spreči "tajni" dokument da nanosi zlo kao kada bi bio u senci i neometan, ispalo je maltene obrnuto – da je više štete nanelo njegovo objavljivanje nego da je ostao "tajni", i samo javno objavljivanje ovakvih ideja predstavlja dalju platformu za razvoj još destruktivnijih ideologija – a da se nažalost niko ozbiljnije nije pozabavio drugom stranom ovog teksta. I Moris Žoli u svom pamfletu "Dijalog u paklu između Makijavelija i Monteskijsa, ili Makijavelijeva politika u devetnom veku, od svremenika" nije želeo da nauči buduće diktatore na političkoj sceni istorije kako da vladaju i zloupotrebljavaju vlast – nego da upozori čovečanstvo na ono što ga čeka ako se na vreme ne preduprede moguće devijacije, naročito s obzirom na moć rastućih tehnologija u oblasti masovnih komunikacija.

Ovde smo hteli upravo da pokušamo da postignemo dva cilja - prvo da se razotkrije mehanizam zloupotrebe vlasti, a zatim i da se on upotrebi, ali kao način postavljanja određenih brana u ustrojstvima savremenih demokratija kako bi se onemogućile ovakve devijacije - i očistile tamo gde ih već ima.

Nije tačno da vlast mora biti samo u sili - jeste to tako u društvima u kojima hoćemo da bude tako. Ali Srbija sa svojom slobodarskom tradicijom - sa mnoštvom dobrih, pametnih (čak genijalnih) ljudi ne mora da bude poligon za isprobavanje novih tehnika manipulacije ljudima, već da pokaže svetu kako se može živeti u harmoniji svih društvenih elemenata. Reći će neko da je to utopija - možda, ali prvenstveno će to biti ako mi budemo hteli i dozvolili da bude.

Iskoristimo baš upozorenje iz Protokola da nas nauči šta da ne dozvolimo da nam se desi (šta da nam se ne dešava). Neka svet pokuša da napravi svoj Novi svetski (rekao bih satanski) poredak - ne verujemo da će do kraja to uspeti - ali ne dozvolimo im ni da zagadjuju naše umove svojim djubretom namerno planiranim za nas. Koliko je opasna vojna intervencija spolja još je možda opasnija intervencija na naše umove (naročito naše omladine). Pa zar nam treba nešto više nego da mirno gledamo kako mlade generacije odumiru pod strašnom rukom raznih narkotika - u osnovnoj školi se počinje sa prvom cigaretom da bi se za nekoliko godina završilo sa raznim drogama. Znete li koliko naše pametne i dobre dece je već u srednjoj školi zauvek izgubljeno u vrtlogu droga?

Rani razvrat (neki to zovu seksualna revolucija) uništava našu porodicu (koja je nasigurnija brana od depresija i beznadja).

Deca nam po celu noć 'gluvare' po kafanama (tepaju im - kafići). Mozgove nam ispiraju satanistička muzika i filmovi puni nasilja.

Ali, neka nam čitanje Protokola pomogne da shvatimo da sve to nije slučajno - da to nije normalan tok civilizacijskog razvoja savremenog društva - već planirano vodjenje ka sveopštem haosu kako bi se uništile stare vrednosti i zamenile novim - pod vodjstvom satanističke svetske vlade i sa novom verom (najverovatnije NEW AGE - ili nešto što će od nje proizići).

Setimo se samo šta je Hitler i njegova soldateska učinila svetu vodjena verom u Lucifera i njegovo ustrojstvo na zemlji. Blizu smo da se slično ponovi - samo sada sa drugom zemljom i drugim vodjom - povucite paralelu izmedju Delta odreda (USA) i nekadašnjih SS odreda - pa čak se nisu trudili ni simbole da promene - ili nisu mogli jer se mole istom "Bogu".

Fascinantno je da se mnogo toga što se pominje u Protokolima kao navodni program rada, zapravo može danas sresti u praksi - od novog svetskog poretka pa do školstva i ekonomije

»U početku društvenog uređenja oni su se počinili gruboj i slepoj sili, docnije zakonima, koji su ustvari ta ista sila, samo maskirana. Izvodima zaključak , da je po zakonu prirode vlast u sili«. (P-1)

Suština vlasti je antagonizam između želja i htenja ljudi - koje izviru iz njihovog prirodnog ustrojstva - kao i ograničavanja tih želja putem sistema vlasti, ili prostije rečeno - silom.

Etičko je pitanje - da li smo mi na ovom stupnju civilizacije morali već da prevaziđemo ovakvo rezonovanje - i da putem duhovnog razvoja, a na osnovu razvijene svesti - prevaziđemo i negativne porive i tendencije i silu za njihovo kanalsanje. "Hristolika ljubav" kako kažu pravoslavni sveci govori da je to moguće, ali o tome nešto više kasnije.

»Svaka odluka gomile zavisi od slučajne ili podmetnute većine, koja, zbog neznanja političkih tajni, donosi apsurdnu odluku koja unosi klicu anarhije u upravu.«

Koliko je ovo nažalost, tačno - nismo li se svi u svojoj praksi uverili u tako nešto - na raznim sastancima, ovih ili onih tela preduzeća, ustanova ili državnih organa.

Pogotovo pravnici u svojoj praksi - ili bolje reći organizatori skupova gde se nešto odlučuje (bilo tajno ili javno) znaju - koliko je važna većina i to:

- Od kojih je ljudi sastavljena?,
- Kolika je ta potrebna većina, jer ako nemamo dovoljno ljudi za "našu stvar", onda je bolje da potrebna većina bude manja, odnosno da celo telo koje odlučuje bude što manje, dalje,
- Kako se formuliše pitanje za one koji glasaju jer su ljudi po pravilu sugestibilni i glasaju u većini slučajeva za afirmativni predlog: "Ko je za"?,
- Nije svejedno ni koje je po redu pitanje koje treba da prođe?

I ako to sve znamo - a i dalje se koristimo mehanizmima odlučivanja većine i to bez zaštite od ovakvih zloupotreba kakve smo gore pomenuli - gde zapravo opet odlučuje manjina, ali se sakriva iza odluka navodene većine - sa pravom se moramo zapitati: Zašto je to tako?

Da li je to namerno iskrivljenje demokratskih tvorevina, ili su one samo perfidan način da se zakamuflira sistem vlasti manjine?

Da li je u samom srcu ovakavih odlučivanja (i šire, svih demokratskih tvorevina) crv koji ih negira i zloupotrebe su nužne, ili jednostavno neka većina dozvoljava da njome manipuliše pokvarena manjina ?

Sve su to teška pitanja i nemamo pretenzije da na njih možemo dati apsolutan odgovor, ali i sama pitanja zapravo su neki odgovor ako se uopšte postave.

Demokratija bi mogla biti "prava" samo ako vuče svoju snagu iz društvenih normi (običaj, moral,..), a ne iz nametnute (često) zakonske norme koja kodifikuje želju neke neformalne grupe - manjine, a nije to nešto što proizilazi iz želja i potreba naroda.

Znamo da je nabolji onaj zakon koji kodifikuje neku društvenu normu koju ionako većina poštuje (kao na primer da je zabranjeno krasti ili ubijati i slično).

Ima, ne malo, zagovornika koji tvrde da je nemoguće primeniti na državno uređenje i političku vladavinu običajne ili moralne norme, ali se sa time ne bi mogli niti smeli u potpunosti složiti - tačno je da je bogastvo odnosa u državnom upravljanju nešto što prevazilazi okvire običaja ili morala, ali i ovi daju sasvim lepu osnovu za svaki društveni odnos da se na njima može izgraditi.

Državni aparat je jako osetljiv mehanizam i u njegovom ustrojstvu mora postojati čvrsti red i hijerarhija, ali to nije suprotno etici - itekako bi moglo da postoji društvo gde hijerarhija nije na sili i strahu, već na shvatanju velike većine ljudi da je upravo takvo ponašanje ispravno - tačnije postojanju svesti svakog pojedinca o njegovoj društvenoj ulozi. Zar i svaka verska zajednica nije takav sistem gde se tačno zna svačije mesto, a vrlo je slična državnoj organizaciji, pa čak i kod nekih destruktivnih, kriminalnih organizacija kao što je mafija - gde se svi ponašaju po nekom davno utvrđenom običaju koji smatraju za jedini ispravan obrazac ponašanja, bez obzira da li je tako - ali, važno je reći da je takav sistem moguć, ali i tu su tek moguće zloupotrebe (zato je i data kao primer italijanska mafija). Naš samoupravni socijalizam je isto tako bio (sada je već istorija) jedan idealno zamišljen sistem, ali nije odoleo zloupotrebama - ili je baš tako i napravljen da bi mogao zakamuflirati vlast manjine?

Teško je to pitanje, ali o tome nešto kasnije.

11. "Politika nema ničega zajedničkog sa moralom. Vladalac koji se rukovodi moralom nije političar, te stoga nije čvrst na

svome prestolu. Ko hoće da upravlja mora pribegavati licemerstvu i lukavstvu. Velike narodne osobine – otvorenost i poštenje – poroci su u politici, jer oni obaraju sa prestola bolje i sigurnije nego najači neprijatelji. Ove osobine treba da budu atributi gojskih država, mi pak ne moramo se rukovoditi njima.”

U protokolima dakle jasno stoji da politika nema ništa zajedničko sa moralom - i tu su u pravu, ako se na politiku gleda kao na sistem upravljanja manjine neukom većinom, ali to upravo potvrđuje gore navedeni komentar.

U današnjim društvima je takođe očigledno da su države koje su zanovane na više demokratije i etički nastrojenim vođama – da su ranjivije prema spoljašnjem i unutrašnjem neprijatelju, ali to je zato što je tu moral samo u svesti vođe da ne čini zloupotrebe i zlo narodu, a ne u svesti mase da se ponaša u skladu sa opštim potrebama, pa je tu i spremnost da se suprostavi svakom neprijatelju.

12. »Naše **pravo** je u sili. Reč »pravo« je apstraktna i ničim dokazana misao. Ta reč ne znači više nego: *dajte mi ono što hoću, da bih time pribavio dokaz da sam jači od vas.*

Gde počinje pravo? Gde se završava ono?

U državi, koja je slaba organizacija vlasti, bezličnost zakona i vladaoca koji su obezličeni umožnim, zbog **liberalizma**, pravima, u toj državi ja crpem **ново pravo: da jurnem po pravu moćnog i da zbrišem sve postojeće poretke i ustanove i da postanem gospodar onih koji su nam prepustitli prava svoje sile, odrekavši se njih dobrovoljno, liberalno...**

13. Dok se sve savremene vlasti kolebaju i ljuljaju, naša će vlast biti neoboriva i jača od drugih, jer ona će biti nevidljiva sve dotle, dok se toliko ne učvrsti da je već nikakvo lukavstvo ne može potkopati.

Od privremenog zla, koje smo sada prinuđeni da vršimo, proizići će dobro nepokolebive uprave koje će uspostaviti pravilan tok mehanizma narodnog bića, poremećenog **liberalizmom**.

14. **Rezultat opravdava srestva. Obratimo pažnju u našim planovima ne toliko na ono što je dobro i moralno, kolilko na ono što je potrebno i korisno.**

Pred nama je plan, u kome je strategijski izložena linija, od koje nemožemo odstupati bez rizika da vidimo rušenje mnogovekovnih radova.

15. Da bismo izradili i pripremili celishodna dejstva, treba imati u vidu podlost, kolebljivost, nepostojanstvo gomile, njenu nesposobnost da razume i poštuje uslove sopstvenog života, sopstvenog blagostanja. Treba pojmiti, da je **moć gomile slepa, nerazumna**, da ona ne rasuđuje, da samo osluškuje na desno i na levo. Slepac ne može voditi slepe, a da ih ne dovede do propasti – članovi gomile, bukači iznaroda, ma i genijalno pametni ali bez razumevanja u politici, ne mogu se pojavljivati u svojstvu rukovodilaca gomile a da ne upropaste celu naciju.

Samo ono lice koje je iz detinjstva pripremano za autokratiju može zato i čitati reči sastavljene iz političkih slova.

Narod, prepušten samom sebi, tj. bukačima i vođama iz njegove sredine, sam sebe ruši i lomi partijskim razdorima izazvanim težnjom za vlašću i počastima i neredima koji iz toga prizlaze.*

Mogu li se narodne mase mirno, bez takmičenja, da razmisle, da upute u posleve svoje zemlje koji se ne mogu mešati sa ličnim interesima? Mogu li se one braniti od spoljašnjeg neprijatelja? To se ne da zamisliti, jer **plan razdrobljen na toliko delova koliko je glava u gomili gubi svoju cellinu, pa prema tome postaje nepojmljiv i neizvodljiv.**

18. Samo **autokratno** lice može izraditi planove opširne i jasne, u jednom redu koji čini raspodelu svega što se nalazi u mehanizmu državne mašine; iz toga treba zaključiti da se **celishodna za jednu zemlju uprava mora skoncentrisati u rukama jednog odgovornog lica**. Bez apsolutnog despotizma ne može postojati civilizacija koju ne sprovode mase već njihov rukovođa, pa ma ko on bio. Gomila je varvarin koji ispoljava svoje varvarstvo u svakoj prilici. Čim se gomila dočepa slobode, ona je ubrzo pretvara u anarhiju koja je sama po sebi najveći stepen varvarstva

19. **Pogledajte na pijane životinje, onesvešćene vinom, na čiju je neograničenu upotrebu dato pravo zajedno sa slobodom.** Nećemo valjda dopustiti da i naši dođu dotle...

*Narodi gojski zaneti su alkoholnim napicima, a omladina njihva ošašavila je od klasicizma **i ranog razvrata**, na koji ih je podbadala i nagonila naša agentura - guverneri, lakeji, guvernante – u bogatim kućama, pomoćnici, kelneri i naše ženskinje – u mestima gde se goji vesele i zabavljaju. U ove poslednje ja ubrajam i takozvane »dame iz sveta«, njihove dobrovoljne sledbenice u raskoši i razvratu.«*

(P-1)

"U Srbiji nećeš moći da razlikuješ ko je muško, a ko je žensko čeljade. Svi će iste 'aljine nositi. Ta nesreća će nam doći sa drugih strana, ali će se kod nas najviše zadržati.

Narod će izgupati i glupiti sve više. Rađaće se ljudi a da neznaju ko im je djed, a ko pradjed. Ljudi će mišljati da sve znaju, a ništa znati neće.

...Nečastivi će ući u ovaj narod i u postelju legati sa srpskihjem sestrama, majkama i ženama. Praveći im taku decu da među Srbima, otkako je veka i sveta goreg roda biti neće.

Rađaće se sve sami sinji kukavac, a da niko neće u snazi biti da rodi pravog junaka."

(Iz Kremanskog proročanstva)

Zar to nije ono što se upravo dešava nošoj omladini (i ne samo našoj)? Da li je paranoja, ako kažemo da je opijanje omladine u kafićima, drogiranje i celonoćni život, posledica neke globalne zavere?

Da li je to onda smišljeni način za uništavanje jednog naroda ili više naroda - da li je to genocid?

Svakako mnogo perfidniji nego u fašističkim logorima smrti. Udariti na mladost je isto što i udariti na budućnost jednog naroda.

Alokoholizam, zloupotreba droga, pa čak i razvrat - kako kažu u protokolima, - a mi to danas zovemo seksualna revolucija, sve su prisutniji, iz generacije u generaciju.

Sociolozi i psiholozi su ove pojave proučili i objasnili i nije nam ovde cilj da to radimo, ali uglavnom se sve svodi na fenomenologiju problema, ali suština je zapravo prikrivena.

Dvadesetih godina ovog veka 'seksualna revolucija' je smatrana idejom malog broja bolesnih umova. U isto vreme u koje je Kolontaj, Lenjinova verna sekretarica, učila sovjetske žene da imati seksualni odnos s nekim ne znači više od 'ispijanja čaše vode'. Američka revolucionarka Margaret Sejdžer osnovala je društvo 'Planetarnog roditeljstva'. Propagirala je promiskuitet među tinejdžerima i upućivala ih da nesputano istražuju osblast polnosti.

Uz to, predviđalja je sterilizaciju koja će obuhvatiti sve 'niže' rase: crnce, Jevreje, stanovnike Južne Evrope, hrišćanske fundamentaliste i mentalno zaostale. Ostali će se razmnožavati da bi stvorili višu, gospodarsku rasu... Tako su ideje Vilhelma Rajha, učitelja orgazmičke revolucije, Kolontajeve i Sejdžerove sada postale 'opšte dobro' svetske civilizacije, a seksualno vaspitanje je već poodavno zamenilo veronauku u školama. Čovek je podeljen na erogene zone i prestao je da ljubav poima van konteksta polnog čina. - 'Nju Ejdz' zahuktalo nudi svoja rešenja.

Svedoci smo procesa polaganog uništenja porodice kao onovne ćelije društva - koliko udeo u tome ima i rastuća pornografija na svakom koraku - seksualna revolucija, na koju svi blagonaklono gledamo), - ona je sigurno jedan od uzroka - ali, odakle ona, ko je pokretač toga?

Obično se tvrdi da su to zakoni razvoja društva, ali to ne objašnjava ništa - da li je objašnjenje iz protokola ispravnije - rani razvrat - zacrtano kao srestvo i cilj.

21. "U današnje vreme mi smo kao međunarodna sila nepovredivi, jer ako nas napadnu jedne, podržavaju nas i štite druge države. *Neiscrpna podlost gojskih naroda, koji puze pred silom, koji nemaju sažaljenja prema slabosti, koji su nemilosrdni prema pogreškama i snishodljivi prema zločincima, koji neće da podnose protivrečnosti slobodnog uređenja, koji su strpljivi do mučeništva pred nasiljem smelog despotizma - eto šta sve pomaže i doprinosi našoj nezavisnosti, od savremenih premijera - diktatora, oni trpe i podnose takve zloupotrebe, od kojih bi za najmanju oni odrubili glave dvadesetorici kraljeva.*

Čime da se objasni takva pojava, takva nedoslednost narodnih masa u svom odnosu prema događajima, reklo bi se, jednog reda?

22. Ta se pojava objašnjava time, što ovi diktatori šapuću narodu preko svojih agenata da oni tim zloupotrebama **nanose štetu državama radi viših ciljeva** – postizanja dobra dotičnih naroda, njihovog međunarodnog bratstva, solidarnosti i ravnopravnosti. Razume se, njima ne govore da se takvo sjedinjenje mora izvršiti samo pod našom državom. "

Socijalističkim (komunističkim) diktaturama je upravo ova ideja i dala potrebnu snagu za život. Ni jedna autoritarna država nije se mogla zasnivati samo na volji nekolicine iz upravljačkog vrha - već je, na neki način, morala zadobiti masu - nije pravi termim "zadobiti" - bolje reći prisiliti, ali baš odgovarajući pojam (sem možda manipulacija) i nemamo, jer neki diktator koristi grubu silu i zastrašivanje - kao Rim na primer, ali u socijalizmu se otišlo nekoliko koraka dalje - idejama iz Protokola.

Ovde se perfidno zadobilo poverenje masa da se radi sveopšteg dobra čine sva nedela koja se čine. Bitno je "spasiti svet" - spasiti masu radnika i seljaka lošeg života i eksploatacije od strane manjene na vlasti. Sada su svi (kao bajagi) na vlasti - predstavnici masa. To je razvijeno i u nauku - Marksizam, Lenjinizam,.. Čovek se žrtvuje, živi čak mnogo gore nego ranije, ali u pitanju je opšta žrtva za neko imaginarno bolje sutra - bitno je da su svi jednaki (u nemaštini). Čeka se bolje sutra i verujemo u bolje sutra skoro kao u neku religiju.

U samoupravnom socijalizmu se otišlo i još dalje. U Titovoj Jugoslaviji se nije loše živelo. Postavlja se pitanje kako je to bilo moguće kada znamo da ekonomija socijalističke privrede nije održiva i ekstenzivna je?

Bio je to veliki eksperiment da se pokaže u praksi model kakav će biti - kako će se živeti - kada Princ Judejski stupi na presto (kako kažu Protokoli).

Velike strane dotacije su održavale ekonomiju zemlje dok je Tito bio živ, jer to i jeste bilo njegovo delo. Važno je da je narod odvojen od svake vlasti putem najperfidnijeg od svih sistema za manipulaciju

masama - delegatski sistem. Vrh vlasti je nedodirljiv jer ga narod ne bira - on bira delegate, oni dalje druge delegate i tako - malte ne u nedogled. A sve u formi najveće demokratičnosti. Protokoli o tome jasno govore.

Na šta je rastući komunizam sve bio spreman, vidi se na našem primeru u periodu II svetskog rata, ili bolje reći socijalističkoj revoluciji koja je tada sprovedena - setimo se šta se dešavalo u Jugoslaviji za vreme drugog svetskog rata i neposredno posle kada je masonsko - jevrejska socijalistička vlast koja samo što se ustoličila - divljala naročito u Srbiji kao pravoslavnoj zemlji. Prosto je neverovatno kako narodi podnose ova maltretiranja, verovatno se plaše da može uvek biti i još gore i plaše se zapravo promena, ali nije baš sve tako jednostavno, napred rečeno u Protokolima to lepo objašnjava, ali priznaćete da, po pravilu, niko od nas i nije razmišljao na taj način. Zaključak izvedite sami.

1. Kakav se oblik društvene uprave može dati društvima gde je **podmitljivost** ušla svuda, gde se do bogastva dolazi samo veštima iznenađenjima poluvaralačkih mahinacija, gde vlada **raskalašnost**, gde se moral podržava kaznenim merama i surovim zakonima, a ne dobrovoljno usvojenim principima, gde su osećaji prema otadžbini i religiji zamrljani kosmopolitskim ubeđenjima? Kakav se drugi oblik uprave može dati ovim društvima, ako ne onaj despotski koji ću vam opisati dalje?

(P-5)

Zar ti postulati nisu i osnovne vodilje dobroj broja današnjih sekti - setimo se samo šta nam govori New Age i slični iz njega izvedeni pokreti, gde se veličaju vrednosti potrošačkog društva kroz čoveka - jedinku kao centar sveta. Zar to nisu još ranije bili i postulati Iluminata pa i komunista (Manifest), bitno je u centar interesovanja staviti čoveka, to rađa samoživost i samodovoljnost (čovek je napravljen prema liku Božijem - znači on je bog na zemlji i sve mu je dozvoljeno). To dalje rađa sve one negativne posledice u sociologiji današnjih društava koje se odnose i na porodicu - njeno raspadanje, alkoholizam, zloupotrebu droga i slično.

Da bi smo **srušili** Gojsku industriju, 6. mi ćemo pustiti u pomoć špekulaciji silnu **potrebu za raskoši, nezajažljivoj raskoši**, koju smo uspeli da razvijemo među Gojima. (*potrošačko društvo*) 7. **Podići ćemo radničke nadnice**, koje svejedno neće doneti nikakve koristi radnicima, jer ćemo istovremeno izazvati **poskupljivanje najglavnijih životnih namirnica**, (*kontrolisana inflacija*) tobož usled opadanja zemljoradnje i stočarstva, a sem toga, mi ćemo vešto i duboko potkopati izvore proizvodnje, 8. naviknuvši radnike na anarhiju (*samoupravljanje*) i alkoholna pića i preduzevši zajedno sa tim mere da se sa zemlje oteraju sve inteligentne gojske snage. (*Migracija selo – grad kod nas sedamdesetih godina, da bi se stvorio što veći sloj radnika, proletera koji zavise od mesečne plate, a uništilo selo i seljački sloj koji je nezavisan od nadnice*)

9. Da bi pravo naličje stvari ostalo za Goje neprimetno, mi ćemo ga prikriti tobožnjom težnjom da poslužimo radničkim klasama i velikim ekonomskim principima, koje vrlo aktivno propagiraju naše **ekonomske teorije**. (P-6)

3.decembra 1910.godine u broju 297. "Moskovskih Vjedomosti" štampan je članak "radnički pokret u Zapadnoj Evropi". Donosimo sledeći citat iz njega:

... Uopšte osnovni je uzrok svih sukoba u poslednje vreme radnička nadnica – radnici forsiraju, traže povećanje njeno. Ovi zahtevi se prikrivaju ponekad drugim motivima, kao ne primer novim načinim proračunavanja zarade, ali se ipak svi sukobi svode na povišenje radničkih nadnica. U železničarskom štrajku u Francuskoj otrvoreno je bio postavljen zahtev da minimalna zarada železničkog službenika bude povećana od 4 na 5 franaka dnevno. Ne ulazeći u pitanje koliko su ostvarivi ti zahtevi mi ćemo se zaustaviti na onom ozroku koji ih je izazvao.

U svim državama Zapadne Evrope opaža se poslednih godina znatno poskupljenje životnih namirnica. O tome svedoči takozvani "Index number". Ali u taj "index" ulaze veoma raznoliki predmeti koji ni izdaleka nemaju podjednak značaj u pogledu životnih potreba, kao na pr hleb, gvožđe, svila, duvan i tome slično, jer dok su jedni neophodno i bitno potrebni, drugi se javljaju kao raskoš. Drugo "Index number" ne predstavlja srednje cene izvesnog perioda već se one podešavaju za izvesne rokove, te prema tome njegova kazivanja odražavaju slučajna kolebanja cena. Usled toga uzimamo prema službenoj statistici Nemačke (1910.) srednje godišnje cene najvažnijih artikala:

ražanog brašna, pšeničnog brašna, svinjskog i ovnujskog mesa i izvodimo iz njih srednje cene za dva petogodišnja perioda od 1899 do 1904 , i od 1905 do 1909 godine. Cene na veliko ovih artikala u Berlinu iznosile su u sledećim razmerama (u markama za metričku centu):

	1899 – 1904	1905 – 1909	poskupljenje
Brašno ražano	18,7	22,8	19%
Brašno pšenično	22,5	26,9	
Svinjetina	104,8	124,3	
Ovčetina	121	144,5	

Dobija se čudan sticaj i podudaranje, da su se cene ovih najneophodnijih životnih namirnica povećale u drugom petogodišnjem periodu prema prvom podjednako na 19%.

List se čudi takvoj podudarnosti.

Da li će Protokol broj 6 Sionskih mudraca rasterati sve te njegove nedoumice?

Prevareni i varani radniče, otvori svoje oči.

Na kraju ovog uvoda, pozabavimo se malo načinima programiranja svesti masa kako bi ilustrovali jedan od metoda za manipulaciju.

Sigurno se sećate – barem vi stariji – kako se u doba socijalizma jedna odrednica često koristila – *radnici, seljaci i poštena inteligencija*. Znači, inteligencija je po definiciji nepoštena, a samo su radnici i seljaci kako treba. I to kada se ponavlja čoveku od malena on i nije svetan odakle mu taj antagonizam prema učenicima ljudima. Pa ono “uči sine da ne radiš,..” i slične gluposti, samo nije to slučajno, kako se obično misli.

Citiraćemo neke delove iz inače vrlo sporne knjige Vladimira Aleksejeviča Istarhova «UDARAC RUSKIH BOGOVA»:

»Kako se programira ljudska svest pomoću religija, sistema obrazovanja, SMI i t.d. ? U osnovi programiranja svesti leži postupak stvaranja sistema baznih vrednosnih stereotipa. Taj sistem formira tabelu i, šta je to, najbolje je shvatiti na primeru nekoliko redova iz baznog sistema vrednosti hrišćanina.

Tabela - Bazni sistem vrednosti hrišćana

Br.	Pojam, etiketa, simbol	Moralna ocena	Emocija
1	Bog	Veoma dobar	Strah
2	Đavo	Veoma loš	Strah, užas
3	Hristos	Odličan	Ljubav, zahvalnost, divljenje
4	Antihrist	Užasan	Strah, užas, mržnja
5	Internacionalista	Dobar	Poštovanje
6	Nacionalista	Loš	Prezir
7	Fašista	Veoma loš	Prezir, mržnja, strah
8	Špekulant	Loš	Nepoštovanje, zavist, zloba, mržnja
9	Zelenaš, bankar	Veoma loš	Mržnja, zavist
10	Preduzetnik	Nije dobar	Zavist, mržnja
11	Skromnost	Dobar	Odobranje
12	Ponos	Loš	Neprijateljstvo

Ova tabela se može nastaviti dugo, ona je dugačka, ali mi to nećemo raditi. Najvažnije je – shvatiti njen smisao. A smisao je u tome, što se svaki bazni pojam (etiketa, simbol) uvek daje u čvrstoj vezi sa moralnom ocenom i emocijom. Ova tabela stvara fundament mišljenja, pravilnog ili nepravilnog. Posle završetka programiranja čoveka svaki pojam (etiketu, simbol) čovek nikada ne prihvata odvojeno, već uvek sa moralnom ocenom i sa emocijom.

Sav kasniji postupak čovekovog mišljenja posle niza logičkih koraka se oslanja na te bazne stereotipe. To jest sva informacija, koja dospeva u ljudsku glavu, osmišljava se i ocenjuje pomoću te tabele baznih vrednosti.

*Oni koji upravljaju ruljom znaju da se **rulja ne rukovodi logikom, već emocijama. Na tome je i zasnovana svaka demagogija i mehanizmi upravljanja i manipulisanja ljudima.** Pritiskajući u potrebno vreme na dirke etiketa (pojmovi, simbola) i izazivajući odgovarajuće emocije, lako je upravljati društvenim mnjenjem rulje.*

Naprimera, u rulji kojom upravljaju demagozi, pojavio se jak orator, sa kojim demagozi ne mogu da izađu na kraj logičkim putem. Dovoljno je da demagozi povikaju: »On je provokator«.

Ili neki drugi pojam koji je u svesti ljudi utisnut sa određenom vrednošću. Bilo dobrom ili lošom, prema potrebi onih koji upravljaju.

Rulja će odmah podržati, i orator će biti neutralizovan. Njega više neće slušati, on će morati da se opravdava, dokazuje da on nije provokator, da je dobar, ali rulja će u to sumnjati, i sva pažnja rulje će biti prenetna na drugi kolosek.

Ako rulja prima nekog oratora kao neprijatelja i oseća prema njemu negativne emocije, onda sve ono što taj orator bude govorio, biće prihvatano negativno, nezavisno od istinskog govora oratora.

Dalje daje primer napadajući Hrišćanstvo:

*Pošto je Hristos odličan, pošto Vas voli, pošto je heroj, pošto nam želi dobro, znači da sve ono što on propoveda, jeste istina. Eto zašto se izmišljaju svakakvi trikovi tipa hristovog spasenja. To su psihološke metode. Sve je veoma pismeno smišljeno. A to, što to **ne deluje na intelektualce**, to popove ne plaši. Intelektualaca je malo, a ljudi rulje – mnogo.*

Ovde obarajte pažnju na to kako se sam pisac poigrava svojim čitaocima. Šta u stvari hoće da nam kaže – *Ako meni verujete, onda ste vi manjina koja je elitistička, intelektualna, a većina koja mi ne veruje su »oni drugi« kojima se ne može pomoći. Znači čim na vas ne deluju propovedi hrišćanstva vi ste po automatici intelektualci.*

Sigurno će se neko s pravom zapitati: Da li je normalno i u prirodi ljudskoj da svet i pojmove oko sebe svrstava u neke opšte okvire, samo da bi ih lakše razvrstavao u svojoj glavi? Da li je to normalo? Usudili bih se da kažemo da jeste, za većinu ljudi, ali i da nije dobro i da se treba od toga odvikavati. Jer ovo kako svet oko sebe gledaju mase danas, stvarno je na vrlo niskom energetsom nivou. Zapravo se radi o ljudima koji se zaklanjaju u neko «opšte prihvaćeno mišljenje», a ne žele da misle svojom glavom. Slično je očigledno u «modnim trendovima», gde svi pokušavaju da liče jedni na druge. A to upravo olakšava nekome ko hoće da upravlja ljudima, da ih potčini svojoj vlasti, a i da nisu toga svesni. To je kao ono kada jedan čobanin i jedan pas kontrolišu veliko stado ovaca. Važno je da pastir upravlja

ovcom predvodnikom koga svi ostali slušaju, a ako se baš neka ovca i osmeli da oda van stada onda je onaj džukac vraća na svoje mesto.

Sve to ide do apsurdna. Počnite da analizirate sve pojmove koje koristite u toku dana. I koja značenja za vas imaju. To je lepa mentalna igra. Dajte definicije pojmovima koje koristite. Za koje se nekako podrazumeva da znate šta znače. Uradite to u svojoj glavi, a zatim to značenje proverite sa svojim prijateljima. Iznenadićete se koliko ćete razlika naći.

Kao šalu navodimo obično dobro poznatu bajku «Crvenkapa» - Ako se doslovno analizira, iz nje se izvodi zaključak da je jedina pozitivna ličnost onaj vuk!

Razmislite šta tamo stvarno piše. Poslali jednu bolesnu staricu da živi sama u šumi i dete da se o njoj stara i da svaki dan joj nosi hranu kroz divlju šumu. Jedva seca onoliku korpu, a vuk je divlja životinja – on se hrani onim što nađe – pa makar bila i jadna slatka devojčica maltretirana od strane svoje porodice.

Ili uzmite vaše moralne karakteristike koje ste bili dodelili likovima iz ove bajke i potražite u gornjoj tabeli, pa ćete videti šta ste dobili.

Navešćemo još jedan primer, sa kojim se većina vas možda neće složiti, ali računamo da vi koji ovo čitate imate već neka veća znanja iz ove oblasti i da volite misliti svojom glavom, pa ćemo vam ga ipak izneti.

Šta vidite na jednoj fudbalskoj utakmici? Dve grupa ljudi pokušavaju da ubace okrugao mekani predmet u za to ograđene prostore na suprotnim stranama terena za igru. I uspešniji su oni koji više puta to urade. Pa i da kažemo da to za njih i ima nekog smisla u vidu rekreacije, ali da je taj broj ubačenih lopti bitan za hiljade i milione navijača, da im je to čak najvažnija stvar u životu – zar nije besmisleno?

Ali od malena gledamo kako se ljudi oko nas tako ponašaju i ne razmišljamo šta se stvarno dešava.

I samo još jedan primer zloupotrebe.

Kako vam izgleda ova rečenica koju smo vam servirali malopre: » *Navešćemo još jedan primer, sa kojim se većina vas možda neće složiti, ali računamo da vi koji ovo čitate imate već neka veća znanja iz ove oblasti i da volite misliti svojom glavom, pa ćemo vam ga ipak izneti*».

Koliko je vas koji ovo čitate, primetilo da smo i mi protiv vas upotreбили istu tehniku manipulisanja svešću. Ulagujemo se vašoj sujeti, kako imate znanja i zato ćete nas poslušati. To su elementi klasične hipnoze. I što je čovek jača ličnost, lakše ga je prevariti. Sa nesigurnima je teže. Osnovna šema je da se čoveku priča kako je jak i pametan i da niko ne može da utiče na njega, da je poznavao oblasti o kojoj je reči, čak autoritet u tom, i da **baš zato** će i vas poslušati i poverovati vam jer oni neuki ne mogu da to shvate.

Dalje, » *Koliko je vas koji ovo čitate, primetilo da smo i mi protiv vas upotreabili istu tehniku manipulisanja svešću. Ulagujemo se vašoj sujeti, kako imate znanja i zato ćete nas poslušati*». Ponovo ista priča, samo na višem suptilnijem nivo. Pošto ste jači od drugih moramo da vam priznamo ono što ste već verovatno i sami primetili, kako bi smo stekli vašu naklonost i poverovali nam u ono što vam pričamo. Naravno da je i to manipulacija prema vama.

Sad bi smo mogli da kažemo da smo stvarno zatvorili krug. Vodimo vas iz petlje u petlju. Napravili samo spiralu od nekoliko uzastopnih negacija (negacija negacije) kako bi vas doveli do toga da se izdvojite od bilo kakvog slepog verovanja temi koju predstavljamo. Kao one Ešerove slike gde stepenice nemaju kraja, a idu u krug.

I zato, teorija u Protokolima zaslužuje još dublje proučavanje – bez obzira da li je to svesno i namerno urađeno, ili se radi o čisto prirodnim zakonitostima razvoja društvenog uređenja. Mada se, neumitno nameće zaključak da se ovde ipak radi o pokušaju svaranja nekog svetskog despotizma, globalne, planetarne vlasti, ili kako je danas ušlo u modu da se sve i svašta naziva *Novim svestskim poretkom* - samo to i jeste njegova suština. (O tome nešto kasnije.) Bez ideologije iznete u Protokolima, ideologije destrukcije - ne bi današnji svet izgledao ovako kako izgleda, ali ni perspektiva za budućnost nije mnogo bolja.

Još jednom moramo da podvučemo da nam nije bila namera da ovde otkrivamo svetske zavere – ne da bi se pravdali nekome, ili iz nekog straha – već zato što smatramo da je to u krajnjoj liniji i manje važno. Prosto zato što u današnjem društvenom uređenju (na svestskom

nivou) postoje mnoge devijacije i nesavršenosti. Nije bitno da li su one posledica namere nekog zlog uma, ili su naprosto zakonomernosti razvoja ljudskog društva koje teži ka savršenosti i na tom svom putu ka svetlosti pravi manje i veće greške, kao dete koje se tetura i pada dok ne na uči da hoda kako treba – a ovde je na jednom mestu postavljena **teorija vladanja** (možete naći i neki verovatno prikladniji naziv) kao nigde drugde i šteta je da ostane u senci iza spoljašnjosti Protokola kao jednog programa za osvajanje sveta, odnosno, programa za stvaranje nove svetske jedinstvene vlasti, nekog **novog globalnog carizma**.

II - NASTANAK PROTOKOLA

II-1 Protokoli kao veliki falsifikat

Svako izdavanje Protokola, Jevreji širom sveta odlučno napadaju, (i rekli bi s pravom). Svako ko je pročitao tu knjigu razumeće i zašto.

Za njih je ovo falsifikat sačinjen od strane Ohrane (tajne policije carske Rusije). Napisana je da se za sve nedaće okrive Jevreji i prema njima izazove mržnja.

Protokole je koristio i Adolf Hitler kada je hteo da izazove antisemitska osećanja među Nemcima.

Jevreji kažu da je besmislena tvrdnja o jevrejskoj zaveri da vladaju celim svetom. Po njihovoj verziji nastanka protokola, Ohrana je preradila pamflet Morisa Žolija »*Razgovor u paklu između Monteskijsa i Makijavelija*«. Napisan još 1862.godine u Ženevi, a uperen protiv apsolutističke vlasti Napoleona III u Francuskoj.

U spisu »*Ka jednoj racionalnoj teoriji tradicije*« Karl Poper (nemački filozof jevrejskog porekla) kaže da se u društvenom životu ništa ne ne odigrava onako kako smo zamislili i da uvek ima neželjenih posledica koje se nikako ne mogu eliminisati. Zato je odlučno protiv svih 'teorija zavere' koje bi globalizovale pokušaje manjih ili većih grupa da utiču na svetsku politiku u smislu osvajanja opšte vlasti (kako se obično pripisuje Masonima).

Ovo su zastupale uvek levičarske snage i partije liberalne orijentacije.

S druge strane oni koji veruju u 'teoriju zavere' dokazivali su da protokoli nisu pamflet i falsifikat, a glavni argument im je to da »neko« svojim delovanjem potvrđuje mnoge stavove iz ovog teksta.

Za Protokole se tvrdilo da predstavljaju ***zapis toka Svetskog kongresa Jevreja održanog u Bazelu 1897***, na kome su doneti planovi za postizanje dominacije nad svetom.

Od poznatih knjiga takve prirode je i ona Viktora Marzdena pod nazivom »Sionski protokoli«. On je bio dopisnik 'Morning posta' iz Rusije.

Po njemu istorija protokola je ovakva:

Ruski obaveštajni agent u Parizu g-đa Justina Glinka dobavljala je važne informacije koje je prosleđivala generalu Orgevskom u Sankt Petersburg. Na spisku njenih plaćenika nalazio se i izvesni jevrejin, Jozef Šorst, član Pariske masonske lože 'Mizraim'. Jednog dana 1884. godine Šorst je ponudio informacije od velike važnosti za Rusiju, a za uzvrat je tražio 2500 franaka. Suma je stigla iz Rusije i predata je Šorstu koji je g-đi Glinki uručio izvesne dokumente. Šorst je kasnije otišao za Egipat gde je, po izveštaju francuske policije, bio misteriozno ubijen. Original zajedno sa prevodom poslat je Orgevskom koji je sve to uručio svom pretpostavljenom generalu Čerevinu. Ovaj je trebalo da dokument preda lično caru, ali budući da je bio dužnik ruskim Jevrejima, on je dokument jednostavno sklonio u arhivu. U međuvremenu se u Parizu pojavio jedan pamflet koji govori loše o ruskom dvoru i pošto se sumnjalo da je u to umešana i g-đa Glinka, njoj je naređeno da se vrati u Rusiju. Tu je bila prognana na svoje imanje gde je zapovedniku okruga Alekseju Suhotinu dala kopiju dokumenta koji mi danas poznajemo kao »Protokoli sijonskih mudraca«. Suhotin dokumente pokazuje svojim prijateljima Stepanovu i Nilusu. Stepanov 1897. godine privatno izdaje Protokole, a profesor Sergej A Pilus prvi put ih objavljuje u Carskom selu 1901.godine.

Nilusov prijatelj G. Butmi takođe je izdao Protokole i jedan primerak ovog izdanja nalazi se od 10.08.1906.godine u Britanskom muzeju.

Januara 1917.godine Sergej Nilus je pripremio drugo izdanje dopunjeno i 'dokumentovano'. Međutim, pre nego što je došla na tržište, knjiga je zaplenjena i uništena po naređenju Arona Kirbiza, poznatijeg pod imenom Kerenski. Nekoliko primeraka ipak je sačuvano i prebačeno na zapad. Knjiga je izdavana 1919. u Nemačkoj, 1920. u Engleskoj i Francuskoj, i iste godine i godinu kasnije i u SAD. U Jugoslaviji knjiga je izdata 1929. u Split, 1933. u Beogradu, zatim ponovo 1941. po dolasku nacista u okviru antimasonske izložbe, a sada ima i svoje najnovije izdanje 1994. godine od strane kuće »Velvet« koje je zabranjeno, kao i druga.

I uglavnom ovaj stav i preovlađuje u savremenim naučnim krugovima - da su protokoli potpuni falsifikat, spis u celini sumnjiv. Da su ga nosioci antisemitskih interesa podmetnuli sa namerom da se ozloglasi judaizam.

Ali, dali baš smemo tako odbaciti protokole?

Oni sami snažno svedoče protiv takvog zaključka, jer sadrže jedan broj zagonetnih napomena - koje sasvim očigledno nisu judaističke, tako da ih sigurno nije mogao smisliti neki lukavi prevarant.

Nijedan antisemitski falsifikator sa makar malo pameti nikako ne bi umešao takve napomene u nameri da stvori nepoverenje u judaizam, jer niko ne bi verovao da su one jevrejskog porekla.

Pođimo redom i iznesimo neke od njih na koje bi smo skrenuli pažnju čitaocima:

- U tekstu se u više navrata govori o dolasku **masonskog kraljevstva** i **kralja sionske krvi** koji će vladati tim masonskim kraljevstvom. Izjavljuje se da će budući kralj biti izdanak **dinastičkog korena kralja Davida**. Tvrdi se da će **kralj Jevreja biti stvarni papa** i **patrijarh međunarodne crkve**.

Kao izraz jevrejske misli, stvarne ili izmišljene, takve izjave su bukački besmislene. Još od biblijskih vremena ni jedan kralj nije imao mesta u jevrejskom predanju, a samo načelo kraljevanja je postalo potpuno beznačajno.

Zamisao o kralju bila bi isto toliko besmislena jevrejima 1897,g, koliko i danas, a ni jedan falsifikator nije mogao biti neobavešten o toj činjenici. Čini se zaista da su navedene napomene pre hrišćanskog porekla nego judaističkog.

Tokom poslednja dva milenijuma **jedini kralj Jevreja bio je sam ISUS** - a on je prema jevanđeljima bio od **dinastičkog korena Davidovog**.

Ako neko izmišlja jedan spis i pripisuje ga jevrejskoj zaveri zašto bi unosio tako nesumnjivo hrišćanke prizvuke. (Na ovome ćemo se detaljnije zadržati nešto kasnije).

- Tekst Protokola se završava neobičnim iskazom: **"Potpisano od strane predstavnika Siona 33 stepena"**.

Zašto jedan antisemitski falsifikator ne bi pokušao da okrivi sve Jevreje umesto samo nekolicinu onih koji sačinjavaju *predstavnike Siona 33 stepena*? Zašto ne bi objavio da su spis potpisali, recimo, predstavnici međunarodne jevrejske skupštine? Teško da predstavnici Siona 33 stepena uopšte deluju kao da se odnose na judaizam ili na ma kakvu međunarodnu jevrejsku zaveru. U najboljem slučaju izgledalo bi kao da je to samo masonski spis, a znamo da 33 stepen u masonstvu pripada takozvanoj strogoj pokornosti sistema slobodnog zidarstva kojeg je uveo Hunt na zapovest svojih nepoznatih pretpostavljenih čiji je pripadnik bio Čarls Redklif. Važno je reći da gornje razrede ovog reda čine najniži razredi tajnog reda Sionskog priorata.

Zašto i kako su se Protokoli pojavili u javnosti smatramo nebitnim i pored činjenice da su bili velika i dobro čuvana tajna, kao i svaki plan o delovanju bilo koje organizacije koja drži do sebe i ima iole ambicije da plan realizuje.

A dogodilo se i ono neminovno: Što je dokument tajniji, važniji, za drugoga zanimljiviji, raste mu mogućnost da se banalno otkrije.

Masonerija pokušava na sve moguće načine dokazati da su Protokoli anti-semitski pamflet i povezati ih sa satiroj Morisa Žolija o Napoleonu III.

Protokole pobiti izuzetno je teško, čak i ako ih proglasite i falsifikatom ne možete ih odbaciti. Naime, neko je izgleda prigrlio taj "falsifikat" i sprovodi ga u delo.

Pored najčešće citiranog štampanog teksta Protokola do kojeg je došao Sergej Aleksandrović Nilus i objavio 1902.g, u izdanju IKP "Velvet" Beograd 1994.g, postoji tekst protokola do kojega je došao i drugi Rus - Jurij Butmij i koji je objavljen 1901.godine.

Oba teksta su skoro potpuno ista - nije podudaran redosled i broj sednica, a javljaju se i rečenične razlike u tekstu pojedinih sednica.

Analizu razlike Butmijevoj i Nilusovog teksta dao je Mihajlo Popovski u knjizi " *Tajni svet masona* " i u završnom komentaru samih Protokola M. Popovski napominje:

"Butmijev tekst niko nije opovrgao. A kako i bi kada je najveći deo onoga što se nalazi u njegovom štivu sadržano u trima ranijim govorima ili spisima *Triju jevrejskih rabina*:

- Prvi je govor rabina Rajhorna (Reichhorn) u Pragu, tačnije na grobu rabina Simeona ben Juda. Bilo je to godine 1880.g, dakle sedamnest godina pre kongresa u Bazelu. O tome šta je i kako govorio saznajemo od Ser Džon Redklifa u natpisu 'Izveštaj o istorijskim i političkim događajima poslednjih deset godina'.
- Drugi je 'Ein Rabbiner uber die Goim', brošura koja je 1901.g. dopala u ruke mladočeškom zastupniku Bresnovskom i radi koje je on interpelirao ministra rata, pa je tako izašla u javnost (austrijski nedeljnik 'Michel Wache auf' broj 7 i 8 od 2. i 3. marta 1901.godine).
- Treći je govor nekog rabina na kongresu u Lavovu 1911.godine, a obelodanjen je u bečkom 'Bauern - Bundler' od 1. novembra 1912.godine.

Autentičnost ovih spisa nikad nije poricana i ni sa koje strane. Za naše razmatranje od značaja je to da ono što je rečeno u ovim trima spisima, rečeno je i Butmijevom štivu. Ne određujući se čvrsto u stavovima, želja nam je bila da produžimo onamo gde su masoni stali."

Sve ovo govori u prilog autentičnosti teksta Protokola - ali ne u smislu cionističke, judaističke zavere već kao spis nekog tajnog hrišćansko - jevrejskog reda ili društva.

II-2-1 Hitler kao satanista

Iz misterija - moglo se samo proročki nagoveštavati da će se tokom vremena pojaviti jedan čovek (Hrist) sa takvim astralnim telom, u kome će svetlost sunčevog duha - i pored Lucifera, doći do svesti pomoću životnog tela bez naročitih duševnih stanja. - R. Štajner

Jedan od ljudi koji je najviše uticao na samog Hitlera kroz njegovo upućivanje u tajne nauke je svakako Ditrih Ekart., često nazivan spiritualnim osnivačem nacizma.

U 'Majn kampfu' on opisuje Ekarta kao: "Jednog od najboljih koji su posvetili život buđenju našeg naroda svojim pisanjem, svojim mislima i, najzad, svojim delima".

A šta je bilo to konačno delo malo je šire poznato. To je posvećenje Hitlera u čudovišni sadistički magijski ritual sličan ritualima koje je izvodio *Landulf II* u Kalot Enbolotu u devetom veku.

Ekart je bio pripadnik *Tulske grupe* u kojoj je brzo zauzeo vodeće mesto, oformivši jedno uže jezgro od ljudi koje je posvetio tajnim znanjima višeg stepena.

17. avgusta 1918. g. u mondenskom minhenskom hotelu "Četiri godišnja doba" Zbeatendorf je osnovao minhensku ložu nemačkog reda, koja je dobila ime "**Društvo Tule**" (Tula je ime legendarne zemlje koja leži na krajnjem severu. Po mišljenju novih okulista, Tula je Atlantida, koja je, navodno, izčezla 850 hiljada godina ranije). Društvo se pridržavalo složenih rituala. Princip je bio bespogovorno pokoravanje glavi saveza, što su, inače, tumačili bukvalno. Stvar je u tome, što su u "Tule" stupili mnogi veoma bogati ljudi – knez Gustav fon Turn i Taksis, krupni industrijalci, dvorani bavarskog kralja, ministar pravde Bavarske, predsednik policije Minhena i njegov

zamenik Vilhelm Frik, poznate sudije, profesori, naučnici itd. Mnogi od njih mogu se naći kasnije u redovima nacista.

Zbotendorfov naslednik na funkciji čefa "Društva tule" bio je Hans Dan, a kasnije i Johan Gering.

Na Ekarta je najviše uticala u to doba teozofska literatura, posebno pisanja gospođe Blavacki i nadahnuće za ponovno stvaranje mita o Tuli gotovo je isključivo izvlačio iz njenog trotomnog dela 'Tajna doktrina'. Prvobitna koncepcija modernih tulista bila je izuzetno gruba i naivna. Sofisticirane verzije legende o Tuli tek su se postepeno razvijale u rukama Ditriha Ekarta i generala Karla Haushofena, a kasnije još usavršene i proširene pod upravom SS Rajhsfirera Hanriha Himlera, koji je terorom naveo veliki deo nemačkog akademskog sveta da pruži profesionalnu pomoć u pokretanju mita nemačke rasne superiornosti.

Unutrašnje jezgro tulske grupe činili su isključivo satanisti koji su se bavili crnom magijom - bili su posvećeni uzdizanju svoje svesti uz pomoć rituala do spoznaje zlih i neljudskih inteligencija u univerzumu i dostizanja načina komunikacije sa tim inteligencijama, a majstor i duhovni vođa, poznavalac tog kruga bio je Ditrih Ekart.

Kada se susreo sa Ekartom Hitler je posedovao već ne mala iskustva na planu proširenja svesti na temu ujedinjena sa anti-duhom povezanim sa Longinovim kopljem u Beču, a naročito kada je ležao oslepljen iperitom u stanju prisilnog transa u vojnoj bolnici novembra 1918.g.

Oblici ritualne magije preko kojih je Ekart dalje posvetio Hitlera slični su užasnoj seksualnoj magiji Alistera Kroulija, (O.T.O), a delom i izvedeni iz nje.

Pred punom pažnjom stražara ćelija za osuđenike na smrt, službe bezbednosti zadužene za Ninberške zatvorenike, koji su uglavnom pazili na dodavanje otrova kojim bi osuđenici sebi oduzeli život i tako izbegli smrt vešanjem - pukovnik SS Volfram fon Silver je pobožno klekao, dok je izvesni Fridrih Hajšler (okultni majstor, jedan od najvećih poznavaca Tajne doktrine u to doba) pevao reči crne mise, konačne himne obožavanja sila zla koje su mu čekale dušu sa druge strane groba. Tako je fon Silver pravedno osuđen za svoja zverstva u čudovišnom zločinu protiv čovečanstva otišao pez pokajanja na vešala, ali do kraja dosledan svom crnomagijskom verovanju.

T. Revenskroft

II-2-2 Agarti i Šambalah

Slepilo i neznanje savezničkih oficira službe bezbednosti zaduženih za ninnerške osuđenike bili su toliki da nisu prepoznali čak ni demonsku prirodu 'poslednjih obreda' datih najvažnijim osuđenicima koji su čekali dželatovo užje. Uglavnom se sa podsmehom gledalo na smešna bajanja najviših oficira SS i to se pripisivalo njihovom ludilu zbog straha od skorog kraja. Malo je ko znao istorijat nastanka satanizma u Nemačkoj Hitlerovoj mašini i koji je značaj imala ova destruktivna ideologija na uspon Hitlera ka vlasti i činjenicu da su svi najviši oficiri oko Hitlera bili okultni posvećenici crne magije.

Vratimo se za trenutak ezoterijskoj istoriji, bez obzira koliko nam se ona činila fantastična i nestvarna - imala je veliki uticaj na istoriju sveta.

Prema Tajnoj doktrini unutrašnji život čoveka je od najranijih vremena bio pod vođstvom spiritualnog makrokosmosa ili navišeg božanskog bića, ali pored njega na čoveka su uticale (i danas utiču) hijerarhije duhova-bića. Neke od tih hijerarhija neprijateljski su raspoložene prema božanskom planu ljudske evolucije.

Svest čoveka je trebalo da ostane ogledalo božanske svetlosti, ali je tu nameru poremetila hijerarhija suprotstavljenih sila koje su tražile načina da u čovekovoju duši izazovu neku vrstu otpora toj svetlosti.

Prva hijerarhija zla, kolektivno znana kao **Lucifer**, protivnik nebeskih hijerarhija, svojom intervencijom započeo je proces preko koga je čovek postao gospodar sopstvene spoznaje i sposoban za lične odluke. Istovremeno čovek je doveden do mogućnosti zla i greške. Na taj način on je postao previše uključen u točak fizičke egzistencije i previše prepleten sa materijalnim procesima Zemlje.

Ovaj period evolucije čovečanstva (mnogo pre Atlantide) opisan je u Bibliji simboličkom slikom 'proterivanja iz raja', u kojoj je čovek pridobijen za ciljeve zla podmuklim iskušenjima zmije.

Unutar sila same zemlje, pod čiji je uticaj čovek sada doveden, delale su druge demonske moći - duhovi koji pripadaju isključivo

materijalnom svetu u koji je Lucifer doveo čovečanstvo - nazvani su ahrimanskim dusima, a kolektivno su znani kao **Ahriman**.

Ovo je druga hijerarhija zla koja traži načina da odseče čoveka od vizije makrokosmosa i da ga spusti na totalno zatvaranje u trodimenzionalni svet mera, borjeva i težine. Ahriman želi da prevari čoveka da bi ovaj posmatrao svet prijemčljiv čulima kao jedinu realnost. Da nije ovog mešanja, duhovne moći koje počivaju iza sila prirode nikada ne bi bile zaklonjene ljudskom vidu.

"Lucifer vodi ljude u spiritualnu nezavisnost od nebeskih hijerarhija , mami ga, kako se pokazuje, da *postavlja sebe kao boga* . Ahriman pokušava da uspostavi *čisto materijalno kraljevstvo na Zemlji* , potpuno izolovano od spiritualnih stvarnosti i pokušava da uvuče čovečanstvo tako duboko u to kraljevstvo da ovo gubi svaku svest o svom spiritualnom poreklu i sudbini". (Trevor Revenskroft)

U doba arijevske rase - jedan deo njihovih sveštenika se preobratio od većinske vere obožavanja Sunca ka obožavanju zla i poveo deo naroda za sobom, oformljen u dve grupe. Uspostavili su sopstvene razdvojene zajednice u planinama koje su sada potopljene ispod Atlanskog okeana u blizini Islanda. Iz ove opake i krvožedne civilizacije digla se legenda o **Tuli** (kasnije obožavanoj od strane Hitlerovih fašista).

Za Tulu se smatralo da predstavlja magijsko središte nestale civilizacije, nešto poput Atlantide.

Ti posvećenici zla preživeli su katastrofu koju Biblija opisuje kao veliki potop. Migrirali su istočno preko Evrope sve do Azije i smestili se u Tibetu u dva prostrana logorišta u pećinama ispod planinskih svetilišta sunčevog proročišta, gde su se okupili veliki posvećenici da bi mudro usmerili civilizacije ere post-Atlantide.

Pećinske zajednice koje su sužile zle hijerarhije nastavile su svoj život sve do modernog doba - do svog kraja kada je komunistička Kina anektirala Tibet 1959.g, a Maovi vojnici masakrirali sve savremene posvećenike.

U prvoj deceniji XX veka glasine o ovim tibetskim svetilištima dospele su i do zapada. Govorilo se o dva tajana reda (mi bi to danas nazvali sektama) - Luciferovo proročište nazvano je 'Agarti' i verovalo se da je centar meditacije usresređen na odražavanje Sila. Ahrimanovo proročište je imenovano 'Šambalah', središte u kome su se provodili rituali za kontrolu elementarnih sila.

Posvećenici Agartija specijalizovali su se za astralnu projekciju i pokušavali su da nadahnu lažno vođstvo u svim zemljama sveta. Majstori Šambalaha pokušavaju da izrade iluziju materijalizma i da povedu sve vidove ljudske aktivnosti u ponor.

Sa više ekspedicija – jednom godišnje u periodu od 1926.g. do 1942.g. Nemci su pokušali da uspostave kontakt sa pećinskim zajednicama i pridobiju ih za sebe, odnosno da pomognu da se pridobije pomoć luciferskih i ahrimanskih sila za podupiranje nacizma i za projektovanu mutaciju koja će nagovestiti novu rasu nadljudi.

Ali, samo su majstori Agartija, sluge lucifera, bili voljni da podržavaju nacizam.

Posvećenici Šambalaha koji su se bavili napredkom materijalizma i podržavanjem mašinskog doba - odbili su saradnju sa Hitlerom jer su uspostavili kontakt sa Engleskom i Amerikom, gde su i osnovali svoje lože, ili bili priključeni određenim masonskim redovima, a sve u cilju pomaganja već zahuktale industrijalizacije u osvit novog elektronskog doba - njihove sekte već su bile poznate na zapadu.

Rajhsfirer SS Hajnrih Himler je bio oduševljen majstorima Agartija (bili su organizovani kao sekta - udruženje 'zelenih ljudi') i osnovao je školu okultizma pod vođstvom ovih majstora, u Berlinu i mnogim vodećim pripadnicima Totenkopfa SS (služba bezbednosti) i Gestapoa bilo je zapovedeno da pohađaju kurseve meditacije, transcedentalizma i magije.

Dalje, Himler osniva **Anenerbe** - *nacistički biro za okultno* koji je uključio i pripadnike Kroulijevog lažnog reda templara (o njima više kasnije), kao i pripadnike Tule gezelšafta u crni red SS.

U vreme rastućeg satanizma u svetu s početka XX veka francuski filozof Rene Geon upozoravao je svet da satanističke - neopaganske grupe (sekte) koje se bave magijskim ritualima mogu postati nesvesna alatka viših sila koje će okomiti neizrecive užase na čovečanstvo: Lažne mesije koje smo do sada viđali provodili su tek niska čuda, a njihove učenike nije bilo teško preobraziti. Ali ko zna šta nas čeka u budućnosti? Kada posmislite da te lažne mesije nisu bile ništa drugo do više ili manje nesvesne alatke onih koji su ih prizvali, i kada se pomisli o nizu pokušaja napravljenih jedan za drugim u savremeno doba, čovek je prisiljen da zaključiti kako su to bile tek probe, eksperimenti, koji će se obnavljati u različitim oblicima sve dok ne bude postignut uspeh... Ne radi se o tome da smo mi okultisti ili spiritisti dovoljno jaki sami po sebi da izvedemo poduhvat takve prirode. Ali zar nije moguće da se iza takvih pokreta krije nešto daleko opasnije, o čemu njihove dođe ništa ne znaju, jer su i sami nesvesna alatka viših demonskih sila?

1935.g. po naredbi Himlera u SS je osnovano odeljenje pod nazivom "**Nasledje predaka**" /**Ahnenerbe**/ na čelu sa dr Hajncom Robertom Skultetusom. To odeljenje je slalo ekspedicije u Etiopiju i čak u Tibet radi istraživanja relikata "Giganata" koji su, prema mašti rasističkih okultista bili preci arijevskih naroda.

Anenerbe je imao četrdeset i devet ogranaka u celoj nemačkoj i mnogi vodeći umovi su bili primorani da stupe u ovu organizaciju.

Poslednjih meseci rata nacisti su promenili svoj pozitivan stav prema lamama jer su shvatili da im nisu bili od onakve pomoći kakvu su oni želeli. Ovi nisu uspeali, ili nisu želeli da zauzdaju moć Lucifera u korist nacizma. Ili je on iskoristio nacizam za svoje planove - širenja strašnih stradanja i patnji kroz godine rata.

Majstori Argatija izvršili su kolektivno samoubistvo, ritualno izvedeno da ne bi živi pali u ruke Ruskoj vojsci koja je osvajala Berlin.

Predstavnici zapadnog sveta naprosto su odbijali da priznaju kakvi su im poraženi neprijatelji zaista bili.

Jedan od dobrih poznavalaca Adolfa Hitlera upravo sa ove njegove satanističke strane i uopšte značaj crnog okultizma u trećem Rajhu je bio austrijanac dr. Valter Johanes Štajn. On je tvrdio da je u periodu 1909 - 1913.g. Hitler putem halucinogenih droga i svojim učiteljima dostigao viši nivo svesti i načinio studiju srednjevekovnog okultizma i ritualne magije.

Kada je rahsfirer SS Hajnrih Himler, naredio hapšenje dr Štajna u Štutgartu 1933. Da bi ga prisilio da služi u SS birou za okultno, ovaj je pobegao iz Nemačke i doneo sa sobom u Britaniju najopsežnije znanje o okultizmu u nacističkoj partiji.

U Londonu je tokom drugog svetskog rata bio poverljivi savetnik ser Vinstona Čerčila po pitanju uma i motivacija Adolfa Hitlera i vodećih članova nacističke partije.

Posle rata dr Štajn je planirao da ovo svoje znanje javno publikuje i najširoj javnosti pruži saznanja i dokaze kakva je ideologija zapravo vodila nacističku partiju nemačke, odnosno njen vrh. Ali tu je odmah naišao na otpor u zapadnim krugovima, pa šta više i od samog Ser Vinstona Čerčila lično, koji je uporno tvrdio da okultizam nacističke partije ne sme ni pod kojim okolnostima biti otkriven javnosti.

Neuspeh ninerškog procesa da prepozna prirodu zla na delu iza spoljašnje fasade nacional-socijalizma ubedio je dr Štajna da mora

proći dosta vremena proći pre nego što bude postojalo dovoljno široko čitalaštvo da pojmi rituale posvećenja i postupke crne magije u unutrašnjem jezgru nacističkog vođstva.

Savezničkim tužiteljima na nimerškim suđenjima protiv čovečanstva nedostajala je moralna mašta da pojme apokaliptičku naklonost civilizacije koja se rodila u Nemačkoj između dva svetska rata - civilizacije zasnovane na magičnom pogledu na svet.

Zapad je na najvišem nivou politike doneo odluku da se najgnusniji zločini u istoriji čovečanstva objasne kao posledica mentalnih poremećaja i sistematskog izopačenja instikata.

Smatralo se najkorisnijim da se govori u suvim psihoanalitičkim pojmovima kada se razmatraju motivi zatvaranja miliona ljudskih bića u gasne peći umesto da se otkrije da su takvi postupci bili neodvojiv deo službe zlim silama.

Sa pravom se moramo zapitati koji su bili interesi ovakvog prikrivanja - da li nemogućnost prosečnog čoveka da pojmi ove stvari ili strah vlasti da se upuste u nešto što neće moći objasniti svojim ljudima, ili je ovo prikrivanje i izobličavanje posledica sličnih okultnih aktivnosti u vrhu zapadnog političko-ekonomsko-masnosnog vrha i njegove bojazni da i sam ne bude otkriven.

Zapadna nauka, koja je proizvela atomsku bombu, poricala je i samo postojanje zla i govorila je u pojmovima bihevizma i relativnosti morala. Religija zapada koja je svela sopstvenog boga na prostog drvodelju iz Nazareta, nije mogla da pojmi ljude koji su obožavali kosmičkog Antihriista i postigli posvećenje u svetove izvan običnih percepcija uz pomoć obreda ritualnog žrtvovanja. Sa druge strane, oni koji su znali - čutili su jer im je tako više odgovaralo. Mislimo na vođe okultnih loža i tajnih udruženja povezanih sa politikom sile na zapadnoj hemisferi, koji razotkrivanjem satanističke prirode Nacističke partije ne samo da ništa ne bi dobili, nego čak naprotiv - jer ozbiljna javna istraga okultnih obreda i znanja posvećivanja - razotkrila bi spiritualne realnosti koje su i sami brižljivo sakrivali pred očima javnosti.

Napravimo samo nakratko jednu paralelu sa današnjim stanjem duha:

Koliko satanističkih sekti javno i slobodno zastupa svoje teorije i prikuplja članstvo u svim zemljama sveta, sve u cilju uništavanja postojećih moralnih vrednosti i posrnuća duha čovekovog, sve u slavu Antihrista? Kakva nas tek budućnost čeka?

U Protokolima duh zla nas jasno upozorava kojim metodima se služe njegovi vojnici na svom pohodu ka novom svetskom poretku u kome neće biti mesta za pravdoljubive zemlje kao što je naša i čiste, moralističke i hristolike religije kakva je Pravoslavna.

II-2-3 Atlantida

..Minerva je odnela u Eter srce Dionisovo i ono tu postade vrelo sunce. Ali od dima iz tela Dionisovog izađoše duše ljudi koje se izdigoše na nebo. Kada blede seni budu stigle do plamtećeg srca Božijeg – Dionis će sav vaskrsnuti, živ bolje nego ikada u visinama Emopireja. To je tajna smrti Dionisove.

A sad čuj tajnu vaskrsenja. Ljudi su meso i krv Dionisa, nesrećni ljudi su razbacani delovi koji se traže i uništavaju se u zločinu i mržnji, u bolju i ljubavi, kroz lanac od hiljade života. Vrelina vatre iz zemlje i ponor sila donjih jednako ih vuku sve dublje u ponor, sve više ih komadaju. Ali mi posvećenici, mi koji znamo šta je gore, a šta dole, mi smo spasioci duša, Hermesi ljudi. Mi ih sebi privlačimo kao ljubavnike, a na s samo privlače bogovi. I tako mi nebeskim inkarnacijama uspostavljamo živo telo božanstva. Mi rasplačemo nebesa i obradujemo zemlju i kao dragocene igračke u našim srcima čuvamo suze svih bića kako bi smo ih pretvorili u osmehe. Bog umire u nama, u nama se on ponovo i rađa. – Tako je govorio Orfej. (E. Šire: »Veliki posvećenici)

Prema predanju, Atlantidu je sačinjavalo sedam ostrva, a naselila su ih bića koja su došla iz drugog sunčanog sistema, sličnog našem, pre

30.000 godina. Teško je adekvatno opisati istoriju civilizacije, a da se duboko ne zađe u sferu mitskog, iracionalnog.

U svim legendama naroda veliki i najtajnovitiji deo posvećen je mitskom narodu, i čak (i po današnjim merilima), nepojmljivo civilizacijski razvijenom koji je na vrhuncu svoje moći završio u strašnom sveopštem Potopu. Priču o potpu kao velikoj kazni koja je usledila zbog zloupotrebe moći možemo pratiti gotovo u svim religijama sveta.

Dejan Lučić u svojoj knjizi "Vladari iz senke" kaže:

"Žitelji Atlantide nisu bili najstariji 'narod' na zemlji, ali su zato u vreme u koje su aktivno boravili na zemlji najbolje odmakli u osvajanju slobode. Težili su ka apsolutnoj slobodi. Slobodi od čvrstih materijalnih zakona, prevazilaženju čvrstih stega 'obične' ljudske egzistencije. Što god su više osvajali i kontrolisali energetska suštinu svoga postojanja i time sticali neizmerne moći manipulacije nad prirodom (astralne, vantelesne projekcije, putovanja, direktan prenos misli i osećanja, materijalizacija i dematerijalizacija, drastična izmena klimatskih i drugih uslova na Zemlji i slično), to su više zaboravljali da je druga strana slobode odgovornost. Apsolutna sloboda je jednaka apsolutnoj odgovornosti za svaku misao reč ili delo.

Stanovnici Atlantide su svoja znanja magije poslali u budućnost. Oni su bili posednici Vrhovne nauke, prave magije, pravog kulta koji se rodio pre nekoliko milijardi godina, na ko zna kom mestu. Pre 12.000 godina, posle vladavine koja je trajala oko 18.000 godina, Atlantida je potonula u more. Bila je to posledica katastrofe na Kosmičkom nivou, koja je zadesila čitavu Galaksiju.

Ali neki su i preživeli, malobrojni i ne u ljudskom obliku na kakav smo navikli, već kao energije, kao nevidljivi Majstori (Inicijati koji su zauzimali stepene iza Bezdana, pali anđeli, ali ako više volite bogovi istorije). Njih je dvanest. Kada je to potrebno (po njihovom mišljenju) oni se inkarniraju na materijalnom planu.

Trudili su se da održe "Drevno znanje". Prenosili su to svoje znanje ljudima, ali u tome nisu uvek uspevali kako treba, i to ponajviše iz porostog razloga što ljudi nisu bili u stanju ni da ga pojme ni da ga prihvate. Ali menjale su se civilizacije, zavisno od stepena prihvatanja "Tajnog znanja" bila je to manje ili više uspešna civilizacija, ili tačnije - zavisno od stepena zloupotreba tog znanja, one su opstajale duže ili

kraće. Kako prolaze vekovi dolazi se do nekih uobličavanja - stari Egipćani su napravili pomak, Grci su ga preneli u Evropu.

Važno je napomenuti da je jedan broj Inicijanta težio da očuva izvorno čisto znanje - da razjasni "Simbole" u izvornom "Sistemu" i sa tim znanjem da pokuša da oživi kult drevnih bogova, dok drugi - prilagodili su ga svojim uskim potrebama, što znači zloupotrebili ga i na taj način se odvojili od izvorne svetlosti. Ilustracije radi, setimo se samo kako su stari Egipćani koristili svakojake – profane stvari, za prenošenje ritualnih i magijskih šifara i simbola – počev od srazmera i brojnih veličina Piramida pa do Velikih i Malih arkana Tarota. Upravo karte, kao igra, kao kocka, kao porok – izabrane su za prenosioca tajni, jer oni su bili dovoljno mudri da znaju da je jedino porok večan i da se najlakše prenosi među ljudima. Iskoristili su ga kao nosioca mudrosti kroz vekove, a da običan, neuki svet i nije znao šta ima u rukama. Setite se kada uzmete karte u ruke da su četiri znaka u kartama zapravo simboli četiri kosmička elementa. Ali to nam sad nije tema.

Znanje je prenošeno ali sa greškama

Znanje je putovalo kroz vreme, ali sa greškom. Ankh-af-na Khnosu, sveštenik Amoun Raa u Tebama u XXVI dinastiji je pokušao da oživi drevne zvezdane kultove i to mu je uspelo ali sa greškom. Lunarne Kultove vraća na pozornicu istorije i misterija. Oživeo je pravi **Lunarni kult** (Lunarno-Plutonski).

Slično je i sa hrišćanstvom koje se u praksi odvojilo od svog izvorišta - postalo je suprotno istinskoj inicijaciji Ozirisovog Eona - gnostičkom hrišćanstvu. Ono se sačuvalo samo u retkim fragmentima i kao "jeres" jer su Hristovu reč objašnjavali magičnim značenjima što se zvaničnoj, dogmatskoj crkvi nije sviđalo - bez obzira da li se radi o katolicizmu ili pravoslavlju, možda i zato što je gnostičko hrišćanstvo bilo previše komplikovano za narod, pa i same sveštenike. Reinkarniranje Elifasa Levija (Eliphas Levi), jednog od vladara iz senke ili inicijanta, imalo je za cilj da on u svom životu uspostavi gnostičko hrišćanstvo. On je svetom otkrio **Pravi Sunčani Kult**. Ali do toga dolazi tek na kraju Ozirisovog Eona.

Vladari iz senke

Vladari iz senke, *energije, nevidljivi majstori, insajderi* - ili već kako ih zovemo, su posvećene energije iz jednog nebeskog klana zaduženog za planetu Zemlju, (Svedenborg) oni nisu Bogovi.

Njihov je zadatak da planiraju istoriju civilizacije na Zemlji. Oni su ti koji postavljaju civilizacije u žižu istorijske pozornice. I ako ne uspe kako je zamišljeno, na sceni je smenjuje druga civilizacija. Po toj teoriji nema slučajnosti u istorijskim zbivanjima – zapravo se radi o nekoj varijanti teorija zavere, ali najšire gledano. Mi smo samo jedan veliki eksperiment nebeskih duhova. Kada nisu zadovoljni onim što su stvorili – sve počinje ispočetka – jedan narod potiskuje drugi, varvari osvajaju Rim, Evropljani brišu cele narode na Američkom tlu, Sida kosi stanovništvo Afrike,.. Kao što mi menjamo cveće u bašti – oni menjaju nas. To nisu bogovi u smislu savremenih religija – najpribližnija bi bila shvatanja stare grčke mitologije – bogovi koji žive na nebu sa svim manama i vrlinama ljudi, ali kroje sudbinu smrtnika. Tako su stari Grci približili znanje o nebeskim hijerahirijama običnom svetu. Slično nalazimo i u Denikenovim knjigama, koje su bile jako popularne sedamdesetih godina (»Povratak u budućnost«), samo kod njega to nisu bogovi već kosmonauti iz drugih galaksija koji prvo postavljaju ljudski rod na zemlji genetskim inženjeringom, a zatim vode računa o tome kako će se razvijati to društvo koje su stvorili. Zemlja je njihov ispit. Tu polažu diplomski koji traje hiljadama godina, a kad ga polože onda se kvalifikuju za viši klan koji je bliži Božanskom, bliži Svetlosti.

Delovanje će u sadašnje vreme biti usmereno na stvaranje suštinskih promena u razmišljanju, znanju i ostalim životnim ciljevima čovečanstva. Učenje treba da se proširi korišćenjem modernih srestava kao što je televizija, štampa,..(Poslednjih godina su se pojavile popularne TV serije čiji je producent Kris Karter: »Dosije X«, »Milenijum« i slične). Ciljna Godina je (po nekima) **2025.** do kada treba da se dogodi drugi pad. Do tada i vreme treba da prestane da ubrzava i polako počne da usporava. Svi primećuju da vreme prolazi sve brži i brže, ali to pripisuju starenju. To je samo donekle tačno jer je potrebna neka životna dob da bi se mogla napraviti neka razlika – od proticanja vremena nekada i sad, ali to nema veze sa starošću. Mi nemamo čulo za vreme pa samo na posredan način primećujemo njegove promene. Dan nam je sve kraći, ne stižemo da uradimo ono što smo planirali. Posledica toga je i da se sve kasnije leže – dan nam je tako brzo proleteo da ne možemo još da legnemo jer – ako ništa

drugo – nismo dovoljno gledali televiziju koliko naš osećaj za vremensku prostornost i zahtevi za zabavom određuju. (To je samo jedan primer). Nažalost to izuzetno odgovara satanističkim tendencijama savremenih moćnika, jer čovek je biće dana, svetlosti, nije zdravo (ni za telo, ni za duh) ostati budan iza ponoći kada vladaju neke druge sile.

(Da li ste se zapitali: Zašto sednice Saveta Bezbednosti OUN počinju u 23 časa po Njujorškom vremenu?)

2025 treba da se dogodi slom civilizacije. Prema iluminatima, vladari iz senke smatraju da su zemljani zreli da polože ovaj ispit života i da uz pomoć i podršku Velikih duhova mogu preći u višu sveru dugovnosti, okrenutosti Bogu, jer kao i sve dosadašnje civilizacije i ova naša je došla do stadijuma kada dostignuvši vrhunac ona počinje da misli da je sama sebi dovoljna i da Boga nema. Razvoj Apsolutnog zla može biti zaustavljeno jedino kataklizmom. Bertrand Rasel tvrdi da su tako nestale 21 civilizacija, a da 14 nisu ostavile nikakav trag – ali Iluminati smatraju da je taj broj čak i mnogo veći.

III MASONERIJA

III-1 Šta je to masonerija?

Toliko često upotrebljavana reč, sa toliko mnogo različitih značenja i tumačenja, reč koja se sa strahom izgovara. Ko su masoni? Ko im pripada? Koji su i kakvi su im ciljevi? Teško da iko od nas može da da pun odgovor na ova pitanja sem zapravo samih masona ili tačnije samog vrha iluminata, tj. iluminizovane masonerije.

Malo je izvorne građe o delovanju masona u svetu. Pa i ono što dopre do javnosti sve je u šiframa. Čini se da su oni 'svetska društvena elita' koja usmerava društvene procese i stvara istoriju. Ali da li je baš tako?

Počnimo definicijom iz *Enciklopedije živih religija* gde stoji: Masonstvo je »zajednički naziv za tajna bratstva i srodne zajednice koji potiču od srednjovekovnih zidarskih esnafa« (zato su masoni slobodni zidari).

Koliko su površna znanja o ovome ilustruje i objašnjenje pojma *mason* iz BIGZ-ove *Popularne enciklopedije* iz 1976. godine: »Slobodni zidar, pripadnik tajnog, religiozno-mističnog, etičkog pokreta nastalog u XVIII veku s reakcionarnim ciljevima; organizovani su u lože u kojima se prijem vrši uz odgovarajući ceremonijal. Prva 'velika loža' stvorena je 1717 u Engleskoj; pre rata i u nas«.

Činjenica je da nemamo pouzdanih podataka o postojanju i delovanju masona pre XVII veka iako postoje tvrdnje da je to organizacija – možda ne baš sa takvim imenom – ali starija i od Hrista – primena ezoteričnih kabalističnih učenja u političkoj praksi.

Inače, sami masonski pisci dele svoju istoriju na dva dela:

- kada su se u lože primali samo radnici zidari i
- kada su većinu posvećenika činili simbolički graditelji - graditelji svetske harmonije i nauke.

Odnos prema Bogu je kod masona odnos prema Velikom arhitekti, Tvorcu, (Luciferu), ali bezličnom i nepripadajućem bilo kojoj religiji, jer sve poznate religije treba skloniti sa scene i postaviti novo verovanje u novog predvodnika.

Da bi se bolje razumeli masoni treba se osvrnutu na njihov ustav - 'Andersonovu konstituciju' iz 1723.godine.

Tu između ostalog stoji da je prvi mason bio sam Adam - a setimo se kako je i zbog koga ovaj napustio raj, da ga je Lucifer iz svojih pobuda na to naveo (vidi napred izneto). Adam je svoje utiske iz raja preneo svojim sinovima, a oni dalje prenose s kolena na koleno. Masoni su po tom tumačenju bili i Mojsije, David, Noje, Solomon, kineski car Fo Hi, Aleksandar

Solomon - jevrejski kralj oko 960-935.pre n.e. sin kralja Davida. Zemlji osigurao relativan mir, obogatio je velelepni građevinama (Solomonov hram - dvor) i uveo orijentalnu kulturu; da bi podmirio troškove oko zidanja, uveo je nove poreze. U mnogim istoènjaèkim legendama èuven po mudrosti, što je u predanju uvelièano. Oko njegovog imena stvorene su mnoge legende, a pripisuje mu se i veæi broj pesnièkih dela kao Pisma nad pesmama, Propovednik, Izreke, Psalmi, od kojih su neke nastale posle njegove smrti, pa nije mogao biti njihov autor. Solomonova presuda, oštroumna i pravedna presuda; u predanju je saèuvano više takvih presuda, npr.spor dveju majki oko deteta, dveju žena oko èoveka, itd.

Makednoski, Isus Hrist, Ričard Lavlje Srce, itd.

Prema ovom ustavu - ('Andersonovu konstitucija') jedan od ključnih momenata je gradnja Solomonovog hrama u čast jevrejskog boga Jahve-a.

"Hram je građen od kamena obrađivanog već u samom kamenolomu, da se to ne bi čulo u toku gradnje u samom hramu i remetilo majstore zidare. Na čelu majstora bio je Hiram Abif. Inače, svi su bili podeljeni u trojke: učenici, šegrti i majstori. Međusobno je postojala hijerarhija, a Hiram Abif je vodio posao, usput ih obasipajući mudrostima. Majstori su shodno pravilima, razgovarali uz pomoć lozinki koje im je Abif otkrivao. Jednoga dana trojica majstorskih pomoćnika hteli su preko reda, pre nego što postanu majstori, da saznaju majstorske lozinke. Organizuju zaveru, te u jednoj kući hvataju glavnog majstora i teraju ga da im otkrije lozinke. On to naravno, odbija i oni ga ubiju. Jedan ga udara uglomerom (metalnim), drugi lenjirom, (takođe metalnim), a treći mistrijom. Međutim, tajnu nisu saznali. Hiram Abif sahranjen je ispod bagrema (tako da niko ne sazna). Ali devet velikih majstora posle nekoliko dana pronađu leš svog poslovođe i jedan reče kada vide prizor: *'Meso se odvaja od kostiju'*, a drugi: *'Bagrem zna tajnu'*. To postadoše simboličko mistične reči masona uopšte, a **uglomer, lenjir, šestar i trougao** postadoše masonske relikvije. U svakom slučaju, tajne lozinke bile su sačuvane i prenošene dalje kroz istoriju sa kolena na koleno, shodno stepenu majstora. Od tada obrada kamena simboliše obradu pojedinca, čoveka, a izgradnja Solomonovog hrama simbolizuje izgradnju svetske harmonije".

(prema knjizi *'Verske sekte'* Zorana Lukovića).

Ali zadržimo se sada na onome što je manje više poznato: U XVII i XVIII veku, nastalim esnafima su se pridružili i oni koji nisu bili zidari po zanatu, već ih je zanimala spekulativna strana bratstva, tj. učenja na kojima su se zasnivali impresivni rituali esnafa. Ovaj pokret je osnažen osnivanjem Engleske velike lože 1717. U XVII veku masonske lože su postale popularne u redovima tzv slobodnih mislilaca, deista i političkih progresista, što je doprinelo širenju odgovarajućih ideja... Ritualni su oblikovani pod uticajem simbola srednjovekovnog i renesanskog okultizma... Po pravilu masoni su takođe i pripadali

raznim sektam i pravcima i to je spojivo, čak do te tačke da je masonerija pod svoje okrilje uzela i mnoge od ovih pokreta.

Krajem XIX veka i početkom XX veka masonerija preuzima u sebe i više drugih harizmatički jakih i dobro organizovanih grupa koje uključuju u svoje piramidalno ustrojstvo. Tako masoni prisvajaju i Iluminati, pripadnike OTO i Teozofe i Antropozofe.

Rozenkrojceri - vladavci vrhovne istine - vremenom će, kao kasnije i Iluminati, polako ulaziti u piramidalnu strukturu masona, što ih jedno vreme funkcionalno osnažuje, ali potom sve više izaziva kontraefekat, jer brzo bivaju prosto progutani od masona.

Sedamdesetih godina XX veka bilo je oko šest miliona masona širom sveta, od toga četiri miliona u Sjedinjenim Američkim Državama, a jedan milion u Velikoj Britaniji, što nedvosmisleno pokazuje da im je uporište baš u Engleskoj, jer ni jedna druga zemlja nema procentualno taj broj masona.

U naše vreme nema uglednijeg čoveka na zapadu, a da nije mason, što stvara uverenje da iza svega što se događa stoje »slobodni zidari«.

Masonima je pripadao i jedan od najpoznatijih Engleza XX veka, bivši premijer Vinston Čerčil. Bio je od 1901. godine član *Studholm* lože. Dramski pisac Oskar Vajld je pripadao Apolo loži.

Ne može se prenebregnuti tvrdnja da su masoni tesno povezani i sa satanizmom (oko Lucifera u vrhu piramide na pečatu SAD).

Kada je reč o odnosu masonerije i satanizma može se slobodno govoriti o entitetima koji su samo pravno-formalno posebni. Masonerija je intelektualni, misleći, kreativni deo, a satanističke sekte delatni, praktični, trgovački deo jedinstvenog organizma.

Mr. Ranko Mandić u knjizi »*Kanibal u Srpskoj kući*« kaže: »Delatnost masonerije i satanizma bila je sinhronizovana kroz epohe, a kako i ne bi kad im je sve zajedničko: Mržnja prema Bogočoveku Hristu i svemu što je Hrišćansko, ciljevi, metode i sredstva realizacije ciljeva, kultovi, ikonografija, rituali, amblemi, kreatori, vođe i izvršioc, itd. Istorija masonerije i satanizma nepogrešivo svedoči o njihovom zajedništvu. Evo jednog primera tog zajedništva. U Francuskoj u XVIII veku osnovana je masonska tvorevina: *Red Izabranog Sveštenstva*. Njegovi

članovi bave se prizivanjem duhova, belom magijom, teurgijom. Njihov rad može se pratiti u Francuskoj do danas.

III-2 Masoni i srpsko pitanje

Što se nas tiče, rad masona na razaranju srpskogbića i njegovog nacionalnog identiteta i interesa može se pratiti kroz ceo XVIII i XIX vek. U XX veku njihovo delovanje se ispoljava u nastojanju da se oslabi i rastoči mlada srpska država.

U ovom veku masonska delatnost se manifestovala u učešću, pripremama, finansiranju i organizovanju urota, zavera i atentata i podrgevanju srpskih dinastičkih borbi, guranju Srba i Srbije u ratove i multinacionalne državne tvorevine; zadovoljavanju hrvatskih zahteva kroz ustupanje dela srpskog stanovništva i teritorija Hrvatskoj; okretanju svetskog javnog mnjenja i vlada država saveznica protiv pravedne borbe srpskog naroda za slobodu u toku Drugog svetskog rata. Za vreme ovog rata, na našim prostorima se odigrala do tada najveća prestava moći velikih sila.

Sovjetska Rusija - zemlja realnog socijalizma je preko svoje agenture stvorene u Jugoslaviji još tridesetih godina pripremala njen raspad i spremno dočekala bes Hitlera i njegov napad, kao dobru priliku da i ona sa svoje strane pomogne rasturanje jedne suverene zemlje.

27.03.1941.g. iskorišćen je pravdoljubivi ponos srpskog naroda i njegova kolektivna sklonost ka suicidiji ("Bolje grob nego rob") da bi se poništili dogovori o neutralnosti Jugoslavije u II sv.ratu.

Višestruki su bili interesi SSSR-a da se na ovim prostorima zahuktaju ratni vetrovi:

- Najpre, čisto vojni - da se angažuje što više nemačkih jedinica na Balkanu i uspori njihov prodor ka Moskvi.

- Zatim, politički - izvesti socijalističku revoluciju na prostoru Jugoslavije - i to po svaku cenu pa makar i nebrojenih žrtava. Znali su vrlo dobro da je u stabilnim političkim uslovima vrlo teško, skoro nemoguće izvesti komunističku revoluciju, već samo u uslovima bezvlašća i haosa - bez jake državne vlasti (bez obzira da li okupatorske ili domaće). Partizanskim (komunističkim) jedinicama je bilo važno da se pod plaštom borbe protiv okupatora sprovede jedna još važnija borba - protiv srpske državnosti. Partizani su koristili svaku priliku da napadaju okupacione vlasti i tom prilikom spaljuju stare državne arhive, sve u cilju da se kod naroda stvori slika o raspadu nekadašnje države i otvori put ka novoj.

Partizani su se u početku dobro čuvali da ne pokažu svoje pravo lice. Pod vidom borbe protiv okupatora mobilisali su brojne rodoljubive snage iz naroda, koji nisu shvatali za šta se sve bore. Oštrica besa kod ljudi je bila uperena protiv okupatora, a ne za menjanje političkog sistema. Čak je nažalost i sam Draža oklevao da se razračuna sa, u početku još slabim partizanskim snagama, računajući da je najvažnija borba protiv Nemaca, a posle rata će se već na izborima odlučiti o obliku vladavine. Na žalost ova njegova naivnost je skupo stajala Jugoslovenske narode. Ni on nije shvatao komunističku opasnost, bez obzira na Ljotićeva upozorenja.

Ruski dogovor sa Hitlerom se reflektovao i na Titove jedinice i agenturu. Sve do Staljinovog razilaženja sa Hitlerom komunisti su otvoreno saradivali sa Nemačkim okupacionim vlastima - najdrastičniji primer toga je Vlada Ribnikar.

Po završetku tog rata, slobodni zidari su, preko Čerčila, doveli Tita na vlast u Jugoslaviju i stalnim finansijskim injekcijama i političkom potporom u svetu, pomagali njegovo održavanje na vlasti.

Poseban uspeh na planu razaranja srpskog nacionalnog bića, masonerija je postigla, preko svojih eksponenata, kad je izdvajanjem iz njenih nedara, pojedinih delova naroda, formirala fantomske nacije: muslimana, makedonaca i crnogoraca.

Primeri za huškanje i destruktivno ponašanje masonerije prema srpskom narodu, i njegovoj istoriji, ima mnogo.

U planiranju, finansiranju i izvođenju Majskog prevrata 1903, masoni su aktivno učestvovali. Danas se na osnovu dostupne građe sa sigurnošću zna ko je od učesnika zavere bio u organizaciji slobodnih zidara. To su, pre svega, trgovac Nikola Hadži Toma, advokat Aleksa Novaković, poručnik Božin Simić i kapetani Stevan Šapinac i Milan G.Milovanović. u zaveri je bio i Đorđe Vajfert, Genčić i drugi civili, a Vajfert je dao 50.000 dinara da se podeli porodicama oficira koji eventualno budu poginuli pri izvršenju prevrata.

U toku Prvog svetskog rata, nekolicina hrvatskih emigranata, masona (dr Ante Trumbić, dr Hinko Hinković, Franjo Supilo, dr Ljubo Leontić, dr Dinko Trinajstić) , u saradnji sa Srbima, masonima (dr Milan Srškić, Veljko Petrović, dr Nikola Stojanović, dr Boža Marković, dr Pavle Popović) na podsticaj i pod okriljem engleske masonerije formiraju **Jugoslovenski odbor**. Neki od članova ovog tela, kao dr Hinko Hinković, pripadali su satanističkom pokretu. Za njega rimokatolički i hrvatski pisac Miro glavurdić kaže da je zajedno sa Gustavom Gajom bio »pionir spiritualističkog pokreta u Hrvatskoj«. Odbor je radio na odcepljenju Hrvatske od Austro-Ugarske i pripajanju Srbiji, što je predstavljano kao južnoslovensko pitanje, kao savezničko pitanje.

Srbija je čista srca i raširenih ruku preuzela na sebe zadatak spasavanja 'hrvatske braće'. Bez tog gesta Srbije Hrvati, koji su bili na strani Austrije i Mađarske doživeli bi sudbinu onih strana koje su izgubile rat. Ujedinjenjem sa Srbima i u njihovom društvu, Hrvatima je dozvoljen dolazak u Pariz, na Mirpvnu konferenciju, gde su se našli među pobednicima, pa su čak bili saslušani po pitanju mirnodopskih uslova. Ta značajna prednost, dobijena ujedinjenjem sa Srbijom, ipak nije promenila Hrvate. Oni su samo iskoristili priliku da izbegnu posledice Austro-Ugarskog poraza. To je danas, sa ove istorijske distance, nepobitna činjenica. Za razliku od Hrvata, Srbi su duboko verovali u ujedinjenje srpkno-hrvatskog naroda, spremni da na principima nacionalnog jedinstva žrtvuju svaku srpsku posebnost. Hrvati su svoju akciju tretirali kao sklonost ka privremenom jedinstvu, uslovljenim nepovoljnim političkim i vojnim položajem hrvatskog naroda u drštvu centralnih sila, ne izuzimajući mogućnost kasnije promene ovog stava, u zavisnosti od njihovog posleratnog položaja.

Hrvatska promena mišljenja koštala je srbe od 1941. do danas, preko dva miliona žrtava.

Pod uticaje engleskih i francuskih slobodnih zidara 1. 12. 1918.g stvorena je **Kraljevina SHS** – najtragičniji promašaj u dugačkom nizu srpskih polističkih promašaja. Tragičniji od kosovskog poraza. Ovoj katastrofalnoj nacionalnoj nesreći debelo su kumovali i srpski masoni na čelu sa regentom, docnije kraljem, Aleksandrom Karađorđevićem. Ovo je urađeno i pored upozorenja najvećih umova i najboljih sinova srpskog naroda, da se to ne čini (na primer vojvode Živojina Mišića). Tako je srpski narod zaveden i poveden svojim vođama i njihovim megalomanskim, slobodnozidarskim opsesijama izgubio sopstvenu državu. Umesto da je uspostavio granice srpske države na liniji Virovitica – Karlobag – Jadran. »Sto četrdest godina je trebalo« kako kaže poznati srpski istoričar Milorad Drašković, »stalnog nadčovečanskog naprezanja da se država stvori. Pa kada je stvorena, bilo je dovoljno dvadeset godina da kao poslednji kockari kuću rakućimo, prag razvalimo i ognjište ugasimo«. Sve docnije greške, zablude i nesreće vezane su za ovaj volonterski promašaj.

Pred početak Drugog svetskog rata, vladajuća masonska kamarila oko princa namesnika Pavla Karađorđevića, umorna od neprekidnih hrvatskih zahteva za teritorijalnim proširenjem i političkom autonomijom, rešila je da sa Hrvatima podpiše ugovor kojim će do sitnica zadovoljiti sve njihove zahteve. Podpisan je sporazum Cetković – Maček. Tim sporazumom poklonjene su Hrvatskoj brojne oblasti koje su oduvek smatrane srpskim. Na taj način je više od milion Srba, bez njihove saglasnosti, postalo deo Hrvatske. I ovde je masonerija radila iza scene.

Zoran Nenezić kaže: »Ostvarenje sporazuma između hrvatske i srpske buržoazije i rešavanje 'hrvatskog pitanja' postalo je imperativ političkih događaja, posebno naglašavan iz masonskih centara Engleske. Dolaskom Dragiše Cvetkovića na mesto predsednika vlade označilo je i inteziviranje prgovora, a konačni tekst avgustovskog sporazuma, poznat pod imenom podpisnika Cvetković-Maček (1939) – sačinio je jedan poseban masonski komitet u kome su sa srpske strane bili dr Mihajlo Konstatinović, dr Mihajlo Ilić i dr Đorđe Tasić, a sa hrvatske dr Ivan Šubašić, dr Juraj Šutej i dr Ivo Krbeć. Potpisivanju sporazuma prethodila je intezivna aktivnost u kojoj je znatnog udela imala engleska masonerija, jer je 'težište evropske masonerije bilo prešlo neosetno, ali konačno sa Pariza na London'«.

Kako se izbijanje Drugog svetskog rata približavalo engleska i američka masonerija su preduzimale niz mera kako bi preko slobodnih

zidara u inostranstvu obezbedili antinemački otpor u zemljama koje su se našle na udaru ekspanzije Trećeg rajha.

U Jugoslaviji su tražene ličnosti koje bi mogle organizovati rušenje pronemačke vlade Cvetković-Maček i kneza Pavla. Masonski plan je uspeo 27.marta 1941, vojnim udarom oborena je vlada Cvetković-Maček i namesništvo na čelu sa knezom Pavlom Karađorđevićem. Tako je ubilački gnev Hitlera i njegove soldateske usmeren protiv srpskog naroda.

Mi smo ih sapleli pa nisu pre zime ušli u Moskvu. Draža im je sapleo Romela rušeci pruge, a oni su nas tamanili kao zečeve, omogućili Paveliću da satre milion Srba u svojoj NDH. Bolje bi nam bilo da smo poslušali princa Pavla i sarađivali sa Nemcima, da nismo po nagovoru Londona lomili dogovor sa Hitlerom i glumatali heroizam. Simović je indirektan izazivač pomora Srba u II svetskom ratu. Znali su slobodni zidari da je Hitler diktator koji je spreman da iskoreni svaki narod koji se ispreči na njegovom putu. Takvih usmeravanja u toku Drugog svetskog rata, uz pomoć komunista, bilo je mnogo, sve sa ciljem da se smanji broj Srba. Zbog toga je Broz na samom kraju rata, u dogovoru sa Amerikancima i Englezima, naredio bombardovanje Beograda i još nekih drugih srpskih gradova, jer je bilo još dosta Srba koji »komunizam trpeti neće«.

Masonske delovanje na ratnim podržjima porobljene Jugoslavije, u toku Drugog svetskog rata, nije prestajalo. O tome govore brojni dokumenti. Zanimljivo je, na primer, da su svi Nemci sa kojima je pregovarala Brozova delegacija 1943.g, u Zagrebu, bili masoni. (Hans Ot, Horstenau i drugi). Sa partiozanske strane u tim pregovorima učestvovali su V. Velebit, M. Đilas, Koča Popović, a docnije i M. Stilinović, poznati mason... Interesntno je da su Vladislava Ribnikara iz zatvora na Banjici izbavili slobodni zidari.

Masoni su pri kraju rata bitno uticali na događaje u Jugoslaviji. Ubrzali su zaključivnje sporazuma Tito-Šubašić i konstituisanje DFJ. Avgustovskim sporazumom Tita i Čerčila u Napulju i Kazerti (1941) utrt je put ponovnim razgovorima Tita i Šubašića, a prisustvo Donovana označilo je i zainteresovanost SAD za razvoj događaja u Jugoslaviji. Zanimljivo je da u Čerčil, Donovan i Šubašić bili slobodni zidari.

U sazivu trećeg zasedanja AVNOJ-a od slobodnih zidara bili su i dr Drago Marušić, dr Ivan Šubašić, Miloš Carević, dr Aleksandar Belić itd.

»Slobodni zidari u svim naznačenim događajima«, piše Z.Nenezić, »nisu morali odigrati presudnu ulogu. Očigledno je jedno – da ih je bilo na svim stranama i da oni i javno i manje-vidljivo vode ogorčenu borbu za nametanje sopstvenih koncepcija ili koncepcija krugova čiji su oni bili eksponenti«.

Kada je u pitanju srpski narod, vrhunac satanističko-masonskog licemerja i cinizma, predstavlja rat i raspad Jugoslavije devedesetih godina ovog veka. Dvostruki standardi ponašanja međunarodnih organizacija prema zaraćenim stranama u sukobu, medijsko demonizovanje, ponižavanje i obeščaćivanje Srba kakvo se nije desilo ni jednom drugom narodu u istoriji čovečanstva. Protiv nas su se udružile najmoćnije sile na zapadu. Trilateralna komisija u Njujorku, koja hoće da razbije Rusiju i sve nacionalne države, a da Evropu destabilizuje najezdom islama. Katolička crkva koja teži uništenju pravoslavlja. Nemačka koja sanja o buđenju svoje stare politike »Drang nach Osten«, sa obnovljenom Austro-Ugarskom ili bez nje. Turskoj kojoj se ukazala prilika da povampiri svoje izgubljeno otomansko carstvo. Svima je pravoslavna Srbija prvi kamen spoticanja na putu ka ostvarivanju njihovih ciljeva. Ništa nam ne vredi da se žalimo na njihovu bezdušnost, realna politika ne poznaje milost i sažaljenje.

Treba ovde pomenuti još neke manje znane činjenice u vezi poslednjih događaja na našim prostorima. Važan je Reganov pakt sa Papom za koji Reganov savetnik Ričard Alen kaže da to "jedna od najvećih tajnih alijansi svih vremena". Sam Regan je u tom paktu video "ispunjavanje jednog božanskog naloga, i ako iza toga zapravo stoje Trilateralna komisija i Savet za inostrane odnose, ili preciznije Dejvid Rokfeler. Taj nalog je objavljen avgusta 1991.g. u službenom glasilu Vatikana: "Opsevatore Romano" gde u svom komentaru posvećenom jugoslovenskoj krizi traži od međunarodne javnosti da Srbiju "stavi" u granice iz 1914.g.

Ilustracije radi iznećemo sinopsis operacije "HABZBURG" nemačke obaveštajne službe:

OPERACIJA "HABZBURG"

NOSILAC POSLA: MINISTARSTVO INOSTRANIH POSLOVA
NEMAČKE

IZVRŠILAC POSLA: BND (nemačka obaveštajna služba)

FAZE OPERACIJE "HABZBURG":

- Stvaranje organizacije "Alpe-Adrija"
- Osvajanje Mađarske - kupovinom,
- Razbijanje Jugoslavije,
- Razbijanje Čehoslovačke,
- Podsticanje Mađarskih apetita prema Rumuniji, da bi se vezala,
- Secesija Vojvodine,
- Secesija Južnog Tirola,
- Secesija Istre,
- Veliki povratak Folksdojčera u Sloveniju, Hrvatsku, Vojvodinu,
- Sjedinjavanje u Podunavsku konfederaciju - sa Austrijom na čelu i sa dinastijom Habzburg,
- Asocijacija podunavske konfederacije sa velikom Nemačkom,
- Povezivanje, ali sa distancom, sa teritorijom bivše Bosne,
- Približavanje Srbiji na bazi ekonomskih interesa,
- Obezbeživanje puta prema istoku saradnjom sa Srbima, Bugarima i Turcima,
- Balkan -izvoznik hrane i rudnik sirodina,
- Obezbeđivanje toka Dunava.

(Iz knjige "**Vladari iz senke**" D. Lučića)

To je zapravo stvaranje nove Austrougarske koja bi bila povezana sa Nemačkom i pod njenim neposrednim patronatom. Ta država treba da se graniči na jugu sa Turskom, koja treba da se protegne do Kineskog zida. Planirano je podsticanje pronacističkih režima u Evropi. Prva faza je stvaranje organizacije *Alpe-Adrija*, pa tako dalje. Svedoci smo koliko se ti planovi uveliko i ostvaruju.

Ali ne treba misliti da je samo Nemačka u toj igri. Sve je to artikulisano i u planovima NATO pakta. U Ostiju, kraj Rima, je 05.11.1991.g. zaključeno da do 01.03.1992.g. savez "ALPE - ADRIJA" treba da preraste u veliku uniju srednjoevropskih država (USEAD), koju bi činile: Austrija, Poljska, Čehoslovačka, Mađarska i Jugoslavija (privremeno sedište Budimpešta - koordinator Italija). Intermarijum je uzvišeno proklamovao jedinstvo šesnest nacija u formi "PODUNAVSKE

KONFEDERACIJE" čiju srž bi činile katoličke nacije "SREDNJE EVROPE". Vatikan, je naravno, ovu akciju podržavao kontinuirano kao jednu od poluga, s kojom dela prema pravoslavlju. Tokom II svetskog rata Intermarijum je radio pod nemačkom kontrolom sve ovo što se sada dešava na našim prostorima i izgleda kao da se desilo iznenada, pripremano je duži niz godina. Moglo bi se reći da na ovom planu II svetski rat nikada i nije prestao. Naročito težnje Nemačke da zagospodari ovim prostorima - pa čak su u posleratnom periodu u tome možda bili i uspešniji. Veliki je broj agenata nemačke obaveštajne službe, a i drugih, koji su radili još i u Titovo vreme, ali su iz raznih razloga ostali neotkriveni. Nemci su svuda bili prisutni, naročito preko Dolanca, Mustača, Ante Markovića - njega su hapsili u Dubrovniku tokom rata kao partizana zajedno sa grupom, ali jedino je on pušten na slobodu. Mesić, Drnovšek, Izetbegović, Kučan, Janša i naravno Dr.Tuđman. Zadržimo se malo na njemu - 1965.g. bivši Titov general stupa u vezu sa dr Matom Meštrovićem, u to vreme oficirom oružanih snaga SAD, sa Bogdanom Radicom, Ivanom Šutejom i drugima iz ekstremnog krila "Hrvatskog nacionalnog veća", emigrantske organizacije koja objedinjuje skoro sve službe i organizacije hrvatske emigracije. Postoje indicije da je upravo preko tih ljudi dr Tuđman uspeo da se poveže sa obaveštajnim službama SAD i SR Nemačke, a pouzdano se zna da je u to vreme saradivao i sa Institutom za istočno-evropske zemlje iza čijeg imena se krije obaveštajna institucija NATO pakta. Kontakt sa Nemcima dr Franjo Tuđman je ostvario još tokom drugog svetskog rata, a jedan od njih išao je preko pukovnika ABVER-a Vladimira Muse. Za ovu vezu znao je Aleksandar Ranković, ali je tolerisana jer je bila obostrano korisna.

Šta je INTERMARIJUM?

To je misteriozna špijunska organizacija, osnovana još 1920.g. u Parizu od strane Bele ruske emigracije sa ciljem rušenja komunizma. Sredinom 1930.g. ova pariska grupa se veæ razvila u veliku organizaciju èije èlanove su èinili politièki istomišljenici nastanjeni u prostoru INTERMARE a to je od Baltièkog do Crnog mora, Egejskog, Jonskog, Jadranskobg pa sve do Kavkaza. Pre II svetskog rata ova organizacija je dobila vrlo bitnu podršku od stgrane britanske i francuske obaveštajne službe.

Na mržnju sveta prema Srbima, projektovanu od strane masonskih »srbofobičnih moćnika« a prouzrokovanu trijumfom antisrpskog medijskog lobija, Srbi ne smeju odgovarati mržnjom, nego kako kaže Njegova svetost patrijarh srpski Pavle:

»Život treba osmisliti po veri, ugledajući se na pretke i učiniti sve što možemo za dobro svog naroda i čitavog čovečanstva«

Treba posebno ukazati na jednu sektu koja je imala veliki značaj na masoneriju. Iako nastala nezavisno iz katolicizma ubrzo biva progutana od masonske aždaje i postaje njen najvažniji deo, te mu moramo posvetiti malo pažnje.

III-3 Iluminati

U Nemačkoj u XVIII veku **Adam Vajshaupt** (1748 – 1830), jezuita, profesor kanonskog prava na Univerzitetu u Ingolštatu osniva 1. maja 1776 satanski red 'Društvo bavarskih iluminata' čije je drugo ime '**Veliki templarski majstori**'.

Za njega istoričari i znalci masonerije i satanizma kažu da se 'Čudovišni Adam Vajshaupt može smatrati za jednog od najvećih zločinaca sa najpaklenijim umom za koji zna istorija ljudske rase...anarhista'... čovek koji kao i svi masoni najvećeg stepena koristi satanizam u političke svrhe.

Na kongresu ovog satanskog reda u Frankfurtu 1876 određeni su karakter i ciljevi reda, a oni su: **baciti narode u bedu, tiraniju, haos i svet dovesti do anarhije, posredstvom monstruozne organizacije crne internacionale satanista**".

Treba napomenuti da u trenutku osnivanja ove sekte, ili reda - kako hoćete - ona nije pripadala masoneriji. Sam Vajshaupt nije bio mason, ali u cilju daljeg jačanja i obezbeđivanja reda, pristupa masoneriji, kao i drugi iluminati posle njega.

Vrlo moćni iluminati ubrzo postaju interesantni za 'arhitekta svetske harmonije' i od tada počinje njihov moralni pad, ali ubrzo postaju elita same masonerije jer su u svakom pogledu po svom ustrojstvu i elitizmu članova - koji su bili za to vreme u samom intelektualnom svetskom vrhu.

Opšteobjavljeni ciljevi ovog jezuitskog reda prilikom njegovog osnivanja su bili i ostali vrlo napredni i to u svim vremenima i

prostorima. Dalje, kosmopolitsko i vandržavno ustrojstvo iluminata je zahtevalo piramidalno unutrašnje organizovanje reda.

Prema knjizi 'Verske sekte' Zorana Lukovića ciljevi iluminata su bili sledeći:

- rimokatolicizam jezuitskog tipa jete predhodio redu, ali više nije neophodna veroispovest iluminata,
- unapređenje odnosa poverenja, te tolerancija između pripadnika različitih kofresija i na taj način obezbeđuje preduslov za nastanak jedne svetske religije,
- građanska i socijalna jednakost,
- pravilna raspodela materijalnih dobara,
- ravnomernije vrednovanje ljudskog rada,
- racionalnije korišćenje prirodnih resusra,
- očuvanje životne sredine,
- oslobađanje ljudskih intelektualnih moći radi opšte dobrobiti.

Prema delu 'Novi svetski poredak' Per Robertsona, ciljevi iluminata učlanjenih u razne javne i tajne organizacije bili su:

- Ukidanje privatne svojine,
- Ukidanje nacionalnih vlada i nacionalne suverenosti,
- Stvaranje svetske vladajuće elite, kao i
- Broba protiv judeo-hrišćanskog teizma.

Pored Vajshaupta i njegovog portparola i maga reda - Kaliotra, ideološki drugovi su im bili i knez Meternih, Mirabo, Mesmer, veliki pesnik Gete i drugi.

Našavši zajedničke interese – važno je napomenuti, da je Društvu bavarskih iluminata ubrzo pristupila elita tadašnjeg evropskog i svetskog bankarstva i masonerije:

Majer Amsel Rotšild. Štern, Štajer, Vermajer i Šuster, a kasnije i kolosi kao Rokfeler, Maknamara, bivši ministar odbrane SAD Tomas Votson, kao i mnogi drugi do Keri Granta. Oni su finansirali izgradnu hrama svetske crkve u Vašingtonu.

Običan svet verujući da se iluminati bore za socijalne reforme i građansku jednakost, masovno pristupa redu, kako duhovno, tako i materijalno. Samo su oni u najvišim redovima znali kolika se bogastva zgrću i koliko brzo se osvaja politička moć. Oni tako postaju među prvim komercijalno verskim grupama - sektama (kako ih danas zovemo).

Pored ideologa i Vođe Francuske buržoaske revolucije njima su pripadali i velikani komunističkih revolucija – Lenjin, Trocki, Zinovjev, Tito...

Zoran Nenezić kaže: "Nije sporno članstvo Karla Marksa u njegovim mladićkim danima u jednoj loži iluminatskog reda, pobočnog masonskog sistema,... Ovaj ideolog komunizma, tipičan jevrejin i mason, koji je ustao protiv svih svetinja, pokušao je satanski da pokrade Boga i vlastiti narod. Naime, mesijansku ideju, koja se odnosila na jevrejski narod kao izabrani Božiji narod, Karl Marks je preneo na jednu klasu, na proleterijat".

Ova isprepletanost interesa vladajućih krugova sveta, krupnog kapitala, politike sa ezoteričnim i verskim redovima i sektama još više dovodi u sumnju sve poznate teorije o nastanku masonstva jer u toj prepletenosti teško je sa sigurnošću tvrditi ko je koga ustvari porodilo. Postavlja se i pitanje nastanka samih Protokola – da nije to još jedna u nizu pakosti podmetnutih jevrejskom narodu, ili ne. Činjenica da ima dosta jevreja u tim mračnim redovima ne može se tumačiti stereotipom da su samo Jevreji i krivi za sve to – i ko ima pravo da tako generalizuje nešto na jedan narod. Sa druge strane sami protokoli su genijalna tvorevina – program za dalje osvajanje sveta. Da je Ruska obaveštajna služba htela samo da napakosti jevrejima ne bi morala da izmišlja jedan tako genijalan spis, već bi bio dovoljan i neki bolji pamflet.

'Kada je narod uvideo da mu se u ime slobode čine svakojaka ustupanja i popuštanja, on je na mah uobrazio da postaje gospodar i gurnuo u vlast, ali je naravno, kao i svaki slepac, nabasao na masu prepreka, pojurio je da traži rukovodilca, nije se dosetio da se vrati pređašnjem i položio je svoja punomoćja pred naše noge. Setite se francuske revolucije kojoj smo mi dali ime velika. Tajne njene pripreme dobro su nam poznate, jer je ona delo naših ruku.' - Iz Protokola

Masoni nastoje da ispolje samo izvesne simpatije za satanizam, priznavajući ga jedino kao sebi paralelni ideološki pravac. Ali usudili bi se dokažemo da se isto tako može s pravom smatrati da je masonerija potekla iz satanizma, pre nego ovaj iz masonstva. Jer satanizam ne treba smatrati samo za *tamo neku sektu* – to je vrlo ozbiljen pravac koji ne treba potcenjivati i važno je znati da obožavaoca satane je bilo od vremena od kad je i nastao što znači od početka vremena, kao što smo napred i izneli.

Zapadnoevropski pesnici (Igo, Bodler, Renan, Bajron, pa i Ljermontov) svi redom masoni, himnama i odama koje pišu čast Lucifera, pokušavahu da opravdaju svog patrona optužujući hrišćanskog boga za 'nepravednu' osudu palog anđela, (- jer to je anđeo koji se udaljio od ideje i značenja ove reči, dakle, pali anđeo –III Kor 22:21)

Iako je opšte rašireno mišljenje o antimasonske stavu nacističkih vlasti, manje je poznato i prećutkavano je ono što su nemački slobodni zidari učinili nacističkoj Nemačkoj. Rasistički i nacionalistički usmerena masonerija organizovana u organizaciji "Tule" umnogome je obezbedila podršku krupnog kapitala Hitleru i omogućila mu dolazak na vlast.

Iluminati su tesno povezani sa francuskom ložom Veliki Orijent. Naziv prosvetljeni znači da su članovi upućeni u tajna učenja mračne ezoterije Lucifera i tako su na neki poseban način – 'progledali'.

Giovoreći o raznim predstavnicima vlada koje su iluminati osdredili kao metu svog podrivačkog delovanja Vajshaupt je (prema knjizi Dž. Robinsona – 'Dokazi zavere' – 1798) primetio: 'Stoga je naša dužnost da ih (vlade) okružimo njihovim (iluminističkim) članovima, tako da oni profani, nemaju pristup njima,... Ako je neka osoba sklonija da sluša prinčeve nego red, onda ona nije dostojna toga i ne može se više uzdići. Moramo dati sve od sebe da omogućimo postavljanje iluminatra na sve važne državne položaje. Pomoću tog plana mi ćemo upravljati celim čovečanstvom... Položaji moraju biti tako dodeljeni i vešto planirani, da možemo tajno uticati na političke poslove'.

Neverica je najznačajniji faktor koji radi u korist masonerije. Pristojni ljudi teško da mogu poverovati da postoje pojedinci po prirodi tako opaki da pokušaju da zavladaju svetom u ime Lucifera.

Da bi ostvarila svoje planove masonerija stvara druge organizacije, kao što su bili iluminati, kojima dodeljuje posebne zadatke. Na taj način, ako stvari krenu naopako, ili ako se operacija otkrije,

masonerija ostaje netaknuta, tvrdeći da sa svime time nema nikakavog posla.

Prvo veliko 'dostignuće' iluminističke masonerije bilo je podsticanje Velike francuske revolucije kroz Jakobinsko društvo i Napoleona Bonapartu koji je bio njihov čovek. Pomoć su dobili i od Voltera, Robespjera, Dantona i Maraa koji su bili istaknuti masoni.

'Kada je narod uvideo da mu se u ime slobode čine svakojaka ustupanja i popuštanja, on je na mah uobrazio da postaje gospodar i gurnuo u vlast, ali je naravno, kao i svaki slepac, nabasao na masu prepreka, pojurio je da traži rukovodioica, nije se dosetio da se vrati pređašnjem i položio je svoja punomoćja pred naše noge. Setite se francuske revolucije kojkoj smo mi dali ime velika. Tajne njene pripreme dobro su nam poznate, jer je ona delo naših ruku.'

Iluministički masoni, biće delimično odgovorni i za postojanje Američkog građanskog rata sredinom XIX veka. Grad Čarlston u državi Južna Karolina, gde je secesionistički pokret i otpočeo, bio je u to vreme i sedište masonerije reda Škotskog rituala. To je malo poznata činjenica koju je masonerija uspešno krila od javnosti.

Predsednik SAD Tomas Džeferson svestan zavere protiv mlade američke nezavisnosti od strane evropskih masonskih krugova koji su svojim ogromnim kapitalom hteli da ekonomski preovladaju, govorio je: 'Ako američki narod ikad dopusti privatnim bankama da kontrolišu izdavanje njegovog novca, najpre inflacijom, a potom i devalvacijom, banke i korporacije koje će se oko njih stvoriti, lišiće ljude sve njihove imovine, tako da će njihova deca osvanuti kao beskućnici na kontinentu koji su njihovi očevi osvojili'.

Abraham Linkon se snažno suprostavljao snagama iluminističkih masona da uspostave privatnu centralnu banku svestan opasnosti od mogućih zloupotreba, naročito, jer je bio svestan i masonskih namera u tom pogledu. Njegova moć predviđanja i mudrost sprečili su to za još četrdesetak godina. Stvaranjem sistema savezne rezerve 1913.g. koji je obezbeđivao evropskim iluminističkim snagama stalnu ulogu u američkim finansijama, kao i Zakonom o osnivanju Banke savezne rezerve (privatne banke) koji je potpisao vudro Vilson- strahovanja prvih američkih predsednika su se ostvarila.

Esencija masonskih odnosa prema nacionalnim državama, posebno nacionalnim monarhijama i nacionalnim crkvama, izražena je u sižeu programa Adama Vajshaupta: *»Udavite poslednjeg sveštenika crevima poslednjeg kralja«*

Budući da su nacionalne elite misleći i vodeći sloj svakog naroda i kao takve nezaobilazna prepreka na putu ostvarenja masonskog cilja – svetske imperije, slobodni zidari su ih gde su god mogli »pobili ili spletkama ocrnili ili ih proglasili nenaprednim i reakcionarnim«.

U pravoslavnoj Rusiji oni su na život države i duštva uticali još od Petra Velkog, a odlučno se borili protiv monarhijskog državnog uređenja. Njihova rušilačka delatnost omogućila je dolazak boljševika i najstrašniji rat koji je poveljen protiv Crkve Hristove još od Dioklecijanovih vremena. Razaranje ruske monarhije masoni su pomagali i finansijski – malo je poznata činjenica da je bogati jevrejski bankar Jakob Šif dao Trockom 20.000.000 dolara (ili njegovih ili Rotšildovih, ili specijalnog ratnog fonda američke države) i poslao ga iz Njujorka da razbukti revoluciju koju je Lenjin već bio otpočeo u carskoj Rusiji. Lenjinov prelaz iz Švajcarske u Rusiju, plombiranim diplomatskim vozom, preko Nemačke udesio je judejski bankar, major Maks Varburg, koji je igrao ulogu šefa Kajzerove obaveštajne sluižbe. Mnogo je novca ispumpano i kasnije iz američke države da bi se pomogle nefunkcionalne socijalističke države.

Prema Zbignjevu Bžežinskom, jednom od vodećih masona sveta, bivšem savetniku za nacionalnu bezbednost u administraciji predsednika Džimija Kartera i direktoru i ideologu Trilateralne komisije, uloga boljševizma u Rusiji sastojala se u tome – *da ograniče posledice jednog nacionalnog buđenja. Bez Staljina caristička Rusija bi postala šovinistička moderna diktatura, mnogo opasnija nego boljševička Rusija. Sa Sovjetskim savezom se moglo diskutovati, kao sa manjim zlom, jer je boljševizam zauzdao ruski imperijalizam, ali prema nacionalnoj Rusiji ne treba imati milosti.*

Bžežinski poslednju etapu svetske istoprije vidi kao »tehnokratsku eru« odnosno kao ideal »razumnog humanitarizma u svetskim razmerama«. A što ustvari znači: prema Websterovom rečniku – humanitarizam znači 'princip koji negira božansko biće Isusa Hrista'. To je doktrina da su obaveze čoveka ograničene na čoveka i međuljudske odnose i da proističu isključivo od njega. Postepeno dolazi jedno društvo (po Bžežinskom) koje će sve više biti kontrolisano i usmeravano. Takvim jedniom društvom vladala bi jedna elita, neometana tradicionalnim vrednostima. Ta elita se ne bi ustezala da

svoje političke ciljeve ostvari uvođenjem najmodernije tehnike kojom se može uticati na ponašanje naroda i kojom se društvo može potpunije nadgledati i kontrolisati. U časopisu 'Encounter' (1-68) Bžežinski na istu temu izvodi sledeće: »... biće moguće vršiti gotovo stalan nadzor nad svakim pojedinim građaninom...« (Des Griffin: Ko upravlja svetom).

IV - NOVI SVETSKI POREDAK

IV-1 Ideologija

Kada se završavao zalivski rat na početku 1990.godine predsednik SAD Džordž Buš objavio je nastupanje novog svetskog poretka kao 'svetske zajednice naroda' (*global community of nations*) koja je precizan sistematski i strogo iplaniran mehanizam za upravljanje narodima i nacijama.

Mnogi Novi svetski poredak zamišljaju kao doba neprestanog mira, sklada, pravde i napredka. Popularni 'Bitls' Lenon sedamdesetih godina je snimio mega hit '*Imagine*' (Zamisli) u kome je pevao o vremenu kada na planeti neće biti religija, država, nebesa, pakla, a ni privatne svojine; Nestaće ideali zbog kojih bi čovečanstvo ginulo, svi će živeti samo za 'ovaj dan' i svet će biti 'JEDAN'.

Taj rajski svet je *carstvo hedonizma* - bez vere, nacionalnog ponosa i suverenosti, bez ičega vrednog zbog čega bismo se borili. To će biti mravinjak beslovesno srećnih potrošača.

Zato nije slučajno što Brok Čislom, direktor Svetske organizacije UN tvrdi: "Da bi se uspostavila svetska vlada, potrebno je iz umova ljudi ukloniti individualizam, lično dostojanstvo, odanost porodičnim tradicijama, nacionalni patriotizam, verske dogme". Svako ko želi nazavisnost biće smatran otpadnikom u novoj svetskoj civilizaciji: Bez obzira da li je u pitanju Irak, Somalija ili Srbija.

U tom cilju je potrebno uskladiti i školski sistem u svetu prilagođen nacionalnim i verskim specifičnostima, ali je najbitnije da se stvori učenik koji veruje da je sve relativno, da nema apsoluta, kao i da je globalno socijalističko društvo jedino rešenje za probleme čovečanstva. Potrebni su poslušni građani 'globalnog sela' - stoga ne čudi podatak da je Marks danas omiljeni intelektualac u univerzitetima u SAD.

U studiji "Sumrak američkog uma", Alen Blum - američki profesor 'starog kova', govori o akademskim građanima svoje otadžbine kao o izrazu nihilizma na američki način, ljudi čije su duše prepune bljeska šarenog ništavila medija, zatrpani decibelima divlje muzike, podijumi po kojima plešu audiovizuelne utvare, željni nedozrele ekstaze koja je, na ovaj ili onaj način, droga (uspeh, slava, rokenrol, film, narkotici, seks - cilj je uvek 'nedozrela ekstaza' - opijenost po svaku cenu). *Ovakvi potomci ne mogu biti ničiji preci* - tragičan je zaključak Blumove knjige. Oni definitivno uništavaju tradiciju.

"Hristos je nudio slobodu, a utopisti žele čoveka da prisile na sreću. Obzidani delima svojih ruku, oni su boga zaboravili i čovečanstvu pripremaju totalitarno ropstvo..." (Pet Robertson)

Novi svetski poredak očekivan je nekoliko puta u XIX i XX veku:

- Godine 1848. objavio ga je "Komunistički manifest",
- Godine 1917. Predsednik SAD Vudro Vilson,
- Godine 1938. Hitler je rekao da će 'nacionalsocijalizam svoju revoluciju iskoristiti za uspostavljanje Novog svetskog poretka,
- Godine 1968. Nelson Rokfeler, uglednik najbogatije porodice sveta, takođe je govorio o njemu...
- 11.septembra 1990.g. Buš, predsednik SAD, rekao je da će Novi svetski poredak biti "era u kojoj će sve nacije sveta, istok i zapad, sever i jug, moći da prosperiraju u harmoniji... Svet u kome će zakon smeniti zakon džungle".

Ali i pored ovoga mislimo da je važno napomenuti da je **ideja novog svetskog poretka mnogo starija.**

IV-3 Organizacija Ujedinjenih Nacija u funkciji sionskog priorata

Svako od nas ima neku predstavu o OUN, stečenu bilo iz škole, bilo iz srestava javnog informisanja. I uglavnom je ta slika vrlo povoljna - oni se bore za prava ljudi, za jednakost, kako svih ljudi tako i zemalja. Bore se svim silama za mir, osuđuju svaku agresiju, čak i mobilišu svoje snage, tj. snage država članica za intervencije protiv zemalja koje su agresori, ili bar OUN misli da su agresori. Nažalost, jako malo ljudi zna šta se krije u pozadini jedne tako moćne organizacije. Ko ih je stvorio i sa kojim ciljem, po čijem nalogu i u čijem interesu. Ali pođimo redom: Tokom prvog svetskog rata saveznički vođi bodrili su svoje narode da izdrže u ratnom naporu i postignu pobjedu ne žaleći žrtve. U to ime se kao nagrada i njima i njihovom potomstvu obećavao bezbedan posleratni mir koji će biti čuvan uglavnom od strane međunarodne zajednice, organizovane u svoju organizaciju - već ranije nazvanu **Društvo naroda**. Jedan od političara koji se svesrdno zalagao za stvaranje ove organizacije je bio i **Vudro Vilson**, predsednik SAD. U svojoj poslednjoj od čuvenih *Četrdeset tačaka* on kaže - "Osnovaće se sa naročitim obavezama jedno opšte udruženje naroda koje će priznati i malim i velikim državama uzajamnu garanciju za političku nezavisnost i teritorijalni integritet". Međutim, u njegovom odsustvu iz SAD, za vreme rada konferencije mira u Parizu koja je otvorena 18.01.1919.godine u SAD se naglo povećala opozicija protiv Vilsonove akcije za stvaranjem Društva naroda, što je konačno dovelo do odbijanja ratifikacije Versajskog ugovora o miru od strane američkog kongresa i njihovog neulaženja u Društvo naroda.

Ali, postoji i druga strana medalje, stvaranje društva naroda je vezano i još za jednu ličnost, doduše manje poznatu javnosti, ali ne i manje važnu - **Edvard Mandel Haus**, ili pukovnik Haus kako su ga zvali. Bio je agent iluminata, odan interesima jednog kartela - *Rotšild - Varburg - Rokfeler* i služio je kao njihov čovek u Beloj kući. Pošto je Vudro Vilson izabran za predsednika Haus je postao njegov najpoverljiviji lični svetnik. Između ostalog, uspešno je ubedio predsednika Vilsona da podrži *zakon o osnivanju Banke savezne rezerve* i na njega stavi svoj potpis. Kasnije, shvativši šta je učinio, Vilson je pokajnički izjavio:

»Nehotice sam uništio svoju zemlju«. Ali o tome ćemo kasnije nešto više reći.

Po završetku prvog svetskog rata, 1918.g. Haus je marljivo radio na stvaranju Društva naroda. Finansirano delimično Rokfelerovim novcem, društvo je trebalo da posluži kao prvi korak ka stvaranju svetske vlade. Predsednik Vilson će – po Hausovom savetu – postati vodeći zagovornik stvaranja Društva naroda, a javno će biti smatran za glavnog tvorca Društva, uprekos činjenici da je u celoj stvari glavnu ulogu imao pukovnik Haus. Američki narod se snažno opirao tom kretanju ka globalizaciji vršeći pritisak na Kongres da odbaci sporazum i tako SAD održi izvan društva.

Stvaranje Organizacije Ujedinjenih Nacija počelo je još 1943.g. na Moskovskoj konferenciji, gde je po prvi put spomenuta buduća međunarodna organizacija koja će počivati na načelu suverene jednakosti država i načelu univerzalnosti za sve miroljubive države.

Predstavnici savezničkih velikih sila održali su 1944.g. niz sastanaka u Vašingtonu u Palati Dambarton Oks, (po kojoj je ova konferencija i nazvana) u cilju formulisanja predloga za uspostavljanje 'opšte međunarodne organizacije' – Ujedinjenih nacija. Usvojen je i nacrt buduće povelje kao osnovnog radnog dokumenta na osnovu kojeg će se voditi rasprava na idućoj, osnivačkoj konferenciji u San Francisku 1945.g. Jugoslavija spada u red država osnivača OUN.

Ovo su činjenice manje više svima znane i deo su zvanične istorije, ali pored toga postoji i nešto što nije poznato svima:

Ujedinjene nacije su se stvarno izlegle dve sedmice posle Perla Harburga u kancelariji državnog sekretara **Kordela Hala**.

U pismu predsedniku Ruzveltu datiranom 22.12.1941.g. sekretar Hal, po upuštivanju svojih bezlilčnih prijatelja i pokrovitelja predložio je osnivanje '*Predsedničkog savetodavnog komiteta za posleratnu spoljnu politiku*'. To je ustvari bila **komisija za planiranje Ujedinjenih nacija i njene povelje**. Članovi te komisije su bili različiti savetnici i članovi osoblja Stejt Departmenta, članovi Saveta za Inostrane Odnose i vodeći ljudi u oblasti obrazovanja, medija i istraživanja u oblasti spoljne politike. Svaki član ovog komiteta je bio ili član SIO (vidi sledeće poglavlje) ili je bio pod kontrolom tog saveta.

Da je SIO pokušao da naglo uvede Ameriku u svetsku vladu taj napor bi bio osuđen na neuspeh, kao što se to desilo sa Društvom naroda.

Američki narod bi se tome verovatno suprostavio. Osnovni cilj ujedinjenih nacija je bio da pripremi amerikance na ideju **globalne vlade**. Sve je to bio deo postepenog privikavanja na ono što tek dolazi. OUN su *zapravo jedna univerzalna kristalizacija svetskog okultizma, najveća masonska loža sveta*.

Sve će to tako zamoriti narode (misli na ratove, porast kriminala, pad morala,..) da ćemo im prinuditi da nam ponude međunarodnu vlast koja će moći po svom raspoloženju, bez ikakvog lomljenja usisati u sebe sve državne sile sveta i obrazovati nadvladu. Na mesto savremenih upravljača mi ćemo upostaviti strašilo koje će se zvati nadvladina administracija. Ruke njegove biće opružene na sve strane, kao klešta. Kod takve kolosalne organizacije, ona ne može, a da ne pokori sve narode sveta', svim putevima i načinima treba da razvijamo značaj našenadvlade predstavljajući je kao zaštitnika i nagradodavca svim onima koji nam se dobrovoljno pokore.

(iz Protokola)

OUN preko mnogih svojih organizacija, na svim nivoima i u raznim političkim i kulturnim oblastima deluje na *stvaranju novog sveta* i to po pravilu postepeno i nenametljivo, uvek uvijeno u izgled dobrih namera. Kao ilustracija – **Lucis trust** (sto je inače skraćenica od Lucifer's trust – Luciferov trust) poznat je u centrali za informacije OUN-a i zastupljen je na njenim skupovima u Ženevi i Njujorku. Lucis trust vodi i *'meditacije punog meseca'* u Njujorku (posvećene Dijaninom kultu), na terenu Karnegi-fondacije za unapređenje UNESCO-a i tzv. *'Nove svetske religije'* (New world religion) – N.Homuth: 'Pažnja, ekumeni'.

Ali, treba se bar nakratko zadržati na Savetu za Inostrane Odnose.

IV-5 Komunizam

Amerikanac Pat Robertson (Pat Robertson) u svojoj knizi 'Novi svetski poredak' pokazuje da su SAD i zapadni saveznici namerno prepustili trećinu čovečanstva komunističkim ekstremistima da bi rastočili narode koji su se našli u ropstvu. Kada je od strane moćnika ovih

zapadnih zemalja ocenjeno da je raslabljivanje nacionalnog organizma i rastakanje državotvorne svesti postignuto u meri koja je predviđena - igra je završena. Ovome u prilog govori i tvrdnja Anatolija Goljcina (bivšeg KGB-ovca koji je 1984.g. pobjegao na Zapad) da postoji projekat 'liberalizacije' istočnoevropskih totalitarističkih režima pripremljen da bi 'zamazao oči' naivnim posmatračima.

Da je reč o vešto režiranoj prestavi 'demokratizacije', dovoljno se možemo uveriti i iz činjenice da su glavni vođi proceša 'oslobođenja' sovjetskog društva bili bivši čelnici KGB-a Grbačov i Ševarnadze.

Neuspeli puč u SSSR-u 1991.g. bio je puka igra koja je imala za cilj da oživi posustalu 'perestrojku' i dovede u žižu zbivanja Jelcina, još poslušnijeg 'zapadnjaka' od Gorbačova, koji je u to vreme već odradio svoje: uništio je istočnoevropski vojno-politički blok, dopustio Nemačkoj da se ujedini, a nekad moćnu Rusiju pretvorio u beznačajni 'Savez nezavisnih država'.

Pet Robertson u svojoj već pomenutoj knjizi tvrdi: *"Komunizam je bio čedo germansko-jevrejskih intelektualaca. Velike ideje ne stižu nam od stanovnika predgrađa, no od idealista i sanjara iz salona. Sve ekstremne političke ideologije sveta došle su od privilegovanih klasa"*.

Marks je pre svega nastojao da njegove ideje postanu sastavni deo istorijskog procesa. Prema nekim procenama, upravo su osećaj za istoriju i istorijski smisao, omogućili marksističkoj ekonomskoj misli da stekne visoki intelektualni ugled. Karl Marks je i sam po sebi bio veliki istorijski događaj, stvaralac i usmeritelj nove i drugačije epohe, jer iako silu nastajanja novog ne stvaraju pojedinci (da li je baš tako) nego okolnosti, a same situacije potom, po svojoj meri, iznedre pogodne ličnosti, ipak, da se Karl Marks kojim slučajem nije rodio, sasvim je slučajno da današnji svet ne bi bio ovakav kakvim ga vidimo.

Istorija njegovor (Marksovog) života zapolela je 1818.g. u Triru, pruskom gradiću u Rajnskoj oblasti u dolini reke Mozela, gde je u to doba živelo 10 do 15 hiljada stanovnika. Početkom XIX veka oblast se brzo ekonomski razvijala, a u periodu Napoleonovih osvajanja bila je doživela i duboke socijalne i političke reforme. Kmetstvo je bilo ukinuto a gradovi su imali velike lokalne slobode. Upravo u to vreme, privredni

uspon je vidljivo počeo da prevazilazi feudalnu administrativnu podeljenost kneževina – novi kapitalisti su izdejstvovali osnivanja nemačke Carinske unije, koja je obuhvatala čask osamnest državnica gde se govorilo istim jezikom.

Karl Marks je bio stariji sin u porodici sa devetoro dece. Samo nekoliko godina pre njegovog rođenja, na Bečkom mirovnom kongresu odlučeno je da posle pada Napoleona francusku okupaciju Rajnske oblasti zameni pruska vlast. Nova administracija znala je da, pored ostalog, prilično netolerantno postupa i prema Jevrejima, među kojima je spadao i Hajnrih Marks, otac budućeg filozofa revolucije. No izgleda da se pragmatični Karlov roditelj, kao čovek Prosvete, poštujuć Kantu i Voltera, funkcioner mesnog apelacionog suda i ugledni advokat, lako i brzo prelomio da 1816.g. formalno napusti rabinsku tradiciju predaka i da, prekrstivši sebe i porodicu, pređe u protestantsku veru.

Iako je poznato da Marksovi već u to doba nisu smatrali Mojsijevu (a ni drugu) religiju posebno važnom, ipak je poreklo velikog teoretičara radničkog pokreta kasnije često zgodno poslužilo njegovim protivnicima i neprijateljima da povežu komunizam sa Jevrejima, sa njihovom 'istorijskom krivicom' i 'planiranom zaverom'. Međutim, s druge strane postoje čak i obrnute sumnje, naime, da je Karl Marks bio – antisemit. Kako se tvrdilo, porodično prihvatanje protestantske konfesije i radikalna i brza promena vaspitavanja, vidljivo su se pokazali u njegovim kasnijim tekstovima, gde je ponekad bio izrazito grub prema Jevrejima (doduše i prema Rusima i svim Slovenima). I mada je u prošlom veku kolokvijalna reč »Jevrejin« često kao metafora označava bogatog i lakomog preduzimača ili lihvara – bankara, s kojim se Marks idejno obračunavao, može ipak biti da je mladi Karl previše dosledno i preozbiljno shvatio očevu oportunističku odluku. Međutim, Karl Marks je pre svega aktivni ateista. U jednoj od svojih slavni izreka nazvao je religiju »opijumom za narod«, pošto uči da se zlostavljanja i izrabljivanja moraju krotko podnositi, umesto da se na njih odgovori pobunom, revolucijom, »oslobađanjem čoveka od otuđenja« i »eksproprijacijom eksproprijatora«.

Delatnost Karla Marksa nije nailazila na šire odobravanje u javnosti. Mnogi ga nisu voleli, a on sam štaviše, činio je sve suprotno od pravila političkog marketinga i nimalo nije nastojao da postane opšte

popularan. Ne samo da je potekavši iz imućnijeg socijalnog staleža, bukvalno uložio čitav život boreći se za slabo pamnenu i zloradu sirotinju i rušeći kapitalistički sistem koji ga je formirao i izdržavao, nego je i nezahvalno napadao svoje prethodne učitelje i čak je eto, uprkos jevrejskom poreklu, stekao epitet antisemiste. Štaviše, u vremenu kada su vladari, Bog i uticajna crkva shvatani sasvim ozbiljno, on je otvoreno neprijateljski pisao i govorio o carevima, o hrišćanstvu i svih drugim religijama sveta.

Marks je 15. aprila 1841.g. promovisan za doktora filozofije. U njegovoj disertaciji jasno se vide stavovi 'neohegelijanca' koji izrazito naglašavaju problematiku slobode i Marks nagoveštava svoju opštu kritičnost i objavljuje rat svim bogovima – zemaljskim i nebeskim. U doktoratu čiji je tekst izrazito polemički usmeren, pored ostalog stoji: »Dokle god filozofiji bude i poslednja kap krvi tekla kroz apsolutno slobodno srce koje pokorava svet, ona će, zajedno sa Epikurom, stalno dovikivati svojim protivnicima – *bezbožan nije onaj koji prezire bogove mase nego onaj koji pristaje na mišljenje mase o bogovima*. Kao što je Prometej govorio – prema bogovima svima gajim mržnju, tako se isto filozofija odnosi prema svim nebeskim i zemaljskim bogovima koji ljudsku samosvest ne priznaju kao vrhovno božanstvo. Pored samosvesti nijedan bog nije potreban«.

Marks se inače, više od pripreme doktorata, pre svega bavio i oduševljavao idejama Ludviga Fojezbaha i raspravom 'Suština hrišćanstva' u kojoj je prema važećem mišljenju, bio uspešno kritikovan Hegelov idealizam, a njegov 'apsolutni duh' koji se stalno menja bio je materijalistički objašnjen kao projekcija 'stvarnog čoveka u prirodi'. Jer, kako je pisao Fojezbah, 'samo je čovek Bog čoveku', pošto je 'Bog spoljna projekcija čovekove unutrašnje prirode'. Tadašnji Marksov uzor Fojezbah pojavio se u berlinskoj akademskoj javnosti najpre kao veliki stručnjak za religiju i radikalni reformator pogleda na hrišćanstvo. Prethodno je studirao teologiju, ali je i on ubrzo prešao da sluša novu filozofiju na Hegelovim predavanjima. Potom se okrenuo pažljivom proučavanju prirodnih nauka. Prva knjiga 'Razmišljanja o smrti i besmrtnosti', oprezno je štampana bez potpisa, budući da je jeretički govorila o nepostojanju pojedinačne besmrtnosti već samo o 'besmrtnosti kojom priroda u sebe resorbuje sve ljudske kvalitete'. Kasnije Fojezbah već tvrdi da je 'hrišćanstvo davno nestalo i da ne

postoji ne samo u razmišljanju nego ni u životu, pa se svelo jedino na tradicionalnu ideju'.

U 'Suštini hrišćanstva' (1841), u knjizi koja je najviše uticala i na Marksa i na Engelsa, Foerbah se zalagao da čovek najpre sam sebi postane predmet razmišljanja. Jer, kako je pisao, religija predstavlja jedino svet o beskonačnosti egzistencije Boga bez egzistencije čoveka. Napadajući ortodoksnu religijsku dogmu uoči evropskih revolucija i tokom burnih godina koje su sledile. Foerbah je istovremeno na intelektualnom planu ubirao široku slavu skoro jednaku popularnosti potonjih heroja sa barikada. (Radovan Radovanović)

Mordechai Marx Levy, alias Karl Marks iznajmljen je 1847.g. od strane grupe "Liga ljudi" da napiše "Komunistički manifest" kao demagoški mamac za mase. Marks je u celoj stvari igrao podređenu ulogu. Znaci za boljševički Oktobarsku revoluciju 1917.g., koju su finansirali Iluminati, bili su postavljeni objavljivanjem "Komunističkog manifesta". Rusija je postala polje za eksperimentisanje, za socijalističke eksperimente, koje nisu mogli ili nisu hteli da vrše u zapadnim zemljama. Iluminati su znali da nastupanje polariteta odgovara kosmičkom zakonu - stvorili su dva politička bloka moći: Istok i Zapad. Eksperiment je uspeo zahvaljujući ulaganju miliona dolara, prolivanju krvi i smrti bezbroj ljudi. Sve se finansiralo preko sindikata svetskih bankatra kojem su pred Varburga pripadali i Morgan i Rokfeler. Ali jasno je (ali možda nekima i nije) da komunistički sistem ne bi mogao da se održi tako dugo, da ga tokom poslednjih decenija nisu stalno finansirali i podržavali Iluminati. Slično je i sa Hitlerom - iza njega ne stoji samo paranoična želja za vlašću već i genij i novac Templara. Ali sve to nije bilo dovoljno da se stvori takva magija kao što je hitlerizam. Setimo se hordi Nemaca u transu opčinjenosti prema idealizovanom vođi na velikim paradama i svečanostima pod bakljama. Hitlerizam nije samo političko opredeljenje - čak je možda to i po najmanje, nego osećaj ushićenosti, koja može da se nazove i prosvetljenost, a to u prevodu znači iluminacija. Slično su komunisti govorili i za svoje vođe - Lenjin, Staljin, Tito,..

U samom predgovoru nemačkom izdanju "**Komunističkog manifesta**" Marks i Engels naglašavaju da je Komunistička liga zvana 'Liga pravednika' (Liga ljudi), njih još 1847.g. ovlasila da napišu manifest koji će biti teorijsko-praktički program komunističke partije.

Godine 1885. kardinal Henri Manning dokazivao je da "Manifest" nije delo "otaca naučnog socijalizma" nego tajnih društava čiji su ova dvojica bili poslušni pioni.

V - SAVREMENI OBLICI RATOVANJA U FUNKCIJI NOVOG SVETSKOG PORETKA

V-1 Uvod

Poslednjih godina, svedoci smo jednog novog fenomena koji zovemo specijalni rat, gde su ciljevi isti kao i kao kod svakog ratnog dejstva, ali ono je mnogo prefinjenije i "čistije" – bez direktnog prolivanja krvi.

O specijalnom ratu se mnogo pisalo. Naučni krugovi vojnih stručnjaka su proučavali i proučili sve njegove segmente i pojavne oblike. Ovde nam nije to prvenstven cilj, već da u jednoj kratkoj studiji pretežno postavimo neka pitanja najširem auditorijumu, kako bi svaki čovek mogao da u dešavanjima oko sebe prepozna određena ratna dejstva.

Ozbiljnost teme je takva da je u pitanju možda opstanak čitavih naroda ili etničkih grupa.

Upravo je perfidnost i pokvarenost najveća snaga oružja specijalnog rata. Njihovo delovanje se i ne prepoznaje sve dok cilj nije postignut, dok neprijatelj nije uništen.

Početakom XX veka - pa i ranije, specijalni rat je nastao prvenstveno kao dopuna ili priprema klasičnih vojnih aktivnosti ili oružanih dejstava. Kao njihova obaveštajna priprema. Unošenje određenih diverzija u redove neprijatelja i perfidno uništavanje prvenstveno civila tj. pozadine.

Ali poslednjih godina specijalni rat prerasta u osnovni oblik ratnih dejstava usmeren na uništavanje neprijatelja. Samo, nikako u uobičajenom obliku, gde se prvenstveno napada vojska neprijatelja -

znači za rat osposobljene i obučene odrasle osobe, već upravo suprotno - meta napada su u najvećoj meri civili, žene i deca.

Osnovne karakteristike današnjeg specijalnog rata bi bile:

- Neprijatelj ne sme prepoznati da je napadnut, već da se radi tobož o prirodnim pojavama (boleti, elementarne nepogode i slično),
- Često su cilj napada kompletni narodi ili ciljane grupe u njima,
- Neprijatelja treba tako promeniti da polako, zahvaljujući dobijenim lošim navikama, gubi reproduktivnu sposobnost i polako nestaje, ili mu izmeniti mentalnu matricu svesti na način koji odgovara ciljevima agresora.
- Dirigovati misaone procese za većinu stanovništva - kako mete agresije, tako i poslušne agente u svojim redovima,
- Krajnji cilj je stvaranje armije poslušnih podanika ubeđenih da je njihova vlast najpravičnija i najbolja.

Već smo navikli da u srestvima informisanja slušamo nove nazive za vojne snage kao: »Snage za uspostavljanje mira« i slično.

Postoji posebna organizacija pri UN koja teoretski i praktično podržava ovakva dejstva AGENDA FOR PEACE OUN 1993.

Postoje i mnoge nevladine agencije sa istim programom i ciljem – tu je jedan od osnovnih programa *Maharašijev 'Svetski program za mir'*.

Najnovija američka vojna doktrina o vođenju savremenih informatičkih operacija i specijalnog rata zasniva se na vođenju neoružanih operacija kojima treba poraziti protivnika.

Tako je razvijen koncept svedimenzionalnih operacija kojima se kod ljudi utiče na promenu opredeljenja u vezi nacionalne i verske svesti »Trining and Doctrine Command« – TRADOC.

Dozvoljene su sve metode da bi se promenila mentalna matrica i svest ciljanih neprijateljskih grupa. Kreiraju se okolnosti koje pogoduju tim ciljevima.

Potrebno je sa jedne strane naći mehanizme za

- *delovanje na narode koji su meta agresije* , ali ne manje je važno i
- *naći uspešan metod za fabrikovanje poslušnih vojnika u spostvenim redovima.*

Nova vrsta oružja koja je dobila ime *psihotronskog* - ili biopsihotronskog, sitetičkog, paralizujućeg - postala je od 1970.g. glavno sredstvo protiv SSSR-a i niza drugih (nekatoličkih) zemalja.

U sveobuhvatnost oblika i metoda zapadnjačkih rovarjenja u "neprijateljskim" zemljama, uključuju se svi mogući načini gušenja otpora vlada i naroda tih zemalja - hemijski, biološki, psihološki. Svi ti načini podrazumevaju upotrebu mnogobrojnih nosilaca iz kosmosa, sa kopnenih i pomorskih uređaja (računajući radio i televiziju), specijalnih kompjuterskih virusa, prekodiranih informacija, stimulacije bakterioloških epidemija, padavine (na primer kiša) i tome slično. Približno od sredine osamdesetih godina jedan od glavnih akcenata u psihološkom ratu protiv SSSR-a i ruskog naroda stavljen je na životne namirnice, tačnije, na izvoz prehrambenih proizvoda u Rusiju i druge zemalje koje oni smatraju za neprijateljske.

Upadljivo je da je od 1988.g. Kremlj ukinuo sva ograničenja na uvoz namirnica iz zemalja NATO-a. Međutim, do danas, niti Rusija, niti druge zemlje ZHD, nisu ratifikovale standarde kvaliteta i ekološke sigurnosti namirnica (Codex Alimentarius) koje je razradila OUN još pedesetih i šezdesetih godina, štaviše, na sanitarno epidemiološkim instancama svih republika bivšeg SSSR-a ne postoji čak ni tekst koji sadrži parametre tih standarda.

Po podacima raznih zavoda u Rusiji (ali i šire) - zapad isporučuje proizvode koji ne samo da ne odgovaraju međunarodnim standardima kvaliteta i ekološke bezbednosti, već izazivaju trovanje ljudskog organizma.

V-2 BIOHEMIJSKO ORUŽJE

V-2a Smišljeno trovanje

Još 1925. godine, Vinston Čerčil je pisao o "epidemijama metodično pripremljenim i lansiranim na čoveka i životinje... Biljne vaši da unište berbe i useve, antraks da ubije konje i stoku..."

Sve ovo otvara jedno novo poglavlje u korišćenju biološkog oružja kao metode bio-ekonomskog uništenja protivnika.

Nije sasvim jasno kako su nemački agenti uspjeli da namerno zaraze konje i stoku antraksom i sakagijom pre nego što su životinje iz SAD otpremljene u Evropu tokom II svetskog rata.

Američki zvaničnici su razmatrali mogućnost da se japanske plantaže pirinča unište biljnim bolestima i tako značajno ugroze izvori osnovne hrane neprijatelja.

Genetika je nauka koja je svoj razvoj i procvat ostvarila tek sredinom i krajem XX veka i otvorila je mnoga vrata kako za značajna poboljšanja u medicini i prehrambenoj tehnologiji, ali svojstveno ljudima - još i više na polju svakojakih zloupotreba. Razvoj tehnologije rekombinantne DNK uslovio je fantastičan napredak današnje biotehnologije. Ejveri Mekleod i Makarti su 1944. otkrili da su genetske informacije pohranjene u nukleinskim kiselinama. Genetski kod je razbijen 1961, a devet godina kasnije, prvi put u istoriji nauke sintetizovan je gen. Konačno, od 1972. metode spajanja fragmenata DNK dva različita organizma da bi se stvorio biološki funkcionalan hibrid DNK molekula, rezultirao je prvim uspešno okončanim eksperimentom. Kao i svaka nova tehnologija, i biotehnologija je medalja sa dva lica. Dobra strana nudi rešenje za ljudske patnje. Genetski inženjering olakšava ljudima borbu protiv pojedinih bolesti, stvarajući preparate kakvi su rekombinantni

insulin i rekombinantni eritrogen, Faktor VIII - lek namenjen hemofiličarima, vakcine i antibiotici.

Stvorene su biljne vrste izuzetno visoke rodnosti i otporne na bolesti. Kombinovanjem gena najkvalitetnijih vrsta domaćih životinja, odgajene su životinje izuzetnih svojstava: pile bez perja, hibrid koze i ovce nazvan kovca, krave izuzetne mlečnosti, svinje i junad sa više mesa i manje masnoće...Tu su i genetski sirevi, mlečni proizvodi.

Međutim, ona loša strana biotehnologije dozvoljava beskrajne mogućnosti manipulacije i zloupotreba. U Americi se proizvodi mleko "obogaćeno" genetski modifikovanim hormonom rasta, koji se daje i kravama. Na pijacama i u prodavnicama mnogih evropskih gradova pojavio se i paradajz identičnog oblika i tvrdoće koji ne truli i može stajati mesecima. Takav kvalitet postignut je zahvaljujući genetskom inženjeringu, koji je gene ove biljke obogatio dodavanjem antibiotika. Ali, unošenje tako "obogaćene" namirnice kod ljudi može stvoriti otpornost na antibiotike. Organizacija Greenpeace, udruženja potrošača i razna društva za zaštitu čovekove okoline pokrenuli su žestoku kampanju u Evropskom parlamentu da se zabrani uvoz *genetski modifikovane soje*. Soja obogaćen antibioticima - da bi postala otpornija na bolesti i štetočine - postala je neizostavni sastojak prehrambene industrije - od raznih vrsta testa do hrane za kućne ljubimce. Treba imati u vidu da je, prema zvaničnim podacima, preko 30 vrsta bakterija danas već razvilo otpornost na antibiotike. Tako je i efekat lekova protiv raznoraznih infekcija drastično smanjen.

U aprilu 1997, na zasedanju Evropskog parlamenta u Briselu, usvojena je zabrana uvoza genetski modifikovanih žitarica koje mahom dolaze iz američkih laboratorija. Komisija Evropske Unije posebno je istakla opasnost od "rizika prenosa gena otpornog na antibiotike na čoveka" i predložila da se ubuduće informacije da je reč o genetski modifikovanim proizvodima jasno istaknu na etiketama.

Biotehnologija se može iskoristiti u krajnje negativnom kontekstu. Eugenika, ili nauka o "poboljšanju" rase putem genetike, može biti krajnje zloupotrebljena kroz neetičku upotrebu biotehnološke prakse.

A zatim, tu je i pitanje stvaranja *biološkog oružja putem biotehnologije*.

Biološko oružje može se klasifikovati na viruse, bakterije, biološke toksine i genetski izmenjene organizme.

Takve vrste koje se tipično ispituju u okviru nekog budućeg biotehnološkog arsenala uključuju ebolu, hanta virus i venecuelanski konjski encefalitis (VEE). Ebola izaziva hemoragičnu groznicu; hanta virus groznicu praćenu bubrežnim komplikacijama i respiratornim problemima. VEE napada centralni nervni sistem i izaziva često oticanje mozga. Sva tri virusa mogu biti fatalna.

Bakterijsko oružje može uključiti Vibrio cholera (izaziva upalu želuca i creva i gubljenje jednog litra tečnosti na sat), Yersiniu pestis (agens kuge, izaziva i plućnu groznicu i oticanje limfnih žlezda), Bacillus anthracis (izaziva antraks) i još mnoge druge patogene vrste poput Salmonelle typhi i Staphylococcus aureus. Veruje se da najveće zalihe biološkog oružja imaju SAD. Iran i bivši SSSR.

Kako saopštava štampa Irana, niza arapskih zemalja i Somalije, objekti biohemijskih eksperimenata u Zapadnoj Evropi, Južnoj Africi i Izraelu od 1993.g. postali su besprizorna deca iz Somalije i odrasli Somajlici – izbeglice.

Šta bi se dogodilo ukoliko se, genetski modifikovana a jeftina hrana, "obogaćena" ovakvim dodacima koji izazivaju fatalne efekte po ljudsko zdravlje, izveze u zemlje niske kupovne moći i nedovoljno razvijenog mehanizma kontrole?

Pre nekoliko meseci, Evropska komisija je saopštila da je pokrenula istragu povodom pojave botulizma u Italiji, uprkos tome što proizvođači sira "maskarpone", koji su jeli svi oboleli, tvrde da su sredstva informisanja "predimenzionirala čitav slučaj".

U Napulju je preminuo jedan petnaestogodišnjak, a zabeleženo je još barem šest slučajeva botulizma u istom regionu - svi oboleli jeli su konzervirani maskarpone, koji se naročito upotrebljava u spremanju čuvenih italijanskih kremova i slatkiša. Italijanske zdravstvene vlasti su već povukle oko 100.000 tuba maskarponea iz prodaje. Belgija je već zabranila uvoz maskarponea, a Švedska je upozorila svoje

potrošače da prilikom kupovine vode računa da ne kupuju maskarpone tri italijanska proizvođača.

Botulizam je jedan od najozbiljnijih vidova trovanja hranom, koje pogađa centralni nervni sistem i lako može izazvati smrt zbog prestanka rada srčanog mišića ili prekida disanja. Slučajnost ili eksperiment?

Biološki agensi imaju najveću moguću efikasnost ubijanja. Ratovanje postaje mnogo jeftinije. Procenjuje se da 1 gram biološkog toksina može ubiti 10 miliona ljudi. Pročišćena forma botulin toksina je približno 3 miliona puta moćnija od nervnog gasa sarina. Kao poređenje, skad projektil napunjen botulin toksinom kontaminiraće oblast površine 3.700 kvadratnih kilometara - oblast 16 puta veću od one koja se zarazi sarinom. **Prema procenama vojnih stručnjaka, "sređivanje" jednog kvadratnog kilometra neprijateljske teritorije koštalo bi oko 2.000 dolara ako se upotrebi konvencionalno oružje; 800 dolara ako je u pitanju nuklearno; 600 dolara hemijsko, a samo 1 dolar ako se koristi biološko. Upravo zbog ove činjenice, biološko oružje nazvano je "atomska bomba siromašnog čoveka".** Još jedna prednost je to što se bukvalno sve - od balističkog projektila do komada voća može iskoristiti kao oružje. Sa nekoliko čestica hanta virusa mnogo hiljada ljudi postaju nosioci koji će zatim inficirati još hiljade i hiljade drugih ljudi. (*IMPERIJA ZLA – PRLJAVA AMERIKA, D&D Vićanović – No limit books 1999. Beograd*)

Mnogi proizvodi koje koristimo u svakodnevnoj ishrani su bukvalno pretpani konzervansima i drugim dodacima nervno-paralitičkog svojstva koji oštećuju veliki mozak i njegove funkcije. Postoje informacije da se najmanje 70% prehrambenih proizvoda, kao i alkoholnih pića, duvanskih proizvoda i žvakaćih guma, poreklom iz zemalja NATO-a i namenjenih bivšem SSSR-u (ali i drugim zemljama, pa i Jugoslaviji), proizvodi specijalno za te zemlje, tj oni nisu namenjeni za potrošnju u industrijski razvijenim zapadnim zemljama.

Sušтина nije samo u niskom kvalitetu ovih proizvoda, koliko u tome što, prema podacima iz ruskih i inostranih izvora, roba uvezena iz tih zemalja sadrži komponente koje izazivaju trovanje organizma, promene u nervnom sistemu i psihi njihovog potrošača, kao i stalnu potrebu za uzimanjem baš tih proizvoda. Drugim rečima, u sastavu alkoholnih proizvoda i sokova koji potiču iz zapadnih zemalja sadrže se **biopsihotronske i biohemijske** komponente.

Karol Atkins u monografiji "Revolucija u ishrani" tvrdi da čokolada koju proizvode zemlje "velike sedmorke" i koja se u sve većem obimu izvozi sadrži narkotičke i psihotropne materije biohemijskog porekla. Ove materije pored troga što ispoljavaju upravo onakve manifestacije kakve su i programirane - utiču na to da se stvara stalna i neodoljiva želja za uzimanjem upravo takve "čokolade-narkotika".

Ukidanje kontrole uvoza u Rusiji i drugm zemljama bivšeg SSSR-a, nije slučajno - i proizvod je nenarodnih i proameričkih vlada u tim zemljama. Praktično, potpuno ukidanje kontrole uvoza bitno olakšava zombiranje i paralisanje svesti većine stanovništva zemalja koje su predmet napada.

Glavni zadatak takve politike sastoji se u ekonomskom, duhovno - moralnom i fiziološkom uništavanju Rusa kao nacije. U njihovom pretvaranju u poslušne robove transnacionalne "elite".

"Vitalnost Rusa je dostigla kritičnu tačku" - smatra Komisija OUN za obrazovanje, nauku i kulturu (UNESKO) i Svetska zdravstvene organizacija (WHO). Ove organizacije periodično vrše istraživanja

E102 - opasan E103 -
zabranjen E104 - sumnjiv E105 -
zabranjen EHO - opasan EIII -
zabranjen E120 - opasan E121 -
zabranjen E122 - sumnjiv E123 -
veoma opasan E124 - opasan E125
- zabranjen E126 - zabranjen E127
- opasan E130 - zabranjen E131 -
izazivaè raka E141 - sumnjiv E142
- izazivaè raka E171 - sumnjiv
E173 - sumnjiv E180 - sumnjiv
E210 - izazivaè raka E211 -
izazivaè raka E212 - izazivaè raka
E213 - izazivaè raka E215 -
izazivaè raka E216 - izazivaè raka
E217 - izazivaè raka Ovo je samo
deo emulgatora koji se nalaze u
namirnicama koje stalno dolaze sa
zapada - èesto se i kod nas prave i
pakuju.

dinamike životnog standarda i "vitalnosti naroda" u zavisnosti od socijalno-ekonomske politike vlada i ekološke situacije u ovoj ili onoj zemlji. Koeficijent vitalnosti koji se meri skalom od pet jedinica, karakteriše mogućnost očuvanja genetskog fonda, fiziološkog i intelektualnog razvitka nacije u uslovima sprovođenja socijalno-ekonomskog kursa vlada u trenutku kada se vrši ispitivanje konkretne zemlje. Pri tome se uzima u obzir ekološka situacija koja "prati" vladin kurs.

Rusija je u 1993.godini dobila ocenu 1,4.

Šta to znači?

U skladu sa kriterijumima i objašnjenjima UNESCO-a jedinice od 1,6 i niže "dešifruju" se na sledeći način:

Usled stalnog pogoršanja ekološke situacije stanovništvo je osuđeno ili na postepeno izumiranje ili na degradaciju - naredne generacije će se karakterisati fiziološkom i intelektualnom inferiornošću i živeće samo radi zadovoljavanja prirodnih instikata. Te generacije neće moći analitički da misle jer neće imati sposobnosti za samostalno mišljenje.

Dalje to znači da je stanovništvo sve podložnije infekcijama i bolestima i karakteriše se porastom radne nesposobnosti. Lična i stvaralačka individualnost takvog stanovništva neprestano se smanjuje.

Nacija sa ovakvim koeficijentom aktivnosti više nema unutrašnjih izvora progresivnog razvoja i imuniteta. Njena sudbina je postepena degradacija. Nacionalna vlada mora hitno izmeniti svoju socijalno-ekonomsku politiku i najmanje 80% budžetskih sredstava izdvajati u socijalne i ekološke svrhe.

("Reklamni vesnik" 1994.g. br.1, strana 11)

Zanimljivo je da je Rusija malo iznad Burkine Faso, čijih je 80% stanovništva zaraženo virusom side - ova zemlja ima jedinicu 1,05.

Pored ovog otvorenog trovanja primenjuju se i drugi manje više perfidniji načini manipulacije narodima. Naročito je delotvorno kada se sa već raznim otrovima i drogama "pripremljene" narode primene razne vrste psihotronskog oružja, kao i radiokomunikacioni sistemi hipnotičkog karaktera.

Tako je još šezdesetih godina Pentagon stvorio multifunkcioni radarski uređaj koji može da "vidi" kroz bilo koju prepreku i na različitim rastojanjima. On emituje specijalne signale paralizujućeg karaktera zombiranoj osobi i može biti smešten na stacionarnim i pokretnim objektima na zemlji, u kosmosu i pod vodom.

Hipnotičko kodiranje ljudske svesti pomoću lekova i vakcina, famoznih "ljudi sa ekstrazenzornim sposobnostima", hipnotizeri, lažni propovednici - sekte i njihove seanse "masovnog izlečenja" stanovništva, tačnije, pretvaranje ljudi u biorobote, spremne da izvrše bilo koje naređenje.

V-2b Biološko oružje

Da li su tajni eksperimenti dozvoljeni zakonom? Po pravilu svako će na ovo pitanje odmah dati odrečan odgovor - ali šta govore činjenice?

Prema pozitivnom pravu SAD američki građani mogu u svako doba, a bez sopstvene volje i znanja, postati zamorci za testiranje hemijskih i bioloških agenasa. Testiranje sprovode Ministarstvo odbrane SAD i kontraktori koje vojska angažuje.

U zborniku zakona SAD, u poglavlju posvećenom ratu i nacionalnoj odbrani, (poglavljje 32 - hemijski i biološki oružani program), paragraf 1520 kaže:

"Upotreba ljudskih subjekata za testiranje hemijskih i bioloških agenasa od strane Ministarstva odbrane; izveštavanje kongresnih komiteta koji uvažavaju eksperimente i studije; obaveštavanje lokalnih civilnih vlasti.

Najviše 30 dana posle konačnog odobrenja planova Ministarstva odbrane za bilo koji eksperiment ili studiju koju će sprovesti Ministarstvo odbrane, bilo direktno ili pod ugovorom, uključujući upotrebu ljudskih subjekata za testiranje hemijskih ili bioloških agenasa, sekretar odbrane snabdeće komitete u oružanim snagama Senata i Predstavničkog doma svim informacijama o planovima za

takve eksperimente ili studije, i takav eksperiment ili studija mogu zatim biti sprovedeni isključivo posle isteka roka od 30 dana, počevši od datuma kada je takav izveštaj dostavljen od strane pomenutih komiteta.

Sekretar odbrane ne sme sprovesti bilo kakav test ili eksperiment koji uključuje upotrebu bilo kakvog hemijskog ili biološkog agensa na civilnoj populaciji, sve dok lokalne vlasti, oblasti gde će se test ili eksperiment sprovesti, ne budu unapred obavешtene o takvom testu ili eksperimentu, a zatim takav test ili eksperiment mogu biti sprovedeni samo posle isteka roka od 30 dana, počevši od datuma dostave takvog obavешtenja.

Paragraf (1) će se primeniti na testiranje i eksperimente koje sprovodi personal Ministarstva odbrane i testove i eksperimente koji sprovode kontraktori u ime Ministarstva odbrane."

Iako zakon jasno kaže da će "lokalne vlasti" biti obavешtene, ne piše ništa da će i članovi civilne populacije biti obavешteni na vreme, jer onda eksperiment ne bi imao željenu objektivnost. Na taj način će potencijalni zamorci bez sopstvene volje postati deo vladinog eksperimenta - u protivnom, sasvim je sigurno da bi svi pobjegli u nepoznatom pravcu.

U poslednjih deset godina bilo je veoma malo ratnih sukoba u svetu gde se Amerikanci nisu umešali kao "nosioci mirovnih opcija". Sama pomisao na to kakava se vrsta eksperimenata pod tim podrazumeva, izaziva jezu. Jer, ako američki zakon dozvoljava eksperimente na domaćoj civilnoj populaciji, nema te sile koja će isto sperčiti u zemljama gde vladaju ratne strahote i bezakonje. Možda je to na granici paranoje, ali efekti njihovog "mirotvornog uticaja" u Bosni ili Kosovu će se tek osetiti.

Na kratko, vratimo se pravnoj istoriji - da vidimo kako je to nekada bilo.

Među zabranama u mnogim civilizacijama postojala je i zabrana trovanja hrane i vode i upotreba otrovnog oružja. Grci i Rimljani su prokleli i osudili upotrebu otrova u ratu kao povredu *ius gentium* - zakona nacija. Otrove i slično oružje smatrane nehumanim, zabranjivao je i zakon Manu u Indiji oko 500 g. p.n.e.

Zabranu je obnovio holandski državnik Hugo Grocius 1625. u svom delu "Zakon rata i mira". Ovakva zabrana poštovana je i tokom žestokih verskih sukoba tog vremena.

Ali, XXvek je dokazao da pravila i zabrane postoje jedino da bi se kršili. Očigledno je vreme viteštva daleka prošlost. Zahvaljujući činjenici da je izuzetno jednostavno proizvesti biološko oružje, napred smo videli koliko je takav rat stvarno jeftiniji i efikasniji - pojedinci će uvek biti u stanju da nadmudre međunarodne dogovore. Senka straha i konstantne opasnosti od sasvim izvesne katastrofe globalnih razmera koja se ne može sprečiti, je više nego realnost, zbog cene i podmuklosti, čak mnogo izvesnija nego katastrofa nekog atomskog udara.

Utom svetlu ne čudi saznanje da se zvanično procenjuje da između 10 i 20 zemalja ima, želi da ima ili razmišlja o pokretanju programa za proizvodnju biološkog oružja. Tu su: SAD, Rusija, Sirija, Irak, Iran, Libija, Severna Koreja, Izrael, Egipat, Kuba, Tajvan, Kina, Rumunija, Bugarska, Pakistan, Indija, Južna Afrika.

Sudeći po alarmantnom upozorenju Poljoprivredne direkcije u Tirani, pre nekoliko godina, o nestanku bikova zaraženih antraksom "zbog eksperimenata", gornjoj grupi bi trebalo priključiti i Albaniju.

Vlade nekih od ovih država imale su ili imaju tesne veze sa međunarodnim terorizmom. Ova činjenica podiže mogućnost rizika od biološkog terorizma na najalarmantniji nivo.

Većina navedenih zemalja pripada istorijski nestabilnim regionima. A sa ekonomskim raspadom bivše SSSR i čitavog Istočnog bloka, postoji i mogućnost da će eksperti za ovu vrstu oružja potražiti unosnije zaposlenje i svoje znanje i iskustvo u kreiranju smrtonosnog oružja ponuditi bogatijem kupcu. A posle čitavog niza registriranih slučajeva šverca obogaćenog uranijuma iz Rusije, nije na odmet razmisliti šta je još ilegalnim kanalima nestalo iz nekada prestižnih ruskih nacionalnih instituta i laboratorija.

Čak mnogo više zastrašuje činjenica da se tog oružja mogu lako dokopati i neodgovorni pojedinci organizovani u terorističke organizacije ili sekte. Nervni gas sarin je 20. marta 1995. preplavio tokijsku podzemnu železnicu, ubivši 12 i teško povredivši 5.500 ljudi. Kult odgovoran za napad bojnim otrovom razvijenim u Nemačkoj 30-

tih godina ovoga veka, Aum Šinrikjo (Vrhunska istina), takođe je u tajnim laboratorijama ekperimentisao i sa biološkim agensima. Inače, pripadnici kulta su proveli izvesno vreme i u Beogradu, kopajući po arhivi Teslinog muzeja u nameri da iskopiraju originalne Tesline radove. Nije ovde mesto da postavimo pitanje ko im je to dozvolio i po koju cenu - ali treba napomenuti da je Teslin muzej tada dobio samo nešto malo kompjuterske opreme koju su oni doneli da bi lakše kopirali radove i na kraju je ostavili - valjda nisu hteli sve da nose nazad.

Da sve ovo nije samo pusta priča svedoči nam i bolest koja hara među vojnicima zapadne alijanse koji su ratovali u Iraku u vreme Pustinjske oluje. Neobična bolest zakucala je na vrata Amerike, Velike Britanije, Francuske, Nemačke, Holandije, Češke, Srednjeg istoka - ukupno 27 od 28 zemlja koje su učestvovala u operaciji "Pustinjska oluja".

Biološki agensi za koje se veruje da su ih iračke snage upotrebile tokom zalivskog rata - proizvedeni u Americi - prodati su Iraku u periodu od 1985. do 1990, uz odobrenje i blagoslov Reganove i Bušove administracije, a zatim su tokom Zalivskog rata upotrebljeni protiv Koalicionih snaga.

Džojls Rajli, direktor američke Asocijacije veterana zalivskog rata tvrdi:

"Stravična tajna najgoreg američkog zločina je izašla na videlo: naši vojnici - muškarci i žene, bili su izloženi smrtonosnim hemijskim i biološkim agensima kojima je neprijatelja snabdela naša sopstvena vlada."

Pojedini izvori procenjuju da je između sto i dvesta hiljada od 700.000 vojnika poslatih u Irak, bolesno ili umire od "sindroma Zalivskog rata". Oko 15.000 veterana već je umrlo. Doduše, nijedna zvanična studija nije se pozabavila eventualnim posledicama izlaganja Iračkog stanovništva hemijskom i bakteriološkom agensima tokom rata, pa je broj sličnih oboljenja na protivničkoj strani nemoguće proceniti. Ipak, pouzdano se zna da su najveće žrtve deca, sa izuzetno visokom stopom mortaliteta koje uzrokuju dijareja i povrede, naročito u oblasti severnog Iraka.

Osam godina posle proslave kraja najtoksičnijeg svetskog rata, deca Iraka nisu jedini gubitnici. Kod gotovo svih veterana operacije "Pustinjska oluja" su zabeleženi isti simptomi: gubitak memorije, osip,

nesanica, noćno znojenje, drastično povećanje težine, preosetljivost na svetlost, krvarenje desni i rektuma, hronični kašalj, kratak dah, gubitak kose, vrtoglavice i nesvestice. Asocijacija veterana Zalivskog rata insistira da je reč o bar dvostruko većem broju ljudi koji su "bolesni, onemogućeni da vode normalan život ili na samrti". Ovi mladi ljudi i žene bili su u vrhunskoj fizičkoj kondiciji pre odlaska u rat. Danas su mnogi iscrpljeni posle običnog penjanja uz stepenice. Još gore, kod desetina hiljada supruga, dece i članova porodica zalivskih veterana javljaju se ublaženi simptomi zaraze "nepoznatom" bolešću, a hiljade beba rađa se sa užasnim deformitetima. U međuvremenu, američka vlada poriče da su bilo kakvi biološki i hemijski agensi korišćeni u Zalivskom ratu i da postoji bolest "pustinjska oluja". **Da bioterorizam nije rezervisan samo za klasična ratna dejstva već i na planu ekonomije - tj. nemilosrdnog ekonomskog rata koji se stalno vodi - nesumnjivo govori i "Bolest ludih krava".**

Od 1985. godine, kad se prvi put pojavila, u Velikoj Britaniji je zabeleženo oko 160.000 slučajeva ljudi obolelih od posledica *Bovine spongiformne encefalopatije* (BSE), koja uzrokuje neobične degenerativne promene na mozgu, a pogađa životinje. Sve veći broj ljudi umire od istovetnih posledica novog oblika Krojcfeld - Jakobove bolesti. Ni jedan poznati virus ili bakterija još uvek nisu etiketirani kao uzročnici ove bolesti koja mozak čoveka pretvara u pihtijastu masu.

Bolest ludih krava je, inače, prepolovila britanski stočni fond i izvoz najvećeg svetskog proizvođača goveđeg mesa svela gotovo na nulu. Godinu dana posle priznanja Britanske vlade o verovatnoj povezanosti bolesti "ludih krava" i fatalnih posledica po ljude, šef vladinog naučnog panela dr Džon Petison je u martu BBC-ju izjavio: "Svi dokazi koji su pristigli od 20. marta 1996. potvrđuju ovu mogućnost."

Dr Petison ističe da naučnici još uvek nisu uspeali da otkriju postoji li veza između Bovine spongiformne encefalopatije (BSE) i nove varijante Krojcfeld - Jakobove bolesti, za koju se smatra da je ubila 17 ljudi u Britaniji. On je priznao bez rezervi da se njegovi istraživači nisu preterano pomakli napred, okrivljujući dug period inkubacije za sporost eksperimenata i posmatranja.

Međutim, koliko god pokušavale da umanje značaj kravljeg ludila koje kod ljudi, ukoliko jedu meso zaraženih životinja, može izazvati Jakob-Krojcfeldovu bolest, britanske vlasti su, makar i posredno, povukle potez koji ukazuje na svu opasnost od tog oboljenja. U Londonu je

zvanično saopšteno da se od 1. avgusta 1996, pored toga što se njihova krv obavezno testira na virus side i hepatitisa, dobrovoljni davaoci pomno ispituju kako bi se utvrdilo da li potiču iz porodica u kojima je već zabeležen slučaj Krojcfeld-Jakobove bolesti.

U saopštenju ministarstva zdravlja objašnjava se da nije reč ni o kakvoj promeni zdravstvene politike, već o klasičnoj meri bezbednosti. Mikrobiolog Stiven Diler, jedan od malobrojnih naučnika koji su još pre nekoliko godina ukazivali na sve opasnosti Bovine spongiformne encefalopatije, što je stručni naziv za bolest ludih krava, procenjuje, priznajući da je reč o čistoj spekulaciji, da je moguće da se svake godine, preko transfuzije, ovom bolešću zarazi čak 60 hiljada ljudi.

Zasad, međutim, ne postoje nikakvi testovi pomoću kojih bi se moglo utvrditi da li čovek u organizmu nosi uzročnik oboljenja. Praktično, to je moguće utvrditi tek posle smrti, obdukcijom. Poseban problem je činjenica da period inkubacije može potrajati i 30 godina, pa je praktično nemoguće utvrditi koliko je ljudi inficirano. Testovi na životinjama, međutim, potvrđuju mogućnost prenošenja putem krvi. Zbog svega toga se i najnoviji britanski propis svodi samo na verbalno ispitivanje potencijalnih davalaca krvi. Ali biće da ni to nije sasvim cela istina - nije u pitanju samo "ekonomski efekat". U mozgu obolelih od Skrapije, 1984. godine su sasvim slučajno otkriveni **prioni**, gotovo sto puta manji od poznatih virusa. Ovi infektivni proteini mogu se videti jedino uz pomoć elektronskog mikroskopa. Prioni su izuzetno otporni na sve vrste zračenja, niske i visoke temperature, ne izazivaju proizvodnju prirodnog interferona u napadnutom organizmu niti bilo kakvu odbrambenu reakciju zdravog imunološkog sistema čoveka. Otkriveno je da infektivna svojstva priona potiču od molekula glikoproteina, nazvanog PrP. S obzirom na činjenicu da prioni nemaju DNK i RNK, infektivni su a nisu virusi, postavlja se pitanje njihovog razmnožavanja. Pri tom je ustanovljeno da ćelije zaražene prionima menjaju morfološku strukturu i postaju kancerogene. Ukoliko se tkivo laboratorijskih životinja inficira prionima, na tom mestu se pojavljuju maligni tumori. Još jedno pitanje za sada ostaje bez odgovora - da li su prioni prirodnog porekla ili su stvoreni genetskom manipulacijom u laboratorijskim uslovima? Ukoliko jesu prirodnog porekla, kako je moguće da bolest koja ljudski mozak pretvara u pihtijastu masu nije zabeležena pre 1956. godine? I zašto se pojavila baš u primitivnom urođeničkom plemenu, izolovanom na udaljenom pacifičkom ostrvu?

Ali sve ovo je mnogo manje nego savremena kuga XX veka, za koju se teško može reći da je nastala prirodnim selkcijama virusa i zakoju

možemo reći da nije samo biološko oružje već i etničko oružje jer selektivno napada određene narode. Naravno govorimo o SIDI. Njen i zazivač je virus humane imunodeficijencije (HIV), koji pripada porodici retrovirusa. To praktično znači da virus postaje deo čovekovog genetskog metrijala, zauvek ugrađen u hromosome. Bolest je smrtonosna jer direktno napada imunološki sistem, a leka nema. Prema podacima Svetske zdravstvene organizacije, više od 22 miliona ljudi u svetu inficirano je tim opakim virusom; 8 miliona je obolelo. Gotovo 6 miliona ljudi je umrlo. Više od tri petine inficiranih registrovano je u Africi, a jedna petina u Aziji. Ostatak otpada na Evropu i uglavnom Ameriku. Preko 9 miliona dece je ostalo bez majki, a samo u zemljama zapadne Evrope obolelo je 6.500. Tokom jednog jedinog dana, oko 8.000 ljudi širom sveta inficira se HIV virusom, od toga 1.000 dece mlađe od 15 godina.

Uprkos neprestanom poricanju zvaničnika američkog Ministarstva odbrane, svet uzbuđuju tvrdnje pojedinih naučnika i laika da AIDS izaziva virus stvoren genetskim inženjeringom, namerno pušten iz laboratorija da zбриše homoseksualce i/ili sve druge rase osim belaca u SAD i smanji gladnu populaciju u zemljama Trećeg Sveta.

Posredni dokazi nagoveštavaju da je epidemija AIDS-a započela otprilike u isto vreme kada i zvanični programi vakcinacija SAD i Svetske zdravstvene organizacije i verovatnom kontaminacijom banaka krvi. Da li je reč o internacionalnoj paranoji, ili u svim tim pričama postoji zrnce istine? Dr D.M. Mekartur, tada zamenik direktora za istraživanje i tehnologiju pri Ministarstvu odbrane SAD, pojavio se 6. juna 1969. na saslušanju pred kongresnim potkomitetom, zahtevajući od Kongresa da finansira projekat stvaranja sintetičkog biološkog agensa protiv kojeg ljudi još uvek nisu razvili prirodni imunitet. U Kongresnoj biblioteci u Vašingtonu, javnosti je dostupan kompletan tekst zahteva "dobrog doktora". U obrazloženju svog zahteva, Makartur kaže: "Molekularna biologija je oblast koja se razvija izuzetno brzo i eminentni biolozi veruju da će za 5 do 10 godina biti moguće da se stvori sinetetički biološki agens, agens koji ne postoji prirodno i protiv kojeg čovek nije razvio prirodni imunitet - novi inefektivni mikroorganizam koji se može u određenim važnim aspektima razlikovati od bilo kojeg drugog poznatog organizma - izazivača bolesti. Najvažnije je da će takav virus biti otporan na imunološke i terapijske procese od kojih zavisimo i na kojima zasnivamo svoju relativnu slobodu od infektivnih bolesti. Istraživački program koji će se pozabaviti mogućnošću kreiranja takvog mikroorganizma može biti završen za približno 5 do 10 godina. Za

kompletno istraživanje potrebno je 10 miliona dolara". Novčana sredstva su odobrena, a AIDS se prvi put pojavila deset godina kasnije sa identičnim karakteristikama koje su spomenute u zahtevu.

Svetska zdravstvena organizacija 1972. godine u svom Biltenu br 47. iznosi sličan predlog: "Trebalo pokušati da se utvrdi mogu li virusi zapravo da selektivnim efektima deluju na imunološke funkcije organizma uticajem na funkcije T ćelija kao suprotnost funkcijama B ćelija. Treba tragati i za mogućnošću da imunološki odgovor na virus po sebi može biti oslabljen ukoliko infektivni virus napadne, manje ili više selektivno, ćelije koje reaguju na viralne antigene". Ovo je klinički opis funkcije AIDS virusa.

Opseg AIDS infekcije u Africi poklapa se tačno sa lokacijama gde je Svetska zdravstvena organizacija sprovela program vakcinacije protiv malih boginja sredinom 70-tih godina. Oko 14.000 Haićana je takođe vakcinisano tokom ove kampanje. AIDS se pre svega razlikuje po etno-selektivnom virusu.

Postotak infekcije dva puta je veći među Crncima, Latino-Amerikancima i američkim domorocima nego među belcima, sa smrtnošću koja dolazi dva, tri puta brže. Preko 80% dece sa AIDS-om i 90% novorođenčadi pripada toj manjini. "Etničko oružje" koje će direktno pogađati određene rasne grupacije, bilo je dugoročni cilj programa biološkog oružja armije SAD - tvrdili su još 1982. Robert Haris i Džeremi Paksman, autori knjige "Viša forma ubistva: Tajna pričao hemijskom i biološkom oružju". Prema nekim izvorima, troškovi trenutne američke administracije za istraživanje biološkog oružja uvećani su 500 odsto, prvenstveno u oblasti genetskog inženjeringa mikroorganizama-izazivača novih bolesti. Studija o vakcini protiv hepatitisa B iz 1978. je izgleda bila inicijalno sredstvo za ubacivanje infekcije u Njujork. Test protokol je specifično zahtevao vakcinaciju samo poligamnih muškaraca. Homoseksualci su dobili jednu vrstu vakcina, a heteroseksualci drugu. Najmanje 25 - 50% prvih prijavljenih slučajeva AIDS-a u Njujorku 1981. godine primilo je test vakcinu protiv hepatitisa B 1978. Do 1984. godine, kod 64% muškaraca koji su primili ovu vakcinu pojavili su se simptomi AIDS-a.

Prema zvaničnim podacima, epidemimioološki "dokazi" ukazuju da se HTLV-3 virus, lokalizovan u centralnoj Africi, proširio na Haitiju krajem 70-tih. Početkom 80-tih godina, virus je stigao u SAD i Evropu.

Zvanično, Centar za kontrolu bolesti u Atlanti identifikovao je prvi slučaj AIDS-a 1981. godine.

Međutim, epidemija AIDS-a je bukvalno eksplodirala u tri američka grada poznata po "organizovanim homoseksualnim komunama", pre nego što je bolest prijavljena bilo gde drugde, uključujući Haiti i Afriku, tako da je epidemiološki nemoguće za bilo koju od ovih zemalja da budu mesto postanka i polazna tačka širenja infekcije u Americi. Očigledno, homoseksualci su bili inicijalna meta u SAD, ne samo jer bi njihove seksualne navike pomogle rapidnom širenju bolesti, već i zbog toga što se pravilno pretpostavljalo da će mali broj heteroseksualaca posvetiti veću pažnju tom problemu. Takođe, žig i ljaga o "bolesti homoseksualaca" će se sukobiti i umešati u racionalne diskusije o poreklu AIDS-a.

"Otkriće" AIDS virusa (HTLV-3) najavio je 1984. dr Robert Galo sa Nacionalnog instituta za rak utemeljenom u Fort Detriku u Merilendu, centru vojnih istraživanja i proizvodnje biološkog oružja. Dr Robert Galo je pokupio sva priznanja za otkriće AIDS virusa, tvrdeći da virus najverovatnije potiče od sličnog virusa otkrivenog kod afričkih majmuna koji je spontano mutirao i prirodno preskočio vrste.

Prema jednoj teoriji AIDS virus izgleda i deluje kao hibrid virusa goveđe leukemije i virusa koji kod ovaca izaziva truljenje mozga, razmnoženih u kulturi ljudskih ćelija. Da je bilo moguće da se takav monstruozi virus pojavi prirodno, to bi se dogodilo vekovima ranije i desetkovalo bi čovečanstvo još u dalekoj prošlosti.

Treba imati na umu da je stotine nacističkih naučnika dobilo ključne pozicije u vojnoj istraživačkoj službi i establišmentu posle II svetskog rata, kada je SAD odlučila da komunizam baci na kolena po bilo koju cenu i ojačala vojnu kontrolu nad ekonomskom i spoljnom politikom. *Henri Kisindžer*, tada 23-trogodišnji oficir američke obaveštajne službe, regrutovao je 1948. godine nacističke prebege, koji su zatim dobili vrhunske pozicije u američkoj vojsci, vazduhoplovnoj industriji, biološkoj nauci i medicini. Dvadeset godina kasnije, Kisindžer napušta mesto na prestižnom Harvard univerzitetu i daje ostavku na unosnu poziciju atašea za spoljnu politiku Nelsona Rokfelera, da bi postao najbliži savetnik predsednika Niksona i direktor Odbora za nacionalnu sigurnost. "Tragajući za alternativama taktičkom nuklearnom oružju" tvrdi Horovic, "paranoidni i egomanijakalni Kisindžer naredio je vojnom rukovodstvu da traži od Kongresa 10 miliona dolara za razvoj i testiranje virusa sličnih AIDS-u. Za tačno deset godina, epidemije

AIDS-a i ebole su eksplodirale, i to 'sasvim slučajno' u regionu centralne Afrike, opustošene i rastrgane tajnim operacijama CIA koje je takođe naredio Kisindžer."

Prva javna optužba da je AIDS biološko oružje objavljena je u indijskom časopisu Patriot, 4. jula 1984. Pitanje je kako bi se završila istraga ovog lista i kojim bi pravcem krenula da se nisu dogodile dve velike katastrofe koje su pažnju javnosti usmerile na sasvim drugu stranu: Ubistvo Indire Gandhi 31. oktobra i eksplozija u Bopalu, "akcident" u kome je 3. decembra poginulo nekoliko hiljada i ranjeno preko 200.000 ljudi.

Intrigantan je i način sintetizovanja virusa AIDS-a, masovne proizvodnje, širenja i ubacivanja u program vakcinacije. Međutim, poznata je činjenica da su još početkom 60-tih godina američki naučnici započeli obiman projekat u Indiji, čiji je krajnji cilj bio stvaranje genetske mape naroda. Mape, po kojoj bi veoma lako bilo ustanoviti genetske sličnosti i razlike etničkih grupa.

Sovjetska štampa je prenela priču iz Patriota u oktobru 1985, olakšavajući autoritetima Ministarstva odbrane SAD da odbace optužbe kao "sovjetsku propagandu". Varijacija na teoriju o AIDS-u kao biološkom oružju popularna je i u krajnje desničarskim publikacijama, ali u kontekstu da su AIDS razvili sovjetski naučnici kao sredstvo borbe protiv Amerikanaca. Očigledan problem ove teorije je činjenica da bi žrtve sovjetskog biološkog napada verovatno bili antikomunisti, a ne manjine i homoseksualci koji su generalno levičarski orijentisani.

Zanimljivo da je knjigu *"Zbog čega nikada nećemo dobiti rat protiv AIDS-a"* Brajana Elisona i Pitera Dusberga zabranio federalni sud pre svega zato što ona otkriva istinu koja se krije iza čitavog niza prevara vezanih za HIV virus i epidemiju AIDS-a i ogromne industrije koja je izrasla oko toga.

U dvobroju časopisa Health (Zdravlje) za mart/april 1996. u tekstu "Magija i AIDS", dr Leonard Horovic sa univerziteta Harvard tvrdi da je HIV virus "rezultat biološkog ratnog programa, koji su stvorili naučnici Nacionalnog centra za istraživanje raka pod maskom specijalnog kancer virus programa (SCVP) koji finansira federalna vlada. Dr Horovic, međunarodno poznati stručnjak za biheviorističku nauku i predsednik neprofitabilne obrazovne korporacije, autor 10 knjiga i više od 80 naučnih radova, iznosi provokativne dokaze da je širenje side rezultat upravo ovog programa.

Horovic je pronašao dokaze o postojanju brojnih istraživačkih studija koje su se bavile proučavanjem viralne vakcinacije, sprovedene istovremeno u Njujorku i centralnoj Africi od strane uskog kruga virusologa koji su radili za velikog vojno-medicinskog kontraktora pod pokroviteljstvom Nacionalnog instituta za rak i Svetske zdravstvene organizacije. U čitav projekat direktno je bio uključen i dr Robert Galo, koji je 1984. "otkrio" virus AIDS-a.

Zastrašujući podaci dokazuju da su tokom 60-tih i 70-tih godina američki naučnici sa Nacionalnog instituta za istraživanje raka u okviru programa "biološkog rasnog oružja" razvili brojne viruse za pustošenje ljudskog imunološkog sistema i eksperimentisali sa asortimanom antidot vakcina navodno za "odbranu" od raka i njegovu prevenciju.

Horovic tvrdi da je CIA aktivirala a američka spoljna politika inicirala i sprovela inicijativu širenja AIDS virusa stvorenog genetskim inženjeringom u centralnoj Africi, kao odgovor na navodne pretnje od komunizma, crnog nacionalizma i populacije Trećeg Sveta.

Značajne uloge u ovoj horor priči, pripale su savetniku za nacionalnu bezbednost Henriju Kisindžeru, sekretarima Ministarstava zdravlja i obrazovanja Frenku Karlučiju junioru i Džozefu Kalifanu, predsednicima Ričardu Niksonu i Džeraldu Fordu i ekonomskim uglednicima Nelsonu i Lorensu Rokfeleru. Tekst ističe potencijalne motive i administrativne mehanizme koji potcrtavaju rasprostranjena uverenja da su HIV i ebola namerno stvoreni i oslobođeni i da je epidemija AIDS-a možda i postigla ono što se želelo, a sve u sklopu globalne svetske politike koju sprovodi mondijalistički iluminatski vrh.

Šokantni dokazi svedoče da je lično dr Robert Galo rukovodio vrhunskim tajnim projektom "MKNAOMI" za potrebe CIA i bio debelo plaćen da stvori i testira viruse slične AIDS-u još 1970. godine. Dr Leonard Horovic prati inkriminišuću liniju koja povezuje Kisindžera, dr Galoa, čitavu mrežu aučnika i najveće svetske farmaceutske kompanije sa rukovodstvima CIA, NATO i OTRAG - zapadnonemačke kompanije iz Zaira koja tesno saraduje sa preživelim nacistima. Liniju koja ide sve do Liton industrije - vodećeg vojnog kontraktora u SAD i rezultira genocidom crnih Afrikanaca i američkih homoseksualaca.

V-3 Oružje podsvesti

Kao što je ideal svakog kriminalca da za delo koje je počinio, ne samo ne odgovara, već i uopšte - da nije primećeno da je bilo kakva radnja učinjena, tako bi i idealno ratovanje bilo ono gde meta agresije ne bi bila svesna da je u ratu - ni da se protiv nje vrši neka agresija.

Na prvi pogled - to je nemoguće, videli smo već da kod biološkog oružja, po pravilu, bolesnik od ebole ili side i nije svestan da je njegova bolest posledica izvođenja ratnih operacija protiv njegovog naroda ili etničke (ili već neke socijalne) grupe. Da je on isto što i vojnik u rovu, a sićušni virus u njemu proizveden u vojnoj industriji neprijatelja, umesto metka, ubačen u njegovo telo da ga polako, ali sigurno ubije. Perfidnost je tolika da će čak i društveno okruženje obolelog pre kriviti narkomaniju ili seksualnu nastranost obolelog kao uzrok bolesti.

Tako već kod biološkog oružja imamo slučaj prikrivene agresije, ali se ovde ipak može - na neki način - otkriti da to nisu prirodne bolesti.

Zato je trebalo otkriti još savršenije metode delovanja. Razvoj elektronike i naročito kompjuterske tehnologije - kako hardvera tako i vrlo naprednih softvera, omogućio je zadnjih godina, ulazak direktno u mozgovu ljudi i to bilo ugrađivanjem mikro čipova (unetih u krvotok kroz razne vakcine i lekove) ili direktnim zračenjima iz vazduha.

Sve ove tehnike se drže u tajnosti, ali i kada se o njima nešto sazna, prosečan čovek teško da je u stanju da pojmi da su takve tehnike moguće, jer sve to prevazilazi i najsmelije romane naučne fantastike.

Pre nekoliko godina kada je izašao SF film "Matrix", bio je lepa zabava za omladinu i ljubitelje ovog žanra (i pored činjenice da ga mnogi nisu do kraja razumeli). Ali nažalost, **to više nije nikakva fantastika** već verovatno bliska budućnost (ali možda, već i prošlost ili sadašnjost).

Mnogi će nam zameriti na preterivanju ili paranoidnosti, ali u narednim redovima ćemo bar pokušati da donekle ovo objasnimo.

Jedna od posebno efikasnih, novijih metoda za kreiranje poželjenog načina ponašanja kod ciljanih individua, a kojoj moramo posvetiti malo

više pažnje je NEUROLINGVISTIČKO PROGRAMIRANJE. To je skup hipno-terapeutskih metoda koje u psihijatrijskom tretmanu mogu dati veoma pozitivne efekte na izgradnju ličnosti, ali isto tako i na destrukciji i projektovano ponašanje ljudi.

Vođe sekta poseduju takva i slična znanja koja koriste za upravljanje svojim članstvom.

Kombinacijom pre svega transcedentalne meditacije i psiho-terapeutskim metodama, značajno se može pomeriti čovekova svest.

Naročito su interesantni efekti dobijeni kombinacijom korišćenja neurilingvističkog metoda programiranja čovekovog ponašanja pomoću transcedentalne meditacije.

Bitna karakteristika ovog složenog metoda ogleda se u korišćenju »hipnoterapeutske energije informacione sugestije« koja se u takvom stanju veoma lako prenosi sa stručnjaka na pacijenta.

U stanju transcedentalne meditacije - iz svesti pacijenta - eliminisani su svi prirodni zaštitni psihički mehanizmi i on je potpuno otvoren za direktno, ili indirektno programiranje - odnosno za prijem informacija koje deluju na njegovu psihu.

U stanju TM čovek se može identifikovati sa kosmičkom svešću na tzv. supra individualnom, transindividualnom i univerzalnom nivou ljudske svesti, a kao posledica višestopenosti ljudske svesti. (Vidi Ken Wilber »Spektar svesti«)

Neurolingvističko programiranje je prvenstveno usavršeno za to da se izmeni asocijalno ponašanje ljudi, izleče psihičke bolesti od njihovih trauma i uspešno im omoguće da nastave normalan i svakodnevni život. Ali kao i svaka druga progresivna stvar i ovo može da se zloupotrebi u lošim rukama. Javna dostupnost takvih znanja, posebno kada se nađu u rukama vođa pojedinih sekta, predstavljaju veliku opasnost za vrbovanje i regrutovanje poslušnih sledbenika.

Došlo je vreme masovnog informatičkog povezivanja (internet) o kojem je pisao Nikola Tesla krajem XIX veka predviđajući rat svih protiv svakog. Možda, za prosečno obaveštenog čoveka deluje neverovatno, ali crne vizije društva budućnosti u Orvelovim predskazanjima su bliže realnosti nego ikad ranije.

Zadržimo se još malo na glavnim aspektima savremenog psihotronskog uticaja na svest i posledice takvih uticaja.

Prvo, sve seanse sadašnjih "isceljitelja hipnotizera", pre svega Kašpirovskog i Globe, Džune i Devija, Muna i Meleščuka, Grehema i njima sličnih ljudi, koji priređuju hipnotičke bahanalije sa stotinama hiljada ljudi u bivšem SSSR-u i istočnoj Evropi, uz odobrenje njihovih vladajućih režima - nisu ništa drugo do psiho-tehnologija, usmerena na robotizaciju zapadu neprijateljskog slovenstva i njegovo pretvaranje u zombirano, beslovesno stanovništvo.

Ovakvo nasilje se može programirati i na duži period i u različitim regionima od Dunava i Baltika do Kavkaza i Tihog okeana.

Za vreme svih seansi ove vrste - "čisto" hipnotički ili "spoljašnje" religioznih, jeretičkih u odnosu na pravoslavlje, pa i katolicizam, uvek se koriste posebni kodovi - takozvani "Frazе maljevi" koji paralizuju ljudsku svest i mišljenje. Često se izgovaraju uz muzičku pratnju, čije su melodije, ritam i karakter odabrani pomoću specijalnih kompjuterskih programa. Ovi programi se koriste prilikom "sugestije" auditorijumu psihotronskih, kodiranih, reklamnih, radio i video spotova koji sadrže komande i stereotipe i već su preplavili sve kanale televizije i radija. U sadašnjoj Rusiji zombiranje miliona ljudi je u punom jeku. Početkom devedesetih godina dvadeset američkih psihoterapeuta obavljalo je seanse psihohipnotičkog delovanja na personal Kalinjingradskog (Baltičkog) centra upravljanja kosmičkim letovima i probama raketnog oružja. Ovo se dešavalo uz saglasnost lokalnih vlasti koje su dobile odgovarajuća odobrenja iz Moskve. Posle tih seansi zdravi ljudi su počeli da pate od nervno psihotičkih oboljenja, a mnogi su bili prinuđeni da promene karakter i mesto rada. ("Kod nas na Jugozapadu", Moskva, 1991.br.3)

Specijalno odeljenje CIA i službe radio i tv-obaveštavanja NATO-a, do druge polovine sedamdesetih godina programiraju podsvest, a posebno svest hiper senzacionalnih ljudi u "neprijateljskim" zemljama. Tu spadaju umetnici, naučnici, stručnjaci koji rade u oblasti informisanja, kao i ljudi bolesne psihe i povećane nervne osetljivosti. Ova lica se zombiraju u pravcu raznih vrsta ponašanja i diverzija, pomoću uticaja na elektromagnetnu auru (biopolje), u čijim granicama ljudi žive i rade (u dijapazonu 8 - 11 kHz). Pošto svakom čoveku pripada određena vrednost elektromagnetne aure, postoji mogućnost direktnog uključivanja psihoprogramirajućih signala u mišljenje bilo kojeg čoveka. Ovakvi eksperimenti se u NATO-u nazivaju "predvidljivo ponašanje". ("Nauka i religija" 1990.br.8).

Sredinom 1991.g.u Rusiji se pojavila čitava serija članaka o "distancionom uticaju na ljudsku psihu pomoću elektronske aparature" ili o "psihotronom ili biotronom oružju", a koje su osvojili ruski vojni stručnjaci. Govori se o torzionim ili mikroleptonim poljima u kojima se zbivaju svi čovekovi misaoni procesi, ili popularno rečeno, u biopoljima. Konstruisani su instrumenti - biogeneratori, koji generišu veštačka torziona polja (biopolja). Prema pisanju ruskih novinara, *psihotrone stanice* se nalaze na svim ključnim mestima i oblastima pod kontrolom Ministarstva odbrane. Psihotron ima izuzetan uticaj na žrtvu - a može da prima i registruje misaone procese pa čak i da ih ubrzava. Na ovaj način je omogućena i telepatska komunikacija.

Sigurno da većini čitalaca ovo pre izgleda kao scenario za neki naučno fantastični roman - ali i to nije slučajno, jer su postavljeni paravani oficijelne nauke, kao tamponi ili amortizeri za nekontrolisno eksperimentisanje nekompetentnih naučnika, i to u celom svetu. Stvori se i uzdigne autoritet kontrolisane ustanove i ona postaje merodavna institucija da procenjuje i ocenjuje parafenomene. Postaju savim logična i tako spora istraživanja u ovoj oblasti, kako se prezentira javnosti, gde se eksperimentiše po osam godina na dokazivanju psihokineze pokretnih ciljeva, pa onda nemogućnost da se pronađe odgovarajući eksperiment za telepatiju, i to baš za psi - fenomen koji je veoma zanimljiv obaveštajnim stručnjacima.

Samo jedva čujan zvuk koraka probijao se kroz noć i remetio dosadno šuštanje jesenje kiše. Grupa vojnika u punoj vojnoj opremi probijala se kroz šumarak ka utvrđenom selu i glavnom štabu pobunjenika.

Na bezizražajnim licima vojnika nije se mogla očitati nikakva napetost kao da se nije radilo o vojnoj akciji na život i smrt – trebalo je uništiti vođe neprijatelja, već dosadnom rutinskom maršu. Hodali su po mraku bez ikakve vidljive opreme za pojačanje svetlosti (specijalne naočare, ili IC uređaji). Ne nose nikakvu elektronsku opremu koja bi se mogla očitati senzorima na daljinu – nemaju čak ni radio stanicu. Ali to ne znači da su prepušteni sami sebi. Svi oni vide kao po danu - čak i sve do sela – cilja napada na nekoliko kilometara napred. U njihovim glavama se čuje tiha muzika – već svakomee po želji. Mikro čip u njihovim glavama nepogrešivo uspostavlja vezu sa glavnim kompjuterom u štabu i operator na računaru može izborom pojedinih šifri da prati vidno polje i sve vitalne funkcije svakog vojnika. Polako se približavaju selu. Vide se prve kuće. Ali oni vide i kroz zidove. Vide da većina seljana i pobunjenika spava. Vide čak i šta sanjaju (ali samo

ako se usresrede na to). Nekoliko ljudi u maloj zgradi opštinske ispostave su budni i sede za stolom - njihov razgovor se prenosi i vojnicima i »majci« (tako iz milošte tepaju glavnom kompjuteru). Poručnik – vođa grupe usmerava pogled ka vodovima telefona ispod koga prolazi uverava se da trenutno nema nikakvih razgovora. »Majka« počinje da proučava usnule seljane i polako menja njihove moždane matrice ubacujući svoj program (ranije već pripremljen) u REM fazu spavača. Naša grupa prilazi kući glavnog taba. Mali raketni bacač raznosi kuću stvarajući istovremeno požar izuzetne toplote. Drugo oružje nije ni bilo potrebno. Ujutru selo se budi, čudi se požaru. Kako je moguće da ga niko nije čuo – pa valjda zbog kiše. Unutra su ostaci četiri tela, ali ih je nemoguće identifikovati, jer i pored jake kiše - požar je bio strašan. Negde u potsveti nekih seljana još tinja misao o pobuni protiv vlasti, ali to je neizvodljivo i još po ovom lošem vremenu – ipak više prija partija karata, a i život im i nije tako loš pogotovo od kada nema više ratovanja i ceo svet se ujedinio u jednu zemlju i jednu državu pod mudrim rukovodstvom vođe. ('Otkriće' Dušan Ninić)

Šta je sada pa ovo – nekakva SF priča.

Ali da li je baš tako – pođimo redom pa na kraju izvodimo zaključke.

Bioelektrično polje čoveka može se detektovati na daljinu, tako da se "meta" može nadgledati gde god da ode. Uz pomoć specijalne opreme za detekciju elektromagnetskih polja, kriptolozi NSA (**NSA - Agencije za nacionalnu bezbednost sa sedištem u Fort Džordž Dž. Midu, Merilend, SAD**) mogu sa daljine očitavati prizvane potencijale (sa EEG-a). Podaci se zatim dešifruju u obliku misli i stanja uma. Subjekt je tako savršeno dostupan za psihološku manipulaciju. Pomoću svoje opreme, osoblje NSA može bukvalno - kao da bira običan telefonski broj - "okrenuti bilo koju osobu u SAD koju prati obaveštajna mreža, detektovati elektromagnetsko polje osobe, i putem kompjutera koje imaju, pratiti tu osobu 24 sata dnevno. Bukvalno, NSA može izabrati i pratiti - nadgledati bilo kog građanina SAD.

SIGINT (Signal Intelligence) koristi stimulaciju mozga uz pomoć elektromagnetnih frekvenci (EMF). SIGINT primenjuje EMF stimulaciju mozga u okviru programa

Zadatak SIGINT-a kao dela NSA je prerastao u program za dekodiranje elektromagnetskih talasa u čovekovoj okolini, radi bežičnog prisluškivanja kompjutera i praćenja osoba ugrađivanjem elektronskih implantata u njihova tela. SIGINT je zasnovan na činjenici da sve u okruženju sa električnim nabojem emituje magnetsko polje, koje odaje elektromagnetske talase. NSA je razvila naprednu digitalnu opremu koja može na daljinu analizirati sve objekte bez obzira jesu li organski ili pokazuju neku električnu aktivnost.

monitoringa nervnih signala na daljinu (RNM) i elektronske veze sa mozgom (EBL). Stimulacija mozga pomoću elektromagnetskih frekvenci posebno je napredovala od kada je 50-tih godina započet program MKULTRA - neurološka istraživanja zračenja (nejonizujućih EMF) i bioelektrična istraživanja i razvoj. Tajna tehnologija koja je nastala kao rezultat ovog projekta zavedena je u arhivi Agencije za nacionalnu bezbednost (NSA) kao "inteligencija zračenja" (radijaciona inteligencija) i definisna kao "informacija iz nenamerno emaniranih (proizašlih) elektromagnetskih talasa u okruženju, koje ne uzrokuju radioaktivnost ili nuklearne detonacije". Ovu tehnologiju SIGINT drži u najvećoj tajnosti. NSA prati sve dostupne informacije o ovoj tehnologiji i zadržava za sebe, daleko od očiju javnosti, rezultate naučnih istraživanja na tom polju. Takođe postoje i međunarodni sporazumi da se ova tehnologija čuva u tajnosti. NSA poseduje odgovarajuću elektronsku opremu koja analizira električne aktivnosti kod ljudi na daljinu. Komjuterski generisano mapiranje mozga može neprestano i bez prekida da nadgleda i prati sve električne aktivnosti ljudskog mozga. NSA vodi podatke i dešifruje moždane mape pojedinaca (ima stotine hiljada kandidata), a sve u ime "nacionalne bezbednosti". Stimulaciju mozga elektromagnetskim frekvencijama takođe tajno primenjuje vojska.

U svrhu elektronskog nadgledanja, elektronske aktivnosti ljudskog centra za govor u mozgu mogu se prevesti u subjektive verbalne misli. RNM može poslati šifrovane signale auditornom korteksu mozga (centar za sluh) i na taj način ostvariti direktnu audio komunikaciju sa mozgom (a da pri tom osoba nije ništa čula sopstvenim ušima). Na taj način agenti NSA kod subjekta mogu tajno izazvati simulirane halucinacije koje su karakteristične za paranoidnu šizofreniju.

Bez ikakvog kontakta sa subjektom, uređaj za monitoring nervnih signala na daljinu (RNM) može mapirati i zabeležiti električnu aktivnost

vizuelnog korteksa (centar za vid) subjektovog mozga i prikazati slike iz subjektovog mozga na video monitoru. Agenti NSA tako vide isto ono što i oči subjekta koji je pod prismotrom. Vizuelna memorija subjekta im je takođe dostupna. RNM može poslati određene slike direktno vizuelnom korteksu mozga, preskačući pri tom oči i optičke nerve. Na taj način se u mozak subjekta mogu krišom utisnuti

U Fort Midu, centrali NSA, smeštena je najsavremenija kompjuterska tehnologija na svetu, razvijana isključivo za potrebe ove organizacije. U ovom trenutku, oprema kojom raspolaže NSA je 15 godina ispred sadašnje poznate kompjuterske tehnologije.

određene slike, pogotovo u REM fazi sna, a za potrebe kontrole ili programiranja uma.

Mreža SIGINT postoji u SAD još od 40-tih godina. U sedištu NSA, Fort Midu, postoji ogromni dvosmerni bežični RNM sistem, koji se koristi za praćenje subjekata i neinvazivni monitoring (nadgledanje) audiovizuelnih informacija u njihovom mozgu. Sve se to radi bez ikakvog fizičkog kontakta sa subjektom. RNM je vrhunski metod za nadgledanje i kontrolu stanovništva. Govor i 3D zvuk, kao i sublimisani audio signal, mogu se poslati auditornom korteksu subjektovog mozga (pri tom preskačući uši) i tačno određene slike se utiskuju u subjektov vizuelni korteks. RNM može menjati subjektovu percepciju, raspoloženje i motoriku.

Povezivanje sa centrima za govor i vid subjekata koji se nadgledaju bez sopstvenog znanja postali su vrhunski komunikacioni sistem obaveštajne zajednice SAD. RNM omogućava potpunu audiovizuelnu vezu mozga i kompjutera.

Mreža SIGINT takođe može na daljinu da detektuje, identifikuje i prati bioelektrično polje svakog čoveka. Pre svega zahvaljujući odgovarajućoj opremi kojom se na neinvazivni način prate informacije u ljudskom mozgu digitalnim šifriranjem i dešifriranjem signala iz ljudskog mozga.

Aktivnosti nerava u mozgu stvaraju promenljive električne obrasce koji imaju i promenljivi magnetski fluks. Taj magnetski fluks emituje konstantni 5 milivatski elektromagnetski talas na frekvenciji od 30-50 Hz. Elektromagnetska emisija mozga sadrži i obrasce koji se nazivaju "prizvani potencijali". Svako misli, reakciji, motoričkom pokretu, zvuku koji se čuje i vizuelnom doživljaju u mozgu odgovara određeni "prizvani potencijal" ili skup "prizvanih potencijala". EMF emisija mozga može se dešifrovati i pretvoriti u precizne misli, slike i zvuke u subjektovom mozgu. SIGINT koristi EMF transmisiju stimulacije mozga kao komunikacioni sistem za prenošenje informacija (baš kao i poruka nervnom sistemu) obaveštajnim agentima, a takođe da mozgovima subjekata koji su mete tajnih operacija prenosi informacije na nepereceptivnom nivou. EMF stimulacija mozga funkcioniše na osnovu slanja kompletno kodiranih i pulsnih elektromagnetskih signala do okidača koji pokreće prizvane potencijale (događaje) u mozgu i na taj način stvara zvuk i vizuelne slike u nervnom spletu mozga. EMF stimulacija mozga takođe može da izmeni stanje uma subjekta i da utiče na kontrolu motoričkih procesa. Dvosmerna elektronska veza sa mozgom uspostavlja se praćenjem audiovizuelnih informacija u nervnom sistemu na daljinu, dok se istovremeno auditornom korteksu

direktno šalje zvuk (uši ne čuju ništa) i lažne slike vizuelnom korteksu mozga (oči i optički nervi ne vide ništa). Slike se javljaju kao dvodimenzionalni lebdeći ekran u mozgu subjekta.

RNM je postao vrhunski sistem za nadgledanje, praćenje i kontrolu bioelektričnih informacija u ljudskom mozgu. Pristup ovom sistemu ima samo ograničen broj agenata u obaveštajnoj zajednici SAD. RNM zahteva dešifrovanje rezonantne frekvencije svake specifične oblasti mozga. Ta frekvencija se zatim modulira (prilagođava, podešava), sa namerom da se u određenu oblast mozga usadi željena informacija. Frekvencija na kojoj različite oblasti mozga funkcionišu varira od 3-50 Hz. Jedino SIGINT modulira signale na ovoj frekvenci.» (IMPERIJA ZLA – PRLJAVA AMERIKA, D&D Vićanović – No limit books 1999. Beograd)

Da li je u svetlu ovih saznanja ona priča od malopre naučna fantastika?

V-4 SOCIJALNO - PATOLOŠKA DEJSTVA

V-4a Sekte kao oružje

Podimo od pojma sekte – enciklopedijska definicija sekte kaže da je reč o malim grupama istomišljenika koje su se odvojile od matice religije u neku drugu, samostalnu religijsku grupu. Sledstveno tome može se reći da svaka velika »zvanična« crkva ima svoje sekte (svoje jeresi ili otpadnike) i tako ih najlakše i delimo.

Tako imamo :

- **Pseudohrišćanske sekte** ,
- **Sinkretističke sekte** (mešavina raznih zvaničnih religija i jeretičkih pravaca, kao i okultizma i magije),
- **Satanističke sekte** i
- **Pseudohinduističke sekte.**

Možda će nam neko zameriti, ali pravoslavni dogmatici često ponavljaju da je prva sekta zapravo katolička crkva koja se odvojila od pravoslavne (ortodoksne) vere, a prvenstveno kao posledica političke podele Rimskog carstva.

Sama reč »sekta« potiče od latisnke reči »sequi« što znači »slediti«.

Pitanje sekti ima posebnu vrednost u poslednje vreme jer sekte dobijaju specijalnu ulogu od strane tvorca Novog svetskog poretka, jer direktno utiču na široke mase svojim nakaradnim idologijama.

Pored osnovnog problema delovanja njihovih destruktivnih učenja na psihu čoveka javlja se još jedan problem - a to je što se često te sekte otržu od kontrole svojih tvorca ili bar pomagača tako da to ima još veću težinu.

Ili možda to samo na prvi pogled izgleda tako.

U cilju stvaranja sveopšteg haosa koji treba da **iskompromituje sve postojeće religije** i politike – sveopšti rat '*Svih protiv svih*' – moraju se neke snage pustiti da divljaju. Ali je i to u funkciji Novog svetskog poretka, samo posredno.

U oktobru 1994.g. u 'Borbi' izlazi feljton pod naslovom: '*Satanistički pir jedne generacije*' gde se između ostalog kaže: "Samo nekoliko dana nakon što je 3.06.93. u kasarni 'Južnomoravskih brigada' u Vranju vojnik Jožef Mendel ubio šest vojnika i jednog zastavnika, a zatim izvršio samoubistvo, u istražno odeljenje Vrhovnog vojnog suda pristižu i prvi spisi uviđaja patološkog nalaza sudskih veštaka.

Jedan detalj (barem u javnosti) ostaje neprimećen – ubica je na levoj podlaktici imao istetoviran obrnut krst (znak pripadnosti satanistima) i datim 3.06.93.g."

Mladić je u rukama opake vere bio prava mašina za ubijanje – idealna sa gledišta njenih tvorca, jer nema ostataka, sve se završava samoubistvom i svi dokazi i istraga su u ćorsokaku.

Dalje se u tom feljtonu kaže: 'Zanimljivo je tumačenje vojne državne bezbednosti, koja u delovanju Satanista i drugih crnih sekti vidi idejne inspiratore novog svetskog poretka koji potiču navodno iz perioda 1700. Godine u okviru tajne organizacije 'priosvećenih' (iluminata) nastale u okviru Rimokatoličke crkve.' Dakle, pisac tih redova vezuje ovaj specijalni rat iluminata za katoliku crkvu što nije sasvim tačno ali

nije ni pogrešno, jer iako se radi prvenstveno o masonskim interesima, katolička crkva je u vlasti masonerije odavno.

Dalje kaže: "Po ovim saznanjima na prostoru bivše Jugoslavije uoči rata broj pripadnika iluminata naglo raste, ali se organizacija pocepala na nacionalne tabore. Naime, glavni oslonac Novog svetskog poretka je u snažnim organizacijama nastalim upravo iz redova iluminata. Pri tome vojska najčeće upozorava na SIO, Trilateralnu komisiju i Bilderbergerove,..

»Opasno je što su se protagonistima novog ekonomskog, političkog i vojnog poretka pridružili i stvaraoci »novog kriminalnog poretka« u kome veliku petorku čine – italijanska mafija, ruski gangsterski sindikat, japanske jakuze, kineske trijade i kolumbijski kartel. A još je opasnije što su treću dimenziju u kreiranju novog svetskog poretka u svojim uobraziljama sebi definisale i sve brojnije i moćnije totalitarne i destruktivne sekte« – Dr Svetozar Radišić.

Evidentno je bilo aktivno zalaganje i javni istupi Trilateralne komisije i u oglašavanju oko krize i rata u Bosni.

Još šezdesetih godina – iako mnogo stariji pokret - New Age je svojim delovanjem otvorio vrata za mnogobrojne sekte, a sve u cilju stvaranja nove planetarne religije, a u okviru Novog svetskog poretka.

Taj se pokret izvanredno uklopio u filozofiju dvadesetog veka, a za širenje svoje ideologije pored znanja dalekoističnih mudraca, koristio je najnovija saznanja psihološke i psihijatrijske nauke – naročito sa eksperimentima izmenjenog stanja svesti izazvanog drogama (Vidi knjigu Aldosa Hakslija »*Vrata percepcije*«).

Njihova istraživanja su se poklopila, ali dobrim delom i finansirala iz budžeta američke vojske koja je tragala za hemijskim »humanim« oružjima. Tu su u istu svrhu razvijane i tehnike transcendentale meditacije (**TM**).

Brojni analitičari smatraju da su mnoge sekte u funkciji Novog svetskog poretka, jer prilikom kreiranja nove mape sveta tvorci nadnacionalnog mondijalističkog poretka koriste sve raspoložive snage i srestva, pa čak i vojna kao pretnju.

Karakteristično je korišćenje ideologije mirotvornih pokreta, agencija, fondacija i sekti sve u okviru »New Age«. On svoju aktivnost sprovodi kroz nauku, kulturu, umetnost, religiju, okultizam, medicinu, tzv

zdravu hranu, istočnjački pristup seksu, itd. Autori pokreta »Novo doba« nude novu paradigmu:

»Ukoliko želimo preživeti moramo načiniti skok u novo i rizikovati radikalnu transformaciju svoje svesti«.

Zato je ovaj pokret mnogo više od tamo neke sekte, kako ga obično predstavljaju, po pravilu - namerno da bi pred protivnicima zamaglili prave ciljeve, a često i - iz neznanja.

Na hrišćanske dogme nakalemili su učenje hiduističke i budističke religije iz čega se razvio pokret.

Savim je jasno čemu služi ovakvo učenje. Važno je prilagoditi oružje kojim se napada na narode, njihove kulture i vere, - datom trenutku, trenutnoj modi i običajima.

Tvorci novog svetskog poretka teže da svetu nametnu **ново evanđelje**.. I konsekventno tome,.. moguće da se jednog dana ujedine islam i hrišćanstvo, jevrejstvo i budizam, Evropa i Azija, u jednom zajedničkom idealu i istoj nadi. Jednom rečju, masonerija treba da osnuje **Sveopštu crkvu**, koja bi bila prihvaćena od ljudi svih vera i nacija, naravno, sve pod vođstvom velikog monarha.

Dvorkin je naveo definiciju totalitarnih sekti: »To su organizacije koje narušavaju prava svojih članova, nanoseći im štetu iskorišćavanjem određene metodologije kontrole svesti.

Velibor V. Džomić autor knjige: »Sekte, satanizam i lažni proroci« objašnjava da je rad TM donekle drugačiji od rada drugih sekti. Kako kaže imaju razvijeno izdavaštvo, a narod pozivaju na meditaciju pod parolom »dobrog zdravlja i smirenja i uključuju se u program zaštite zdravlja i poboljšanja psihofizičkog stanja«.

Po mišljenju bivšeg direktora Uprave predsednika SAD za pitanja politike u oblasti elektronike K.Vajtheda 'elektronska komunikacija postaje socijalna i psihološka sila prvog reda koja menja način života, utiče na javno mnjenje i formira ga u dosad neviđenim razmerama' (Telephony, Washington, 31.10.1970.)

U knjizi: »Sekte – stanje urgentno« u izdanju Francuskog centra za dokumentaciju, edukaciju i akciju protiv mentalne manipulacije – pisac Rože Ikor – navodi se primer osobe koja je meditirala jedanest godina, objašnjavaju da je ostala u patološkom stanju depresije, dosade, totalne nesposobnosti za koncentraciju i gubitak svesti.

Dalje, treba napomenuti da preovladava mišljenje da su sekte, sa svojim manipulacijama putem načina mišljenja i nasilne promene svesti u suštini – u funkciji novog svetskog poretka, sa novom vrstom ljudi i podljudi – novih robova – ne putem fizike prinude, kao nekad, već robova sa zarobljenim i onesposobljenim umom.

Dešava se da neka sekta istrči i kao prividno nekontrolisana snaga (scijentolozi), kao da nije vođena mondijalističkim interesima svetskih vođa, a njihova snaga se ogleda i u smelosti da prete pojedincima koji slove za kreatore tzv. novog svetskog poretka.

Interesantno je razmišljanje ruskog naučnika doktora filozofije *Aleksandra Dvorkina* koji smatra da bez slobode informisanja niko ne može načiniti slobodan izbor i da zato treba obavestiti javnost ko i šta stoji iza delatnosti organizacija koje psihološkim manipulacijama zasnovanim na obmanama i hipnozi, prinuđuju čoveka da preda samog sebe.

Sve do Rezolucije Evropskog parlamenta u vezi sa kultovima u Evropi usvojene u Briselu 29.02.1996.g. i pokušaja nemačkih političara da spreče sektaško 'osvajanje' svoje zemlje od strane 'sajentologa' činilo se da su gotovo sve sekte u funkciji sitnjenja saveznih multinacionalnih država (stvaranje 'banana republika') i da ih vode kreatori Novog svetskog poretka. Možda bi i bolje bilo da se to potvrdilo, jer to što nisu vođeni, u ovom slučaju mondijalističkim interesima, znači da su posebna i nekontrolisana snaga, a o njihovoj stvarnoj ili nadobudnoj moći kazuje i smelost da prete pojedincima koji slove za kreatore svetske političke scene.

Saglasno cilju uništenja hrišćanske ideje i hrišćanstva uopšte francuski masoni su, već davno, preko Klemansoa poručili: *»Posle francuske revolucije mi smo u buni protiv božanskog i ljudskog autoriteta... Ništa nećemo učiniti dok ne izmenimo i sam duh koji je uneo katolicizam'. 'Religija ne strahuje od noževa, ali može pasti pod težinom pokvarenosti. Ne propustite nikada da kvarite, poslužite se sportom,*

kao izgovorom, ili klimatskim lečenjem« - Piše u jednoj preporuci upućenoj masonskim ložama 1928.g.

Posebnu pažnju bi trebalo usmeriti na određene sekte koje su na prvi pogled vrlo humane i dobronamerne, ali su im ciljevi uglavnom isti, jer iz istok korena i polaze.

Posebno je interesantan pokret Nju Ejdz (New Age).

On nagoveštava da će se sve religije uskoro ujediniti i da će im se na čelo staviti Mesija Novog Doba, car čitave planete - lažni "Hristos Metreja".

New Age je u Americi i u Evropi najpre prihvatio onaj socijalni sloj koji predstavlja nosioce duhovnog i materijalnog razvoja i progresa zapadnog društva – univerziteti, naučne ustanove, uticajne ličnosti ekonomskog i političkog establišmenta. Od sredine prošlog veka zapadna civilizacija, filozofija i kultura su se počele sve više okretati ka indijskoj i kineskoj filozofiji. To je sve dalo dobar prostor za ulazak i indijske religije i magije na ove prostore. 'Jogu i meditaciju preneli su na američko i evropsko tle indijski gurui - Pripadnici svešteničke vlasti – koji su na ove prostore doletalo početkom sedamdesetih godina. Oni su na hrišćanske dogme nakalemili učenje hiduističke i budističke religije iz čega se razvio pokret New Age – Novo doba. "To je mešavina ističnjačke mudrosti i zapadnog razionalizma, nauke i magije, dogme i tehnologije, rada i dokolice, obrazovanja i misticizma,.. (Dušan Tešić – Politika 12.05.97.)

'Osnovna ljudska negativna kategorija nije, prema učenju Nju Ejdža moralna – greh i krivica – već metafizičke prirode, nepoznavanje našeg pravog identiteta. Otuđenje što ga ljudska bića doživljavaju nije otuđenje od Boga, već od njihovog JA. Čoveku stoga nije potrebno oproštenje od greha, kako ga uverava hrišćanska dogma koje se može postići ispaštanjem i radom. Njemu je neophodno prosvetljenje – pronalaženje samoga sebe. 'Bog je u meni' – uče gurui. Pa, pošto su ljudska bića bogovi, u njima se kriju neograničeni potencijali za lično preobraženje, koje u smislu pokreta, ne odnosi se na moral i ponašanje, već na svest. Ona mora postati jednoobrazna i osposobiti se za prihvatanje jednog Sveta, jedne Religije, jednog Vođe, jednog Gospodara čiji se dolazak očekuje na razmeđi milenijuma.

Tada **Doba Ribe**, astrološko znak pod kojim se Hrišćanstvo razvijalao dve hiljade godina, treba da zameni doba **Vodolije**, astrološkog znaka Novog svetskog poretka.'

Osnovne pretpostavke 'Nju Ejdz' dokrine su:

- Isus je samo prosvetljena ličnost, i nije poslednji Mesija,
- 'Bog' je bezlična kosmička energija,
- čovek je po prirodi božanstven i treba da postane svestan toga,
- sve religije i verska učenja slični su i vode istom cilju,
- osnova nove duhovnosti je drevna mudrost Dalekog Istoka, Vavilona, Egipta i Grčke: reinkarnacija, karma, parapsihologija, kult prirode, šamanizam, veštičarstvo (Amerika ima udružanje veštica - WICCA), astrologija, hiromantija, inicijalistički kultovi, itd.
- Nema greha i zla, najvažniji su mir i ljubav.

Cilj je da se uveri čovek da se svetost može dosegnuti mehanički, nekom od okultističkih tehnika. Hrišćanske vrednosti nisu bitnije od australijskih urođeničkih kultova ili šamanističkih ekstaza - duhovnost je praktično uništena.

Masonerija je po svojoj suštini sposobna da svetu nametne novo evanđelje.. I konsekvantno tome,.. moguće da se jednog dana **ujedine** Islam i Hrišćanstvo, jevrejstvo i budizam, Evropa i Azija, u jednom zajedničkom idealu i istoj nadi.

V-4b Novi svetski poredak

Da bi se Novi svetski poredak ispilio iz svoje ljuštore, potrebno je po mišljenju masonerije, posebnim metodama ubrzati kretanje čovečanstva njemu u susret: Čovečanstvo se pokorava cikličkoj evoluciji i teče po spiralnim zakonima, ono u jednoj fazi silazi, a u drugoj uspinje. Mocart je nekada bio zabavna muzika, bečki valceri su »narodnjaci«, a pogledajmo sadašnji **težno i pank i slično** . Ovo samo kao ilustracija – ovako je nekako i u drugim umetnostima. Tokom silazne faze raste svako zlo, zabluda i zločini, sve dok se ne dosegne dno, a onda opet počinje novi uspon ka istini, mudrosti i lepoti... Svetski vrh koji pokušava da osvoji globalnu vlast koristeći ove činjenice pokušava da ih iskoristi za svoje ciljeve. Pomaže uništenje, zlo i nered, aktivno sudelujući u rastrojstvu sveta da bi se prema

njihovim učenjima, ubrzalo ostvarenje Novog Poretka. Zlo treba dovesti do vrhunca. Da bi Hristova crkva pala pod 'težinom pokvarenosti', ` *mi (iluministi) pustićemo nihiliste i ateiste da izazovu strahovitu društvenu kataklizmu, koja će u svom užasu, jasno pokazati narodima posledice sveopšteg bezboštva, divljaštvo i krvave meteže.*

Sve će to tako zamoriti narode (misli na ratove, porast kriminala, pad morala,..) da ćemo ih prinuditi da nam ponude međunarodnu vlast koja će moći po svom raspoloženju, bez ikakvog lomljenja usisati u sebe sve državne sile sveta i obrazovati nadvladu. Na mesto savremenih upravljača mi ćemo upostaviti strašilo koje će se zvati *nadvladina administracija*. Ruke njegove biće opružene na sve strane, kao klešta. Kod takve kolosalne organizacije, ona ne može a da ne pokori sve narode sveta', svim putevima i načinima treba da razvijamo značaj naše nadvlade predstavljajući je kao zaštitnika i nagradodavca svim onima koji nam se dobrovoljno pokore.(iz Protokola)

Tada će građani koji će biti prisiljeni da se brane,.. istrebiti te razne elemente, ali će mnoštvo biti u potpunoj zabludi, što se tiče Hrišćanstva i njihovi deistički duhovi biti bez kompasa, izmučeni u traganju za idealom, oni će konačno primiti pravo obasjanje sveopštom objavom čisto Luciferove doktrine, koja će se na koncu javno saopštiti narodima. Gibanje sveopšte reakcije koja će pratiti slom Hrišćanstva i ateizma, uništenih zajedno, objaviće se tom pojavom luciferijanstva.

Novi robovlasniki poredak - kako ga neki nazivaju, je jedna od mogućih varijanti budućnosti. Društvo u kome će programirani ljudi raditi kao robovi (a da neće znati da su robovi) ,stanovništvo biti kontrolisano neuro-lingvističkim metodima preko sredstava javnog informisanja.

Jedan takav eksperiment je skoro uzburkao svetsku javnost kada je u Japanu nastradalo mnogo dece gledajući televiziju – svoj omiljeni crtani film i kada je stroboskopski efekat iz očiju glavnog i ka izazvao epileptične napade kod nekoliko stotina dece, a još na hiljade njih je imalo psihičke smetnje. (Politika 19.12.97.)

Kada se mi zacarimo, mi nećemo želeti da postoji druga religija osim naše, religija o jednom bogu, sa kojim je naša sudbina vezana našim izabraništvom i kojim je ta sudbina sjedinjena sa sudbinom sveta. Prema tome mi moramo oboriti sva verovanja. Ako se iz toga stvore savremeni **ateristi**, to neće kao prelazni stepen ništa smetati našim izgledima, nego će poslužiti kao primer za ona pokoljenja koja će slušati propovedi o religiji Mojsija koja je svojim smišljenim i nepokolebivim sistemom dovela do pokorenja nama svih naroda. U tome ćemo mi podvući i njenu mističku istinu, na kojoj će se, reći ćemo mi,

osnivati sva njena vaspitna snaga. Tada ćemo u svakom zgodnosm slučaju publikovati članke, u kojima ćemo sravnjivati našu blagu vladavinu sa prošlim . (P 14-1)

Novi svetski poredak je dobrim delom već realizovan , sve što se zagovara, uglavnom je već i ostvareno:

- Multinacionalne **monopolističke kompanije** su nezaustavive i pored zakona o monopolu izglasanog u SAD i drugim zemljama, a ogromna finansijska moć planete je skoncentrisana u nekoliko moćnih finansijskih institucija.
- Velike **multi-medijske kompanije**: štampe, radija i televizije nalaze se u par poznatih ruku.
- **Liberali** su u svakoj zemlji i u skoro svakoj vladi.
- **Rusko samodržavlje** ne postoji, a velika ruska nacija dovedena je u vlastitoj zemlji da se bori za opstanak i kulturni identitet.
- Mnoge dinastije su završila na »smetlištu istorije« ili su u muzejskim vitrinama. Srednji kapitalisti pomeli su i poslednje ostatke **aristokratije**.
- **Masonerija** je u svakom većem gradu dok je u glavnim gradovima nezaobilazan faktor u bilo kakvom javnom životu – kulturnom, obrazovnom, socijalnom ili političkom. Velike poslove, ako niste u ovom krugu, nećete dobiti. **Rotari** internacional su biznis udruženja koja se, navodno, ne bave politikom, ali principijelno podržavaju politički stav OUN.
- Masonska asambleja u **Ujedinjenim nacijama** šalje trupe, uvodi blokade, bombarduje, kontroliše i diktira uslove koji nemaju nikakve veze sa interesima nacija sveta.
- Stvara se **monetarni sistem sveta**, uvodi se svetska moneta.
- Stvorena je i **svetska vojska** koja već dejstvuje u Iraku, Kuvajtu, Somaliji, Haitima, Bosni, a ovih dana se sprema da pokuša i kod nas da uđe na silu.
- **Ateizam** je zaveden na polovini planete, pokušala se isčupati i poslednja iluzija da postoji još nešto od gole i strašne stvarnosti i preseći nit što stvara kulturnu tradiciju i nacionalnu istoriju - crkve su porušene, manastiri pretvoreni u muzeje, a duhovno nasleđe ismejano.
- Nacije su zamenili **kosmopolitizmom** koji u biti i treba da bude ideja ka kojoj se stremi, ali ne i »livarski lonac« u kojem će se u kosmopolitskoj opsesiji narodi topiti da bi na kraju dobili žig »made in ...«

Pa zar je sad uopšte važno ko će doći na svetski tron. Šta uopšte menja Klinton u odnosu na Buša, kada sve ide u jednom sasvim određenom i neprikosnovenom pravcu.

Veliki monarh već ima sasvim pripremljen teren – biće sigurno usrdnije dočekan od bezbojnog političara bez korena ili generala sa sunčanim naočarima ili neke druge civilne protuve što se uzdigla na vlast sumnjivo stečenim parama.

Poslednjih godina je došlo do malog sukoba u okviru finansijske elite - Bilderbergeri podržavaju hrišćanski elemenat, a Tilateralna grupacija muslimanski, što se sve jasno ocrta u svakodnevnoj "javnoj" politici. Nažalost i Jugoslavija je deo toga - prepuštanje Kosova muslimanima je ponajviše zasluga Trilateralne grupacije i jenog od njihovih značajnih finansijera - Saudijske Arabije.

Avgusta 1991.g. službeno glasilo Vatikana ("Opsevatore Romano") u svom komentaru posvećenom jugoslovenskoj krizi traži od međunarodne javnosti da Srbiju "stavi" u granice iz 1914.g. Na osnovu sporazuma postignutog između Gorbačova i Buša Jugoslavija je izašla iz zone Američkog centralnog interesa i prepuštena je sveri nemačko-italijanskog (vatikanskog) interesa i uticaja. U realizaciji je opcija polapola iz Jalte.

Novi poredak neće propustiti priliku da prvi napadne. Samo se postavlja pitanje oblika tog novog rata. Teško da će on ličiti i na jedan prethodni. Ili još smelija teza - treći svetski rat je odavno počeo. Ako sa sigurnošću tvrdimo da su more novih visura i bakterija proizvodi vojnih laboratorija, a te iste bakterije su odnele na stotine hiljada života "neprijateljskog" stanovništva - šta je to nego rat i to kakav. Zato možemo reći da je treći svetski rat odavno počeo. I kremanski proroci isto kazuju, da će "car naroda preko beskrajne vode prvi puške opaliti" - "udariće najveći i najbešnji protivu najvećeg i najbešnjeg". Za kremanske proroke oba su cara besna od "manite pameti". Ni jednom nisu skloni. Oni ne vide razlike između zla što dolazi sa slovesne ravni od zla što stiže preko beskrajne vode. Kremanski proroci razdvajaju samo zlo od dobrog - to je jedini kriterijum koji oni uvažavaju.

Proročanstva su uvek interesantna, ali nije predmet ove studije da se njima previše bavi. (Preporučujemo - "Nostradamusovo i kremansko proročanstvo u uporednom pregledu" , B. Arsenović)

V-4c Uništavanje porodice kao osnovne ćelije društva

Pogledajte na pijane životinje, onesvešćene vinom, na čiju im je neograničenu upotrebu dato pravo zajedno sa slobodom.

Nećemo valjda dopustiti da i naši dođu dotle...

*Narodi gojski zaneti su alkoholnim napicima, a omladina njihva ošašavila je od klasicizma **i ranog razvrata**, na koji ih je podbadala i nagonila naša agentura - guverneri, lakeji, guvernante – u bogatim kućama, pomoćnici, kelneri i naše ženskinje – u mestima gde se goji vesele i zabavljaju. U ove poslednje ja ubrajam i takozvane »dame iz sveta«, njihove dobrovoljne sledbenice u raskoši i razvratu.«*

(Iz Protokola Sionskih mudraca –1)

"U Srbiji nećeš moći da razlikuješ ko je muško, a ko je žensko ćeljade. Svi će iste 'aljine nositi. Ta nesreća će nam doći sa drugih strana, ali će se kod nas najviše zadržati. Narod će izglupiti i glupiti sve više. Rađaće se ljudi a da ne znaju ko im je djed, a ko pradjed. Ljudi će mišljati da sve znaju, a ništa znati neće. ...Nečastivi će ući u ovaj narod i u postelju legati sa srpskijem sestrama, majkama i ženama. Praveći im taku decu da među Srbima, otkako je veka i sveta goreg roda biti neće. Rađaće se sve sami sinji kukavac, a da niko neće u snazi biti da rodi pravog junaka." (Iz Kremanskog proročanstva)

Zar to nije ono što se upravo dešava nošoj omladini (i ne samo našoj)?

Da li je to smišljeni način za uništavanje jednog naroda ili više naroda - da li je to genocid?

Svakako mnogo perfidniji nego u fašističkim logorima smrti.

Udariti na mladost je isto što i udariti na budućnost jednog naroda. Alokoholizam, zloupotreba droga, pa čak i razvrat - kako kažu u protokolima, - a mi to danas zovemo seksualna revolucija, sve su prisutniji, iz generacije u generaciju. Sociolozi i psiholozi su ove pojave proučili i objasnili i nije nam ovde cilj da to radimo, ali uglavnom se sve svodi na fenomenologiju problema, ali suština je zapravo prikrivena.

U studiji "Sumrak američkog uma", Alen Blum - amerilki profesor 'starog kova' - govori o akademskim građanima svoje otadžbine kao o izrazu nihilizma na američki način, ljudi čije su duše prepune bljeska šarenog ništavila medija, zatrpani decibelima divlje muzike, podijumi po kojima plešu audiovizuelne utvare, željni nedozrele ekstaze koja je, na ovaj ili onaj način, droga (uspeh, slava, rokenrol, film, narkotici, seks - cilj je uvek 'nedozrela ekstaza' - opijenost po svaku cenu). *Ovakvi potomci ne mogu biti ničiji preci* - tragičan je zaključak Blumove knjige. Oni definitivno uništavaju tradiciju.

Dvadesetih godina ovog veka 'seksualna revolucija' je smatrana idejom malog broja bolesnih umova. U isto vreme u koje je Kolontaj, Lenjinova verna sekretarica, učila sovjetske žene da imati seksualni odnos s nekim ne znači više od 'ispijanja čaše vode'.

Američka revolucionarka Margaret Sejdžer osnovala je društvo '*Planetarnog roditeljstva*'. Propagirala je promiskuitet među tinejdžerima i upućivala ih da nesputano istražuju osblast polnosti.

Uz to predviđala je sterilizaciju koja će obuhvatiti sve 'niže' rase: crnce, Jevreje, stanovnike Južne Evrope, hrišćanske fundamentaliste i mentalno zaostale. Ostali će se razmnožavati da bi stvorili višu, gospodarsku rasu... Tako su ideje Vilhelma Rajha, učitelja 'orgazmičke revolucije, kolontajeve i Sejdžerove sada postale 'opšte dobro' svetske civilizacije, a seksualno vaspitanje je već poodavno zamenilo veronauku u školama. Čovek je podeljen na erogene zone i prestao je da ljubav poima van konteksta polnog čina. - '*Nju Ejdz'* zahuktalo nudi svoja rešenja.

Svedoci smo procesa polaganog uništenja porodice kao onovne ćelije društva - koliko udeo u tome ima i rastuća pornografija na svakom

koraku - seksualna revolucija, na koju svi blagonaklono gledamo), - ona je sigurno jedan od uzroka - ali odakle ona, ko je pokretač toga?

Obično se tvrdi da su to zakoni razvoja društva, ali to ne objašnjava ništa - da li je objašnjenje iz protokola ispravnije - *rani razvrat* - zacrtano kao srestvo i cilj.

Šta na kraju šta reći kao neki zaključak?

Nemojmo se čuditi svim negativnim pojavama u savremenim društvima kojima smo svedoci.

Počev od razgrađivanja porodice kao osnovne ćelije svakog društva, sveopšteg pada moralnih i društvenih normi, povećanja zavisnosti prema narkotičkim supstancama kod mladih, pa sve do negativnih pojava u višim duhovnim nivoima.

Činjenica je da većina ljudi i nije svesna šta se dešava, ili bolje reći - nije svesna etiologije negativnih pojava koje nas okružuju i sve više pritiskaju.

Možda ovakve rasprave mogu bar za malo pomoći ljudima da se odbrane od svega ovog, ali ne smemo verovati da je bitka za očuvanje osnovnih civilizacijskih vrednosti unapred izgubljena.

VI - PROTOKOLI KAO JEDAN OD DOKUMENATA SIONSKOG PRIORATA

VI - 1 - Sionski priorat

Da bi mogli pravilno razumeti Protokole moramo spoznati šta je to Sionski priorat i u kojim uslovima i zašto je stvoren ovaj drevni red? Koji su to politički i istorijski uslovi koji su iznedrili ovako moćnu organizaciju koja se održala kroz vekove? Mislimo da je ovo vrlo važno

da bi se moglo pravilno razumeti čemu su namenjeni Protokoli i kome i sa kojom namenom.
Pozabavićemo se malo i istorijom.

Sionski priorat je tajni red koji osnovao još 1099.godine Godfri Bujonski - kralj Jerusalima. Glavni zadatak ovog reda, bio je da čuva i brani pripadnike merovinške krvi i da stvara uslove za preuzimanje kraljevskog trona, oduzetog još 679.g. ubistvom Dagoberta II, a u dosluhu sa Papom.

Najbolje odslikava ulogu sionskog priorata jedna rečenica koju je navodno napisao jedan njegov član:

"Bez Merovinga, Sionski priorat ne bi postojao, a bez Sionskog priorata merovinška dinastija bi izumrla".

(slika - **Nicolas Poussin, Les Bergers D'Arcadie**)

Prema izvorima koji su nam bili dostupni, nesporni *istorijski podaci* u vezi ovog reda bi bili sledeći:

- *Tajni red* koji je delovao pod mnoštvom imena, najčešće je poznat kao **Prieure de Sion** (Sionski priorat).
http://www.ordotempli.org/priory_of_sion.htm
- Sionskim prioratom je upravljao niz **velikih majstora** čija se imena nalaze među najsjajnijim u zapadnoj istoriji i kulturi. Veliki fizičar Isak Njut bio je i veliki majstor Sionskog priorata. Na čelu ove organizacije nalazio se od 1691.g. do 1727.g. Bio je obuzet hermetičkim tekstovima i vlastitim je stavovima podržavao hermetičku tradiciju. Verovao je da razmere i sklop Solomonovog hrama kriju alhemijske formule. Tokom istorije ovaj red su vodili ljudi kao što je Rene Anžujski, Sandro Filipepi poznatiji kao Botičeli, Leonardo da Vinči, Viktor Igo, Klod Debisi, Žak Kokto i drugi.
- Kroz skoro celu svoju istoriju Sionski red se nerazdvojivo vezivao za red sveštenika - ratnika, za Templare (Hramovnike).

Dobro je da se malo pozabavimo ovim redom. Ideja o osnivanju **templarskog reda** je pala na pamet Igu de Pajenu u Jerusalimu koji je, moguće je, bio inspirisan redom Ubica ili Isamailijahan Nizara koji je osnovao Hasan-i Sabah u planinama Elburca u Iranu.

Poznati pod imenom muharam, "crveni", fedawa Isamav Vili Kalifata, nosili su crvene kape, pojaseve i čizme, uz belu tuniku.

Templari su nosili *crveni krst na beloj tunici*, a vitezovi Bolnice Svetoga Jovana Jerusalimskog (poznati kao **malteški vitezovi** izmedju 1530. i 1798), koji su često obrtali simbolizam templara, najzad su prihvatili, na svojoj odeći ukrašenoj grbovima, *beli krst na crvenoj osnovi*. Godine 1118, uz podršku mladoga Bernara od Klervoa koji je za njih, strogo Pravilo Svetoga Benedikta prilagodio uslovima vojnog života, templari su dobili zvanično priznanje i pravo da nose oružje kako bi branili hodočasnike u Svetoj zemlji. U stvari, oni će postati specijalisti za odbranu Jerusalima.

Bila je to avanturistička vojno-religiozna grupacija koja je obavljala funkciju policije, zaštitnika hodočasnika koji su išli u Jerusalim. Templari su, bivajući tamo, stupili u kontakt sa rabinima i hodžama i saznali su neke tajne Istoka, koje su poticale zapravo od Atlantidana. Sa proširenjem tog znanja red se pretvorio zapravo u verski, i onda vrlo ojačao, tako da je postao opasnost za vladare Zapadne Evrope.

Pošto je Papa podario templarima i bolničkim redovima privilegiju da direktno zavise od susreta sa papom čime je presečen beskrajni red crkvene birokratije, oni su postali uistinu pravi gospodari Svete zemlje. Ludo hrabre u borbi, ove hrišćanske elitne jedinice su zadobile izvanredno važnu ulogu i na Zapadu. Prvo je templarima poveren transfer novca hodočasnika u Svetu zemlju; onda su, kroz tesnu mrežu tvrđava od škotske do Španije, prenosili novac i kroz Evropu; najzad, postali su bankari i izdavali su sertifikate o razmeni koje je mogla otkupljivati (kao vrednosni papir), neka druga templarska agencija. Bankari kraljeva, koji su podnosili račune jedino Papi, templari su neizbežno, zahvaljujući svome bogatstvu i svojoj nezavisnosti, postali predmet zavisti, ljubomore, mržnje i zebnje medju snagama koje su u državi počele da dižu glavu.

Gubitak Jerusalima 1187. godine n.e. nije još izazvao nikakvu sumnju u korisnost templara; naprotiv, 1198.godine, novi vojni red pojavio se u Nemakoj, pod nazivom **tevtonski vitezovi**, koji će ostati veran ekskomuniciranom caru Fridrihu II (1210-1250). Situacija se za templare promenila kada je poslednji hrišćanski bastion u Svetoj zemlji

pao u ruke Turaka Mameluka 1291. Godine 1307, želeći da stavi tačku na njihovu finansijsku moć, francuski kralj Filip Lepi uhapsio je templare u Francuskoj i izvršio pritisak na Papu (Klimenta V, izgnanog u Poatje a onda u Avinjon, izvan francuske jurisdikcije, pa ipak opasno blizu francuskoj teritoriji) da povuče svoju zaštitu templara.

Red templara se raspao 1312 . Njegov veliki majstor **Žak de Mole** postao je, 1314, poslednja žrtva krvavog progona koji su smislili Filip Lepi i njegov svetnik Vilijem od Nogareta.

Uspeli su da ih sve unište, kralj je spalio na lomači majstora Žaka de Moleja. No u samoj vatri lomače on je prokleo kralja i prerekao obnovu reda kroz 600 godina, bilo je to 1314.godine. Sve se to i obistinilo - kralj je sa svojim pristalicama umro pod misterioznim okolnostima iste godine, a red je obnovljen, posle 600 godina u punom sjaju, što ne znači da nije tinjao sve vreme, u XIV veku se pojavio kao hermetički **red Ružinih Krstaša**. Red Templara se ponovo pojavio kao red Iluminata, pod vođstvom Žana Adama Vajshaupta u Bavarskoj. Oni su i masoni i Templari i Malteški vitezovi i komunisti i nacisti i gospodari novca, oni su vladari iz senke.

Sveti Gral - po našim saznanjima morao bi da obuhvata bar dve stvari istovremeno: Sa jedne strane bila bi to Isusova krvna loza i potomci - Sang Real - kraljevska krv, za čije su čuvare bili postavljeni templari koje je stvorio Sionski priorat. Drugo, Sveti gral bi bio, sasvim doslovno, receptakulum ili sud koji je sadržao Isusovu krv. Bila bi to, drugim rečima, utroba Magdalenina (žena Isusova) - a, u proširenom smislu i sama Magdalena. Sveti gral bi simbolizovao jednako Isusovu krvnu lozu i Magdalenu, iz čije je utrobe ta loza proistekla. Moglo je to ipak biti još nešto - ono što je krio Jerusalimski hram - bilo da su to spisi u vezi porekla i rodoslova Isusovog, zvaničeni podaci o izraelskoj kraljevskoj lozi, ili sam njegov grob, pošto je njegovo telo bilo uklonjeno iz onog privremenog groba iz jevanđelja.

Iako su vitezovi **templari** bili uništeni i rastureni između 1307 i 1314 godine, Sionski priorat ostao je nedirnut. Nastavio je da deluje kroz vekove i ako je i sam povremeno razdiran krvavim stranačkim sukobima. Delujući u senci, iza kulisa, upravljao je nekim od odsudnih događaja u zapadnoj istoriji.

Zahvaljujući dodiru sa islamskom i jevrejskom kulturom, templari su već bili usvojili veliki broj predstava tuđih pravovernom rimskom hrišćanstvu. Bliski odnosi su održavani sa jevrejskim zajednicama sa kojima su ih vezivali finansijski interesi i školstvo. Tako su templari bili izloženi mnogim stvarima koje Rim nije odobravao, što je na kraju i

rezultiralo njihovim uništenjem. Često je iznošeno da je templarima bila poznata neka vrsta tajne koja se odnosila na poreklo hrišćanstva. Govoreno je da su oni bili gnostici, jeretici, da su bili prebezi u islam. Težili su stvaralačkom jedinstvu rodova, rasa i vera - doslednoj politici islamske, hrišćanske i herbejske misli.

Od svih optužbi protiv templara najozbiljnije su bile one za bogohuljenje i jeres - za poricanje, gaženje i pljuvanje po krstu. Da li su odbacivali Hrista ili su jednostavno odbacivali raspeće? (U skladu sa katarskim verovanjem). Teško je na ovo odgovoriti, ali izgleda jasno da se nešto odbacivalo i da je taj čin bio bitno načelo reda. Templari su bili čuvari Svetog grala - šta god to bilo.

Od 1188.g. vitezovi templari su bili samostalni - nisu više padali pod vlast Sionskog reda, niti su delovali kao njegova vojna ili upravna ruka. To je trajalo sve do njihove strašne propasti 1307.g. Tvrdi se da su sionski i templarski red do 1188.g. imali zajedničkog velikog majstora, a od tog datuma sionski red bira svoje velike majsore i iste godine sionski red je izmenio svoje ime usvajajući ono koje je navodno zadržao do danas - Sionski priorat.

- Sionski priorat ***i danas postoji***, *i još uvek je aktivan*. Uticajan je i igra važnu ulogu u međunarodnim poslovima na visokom nivou, kao i u stvarima domaće politike nekih evropskih zemalja. Do izvesne, značajne, mere je odgovoran za veliki deo građe o njemu rasejane od 1956.g. od kada *pušta u opticaj izvesne podatke* - uzdrživo, razdražujuće iscepkane na komadiće, u tačno odmerenim količinama, dovoljno taman da zadovolji nagoveštaje. "Vreme je u vrlo stvarnom smislu sazrelo da sionski priorat pokaže svoju ruku". ...Činilo se, ukratko, da su Prioratski spisi naročito proračunati da utabaju staze nekom zapanjujućem otriću. Kakvim se god na kraju to otkriće moglo pokazati, ono je očigledno iziskivalo poduži postupak "omekšavanja" - pripremanja ljudi. I kakvim se god na kraju, to otkriće moglo pokazati, ono je nekako uključivalo merovinšku dinastiju, produženje krvne linije te dinastije do današnjeg dana i potajno kraljevanje.
- Priznati i objavljeni cilj Sionskog priorata je ***ponovno vaspostavljanje merovinške dinastije i krvne loze*** - ne samo na prestolu Francuske već i na prestolima drugih evropskih

zemalja pa i sveta. Uspostavljanje *ezoteričnog geo-političkog i etnarhičnog svetskog poretka*. Prevedeno na svetovni jezik to bi značilo - ustanovljenje novog *Svetog rimskog carstva* svetovne države koja bi trebalo da ujedini sve narode, a da počiva na duhovnim, umesto na društvenim, političkim ili ekonomskim temeljima. Takva država je trebalo da ostvari vekovni san o *carstvu nebeskom na zemlji*. Ostvarila bi se prastara hermetička postavka - *kako gore tako dole*. *A ona nije bila sasvim utopajska ili naivna, bila je naprotiv makar delimično izvodljiva u okviru proilike Evrope kasnog XIX veka.*

- *Ponovno vaspostavljanje merovinske dinastije je dozvoljeno i opravdano, po njima, i zakonski i moralno.* Iako je bila zbačena u osmom stoleću, merovinska krvna loza se nije ugasila. Naprotiv, nastavila se bez prekida, u pravoj liniji od Dagoberta II i njegovog sina Sigisberta IV. Uz pomoć dinastičkih saveza i bračnih ukrštanja ta loza je obuhvatila Godfrija Bujonskog koji je osvojio Jerusalim 1099.g, (iste godine je osnovao i Sionski priorat) i razne druge vlastelinske i kraljevske porodice, prošle i sadašnje (Blanšfor i Žizor, Sen - Kler - Sinkler,...)
- Brakom Marije Terezije fon Habsburg - austrijske carice i Fransa I od Lorene u XVIII veku, konačno Merovinzi dolaze - ali na austrijski presto. Iz ovog braka je rođena Marija Antoaneta i udajom za Luja XVI trebalo je da njihov potomak uspostavi i u Francuskoj vladavinu Merovinga. Sledeći korak bi bilo objedinjavanje dva velika carstva u jedno evropsko carstvo sa velikim monarhom 'koji će obnoviti krv iz velike svete zdele' (Sveti gral). Taj se plan nije ostvario jer francuska revolucija je ubila Luja XVI i Mariju Antoanetu 1793.godine i odgađa ujedinjene Evrope za mnogo vremena. Krajem XIX veka bili su gotovi planovi za stvaranje Svete lige koja bi ujedinila katoličku Evropu: Austriju, Francusku, Italiju i Španiju i to pod Habsburzima. Poslednji pokušaj oživljavanja Svete lige propao je pucnjima u Sarajevu 1914.g. iz pištolja srbina Gavrila Principa. Veliko Habsburško carstvo, svarano vekovima strpljivim tkanjem međudinastičkim brakovima, velikim i malim političkim spletkama i ratovima - raspalo se.

Uglavnom se svi slažu da je Sionski priorat najsnažnija tajna organizacija koju je svet ikad video, najbogatija i finansijski najuticajnija, siva eminencija iza zvaničnih vlada najmoćnijih država sveta, organizacija koja postavlja i smenjuje državnike, organizuje državne udare, kreditima i finansijskim špekulacijama dovodi države u zavisan položaj, prekraja granice, potpaljuje revolucije, zavodi sankcije, stvara međunarodnu monetu, svetsku banku, svetsku vladu, jednom rečju ustoličuje *novi svetski poredak - priprema uslove za dolazak Velikog Monarha Davidove krvi*. Kao takav on je bio i ostao ozbiljan pandan u istorijskim zbivanjima proteklih vekova jednoj drugoj moćnoj organizaciji - katoličkoj crkvi. I samo ovakva organizacija je mogla iznedriti "*Protokole sionskih mudraca*".

VI - 2 - 1 Katari

To su bili **jeretici**, koje inače srećemo pod raznim imenima - 1165.g. bili su osuđeni na jednom crkvenom saboru u *Langdoku* u gradu Albiju. Zato, ili možda zato što je Albi i nadalje bio jedno od njihovih središta, često su ih nazivali albižanima. U drugim prilikama, zvali su ih *katarima* (*Cathars - Cathares - Cathari*).

Često su bili žigosani imenima mnogo starijih jeresi - arijanske, markionske i manihejske.

Na početku XIII veka oblast sada poznata pod imenom Langdok nije zvanično bila sastavni deo Francuske. Bila je to nezavisna kneževina čiji je jezik, kultura, političke ustanove imale manje zajedničkog sa severom nego sa Španijom - sa kraljevinama Leon, Aragon i Kastilja. Stanovništvo su dobrim delom sačinjavali Jevreji. Kneževinom je upravljala grupa plemićkih porodica. Cvetala je kultura koja je u to vreme bila najnaprednija, najistananija u celom hrišćanskom svetu, sa mogućim izuzetkom vizantije, sa kojom je imao mnogo zajedničkog. Šitrole su se škole posvećene kabali - drevnoj ezoteričkoj tradiciji judaizma. Vladala je civilizovana, opuštena verska trpeljivost - nasuprot zanesenjačkom žaru koji je odlikovao ostale delove Evrope.

Katari su, uglavnom, prihvatili učenje o **reinkarnaciji** i **priznavali ženski princip u veri**. Propovednici i učitelji katarskih verskih skupova bili su oba pola.

Gostici – oni Hrišæanstvo tumaæe kao jednu vrstu spiritualistièkointelektualistièke filozofije, gde se duhovno odvaja od materijalnog. Hrtista stavljaju u centar, ali Crkvu odbacuju. Suština je u odnosu boga i materije. Materija je beživotna masa, a Bog joj daje formu, znaèaj i život, putem slanja duhovnih suština, koje se zovu eoni. Svi eoni zajedno èine duhovnu punoæu, pri èemu su savršeniji oni proistekli iz vrhovne suštine. Poslednji eon kao najslabiji upao je sam u materiju, a kako je sam po sebi duh reda i harmonije, on se trudi da to uèini i sa materijom. On se zove demijurg i on je duša sveta. Ipak ovo duhovno naèelo æeli osloboðenje od materije, što dovodi do borbe duha i materije. radi oslobaðanja i potpunog ovladavanja duhovnog naèela, bog šalje veæeg eona, Hrista, koji se sjedinjuje sa èovekom Isusom. Cilj njegovog dolaska nije da ljude iskupi veæ da ih nauèi religijskom znanju i pokaæe srestva za borbu sa materijom.

Istovremeno katari su odbacivali pravovernu katolièku crkvu i odricali osnovanost svim crkvenim jerarhijama, svim zvaniènim i ustanovljenim posrednicima izmeðu èoveka i Boga. U sræi ovog stava leæalo je jedno znaèajno katarsko naèelo - odbacivanje "vere", bar onakve kakvu je crkva zahtevala. Katari su traæili neposredno i lièno saznavanje, versko ili mistièno iskustvo doæivljeno iz prve ruke - koje je bilo nazvano **gnosis** (od grèke reèi za znanje). Za katare je ono imalo prednost nad svim verama i dogmama. Uzevši u obzir takav naglasak sa neposrednim spoznavanjem Boga, sveštenici, kao i ostala crkvena vlast, postali su suvišni. To bi ukratko bila suština njihovog opredeljenja, ali nije nam potrebno da ovde idemo detaljnije.

Ovo jeretièko mišljenje moæe se podeliti u dve razlièite religije koje su dolazile iz Vizantijskog Carstva - èija je crkva prekinula sve veze sa Zapadom posle "istoène šizme" 1054. godine naæe ere.

- Jedna od dve religije, **bogumilstvo**, pojavila se u Bugarskoj i stigla je do Carigrada poèetkom jedanaestog veka. Prema njoj su se odnosili kao prema jeresi i proganjana je maèem i vatrom

iako je u stvarnosti bila veoam bliska pravoslavlju. U njoj se mogu pronaæi stare doktrine prema kojima je fizièko telo Isusa Hrista (verovatno i Marije) imalo obmanjujuæi, privid duha. Bogumili su bili antijudaisti: *Za njih je Bog iz Staroga zaveta bio Satana.*

- Druga doktrina katara koja je u potpunosti zamenila prvu u Provansi posle 1167. (datum Sabora katara u Sen-Feliks-d-Loraæe na kome je uèestovao vizantijski episkop Niketije), bila je revitalizacija jedne stare jeresi, origenizma otaca iz Nitrijanske pustinje u èetvrtom veku naæe ere. **Katari origenisti (ili albiæani)** koji su ispovedali oblik radikalnog dualizma za razliku od umerenog dualizma bogumila, posedovali su doktrinu koja, i

pored sve svoje povučenosti, nije bila uskraćena za izvesne veličine, kakav je naročito malo poznat mislilac Jovan od Lugija (moguće Lugana), lombardijski jeretički prvak iz Bergama oko 1250. godine.

Godine 1209. naše ere, pokrenut je *krstaški rat protiv albižana* (albigenza). Napad je vodio profesionalni vojnik *Simon de Monfro*, koji je sa zemljom sravnio cele gradove i sela, ne praveći nikakvu razliku izmedju jeretika i dobrih katolika.

Kasnije - mnogo umereniji, krstaški rat je postao rat za osvajanje južnih nezavisnih feudalnih teritorija od francuske krune, i završen je pobedom krune posle pada poslednjeg i glavnog katarskog uporišta u Montesegiru (1244). No, ipak, čini se da je katarska vrhovna hijerarhija imala vremena da prebегne u Lombardiju, gde su se ne dugo posle toga pojavili čuveni lombardijski bankari i trgovci.

Katari su bili **dualisti**. U krajnjoj liniji, i sva Hrišćanska misao može biti shvaćena kao dualistička, jer se uporno drži sukoba između dva suprotstavljena načela - dobra i zla, duha i tela, višeg i nižeg. Ali, katari su ovom dihotomijom otišli mnogo dalje nego što je to pravoverni katolicizam bio spreman da prihvati.

Za katare ljudi su bili sablje kojima su se borili duhovi, dok niko nije video ruke. Neprestan je rat harao vasseljenom između dva nepomirljiva načela - svetla i tame, duha i materije, dobra i zla. Katolicizam postavlja jednog vrhovnog Boga, čiji je protivnik, đavo, njemu krajnje podređen.

Katari su propovedali postojanje ne jednog Boga - već dva, sa menje više sličnim statusom.

Jedan od ovih bogova - onaj "dobri" - potpuno je bestelesan, biće ili princip čistog duha, neokaljan trunčicom materije. One je Bog ljubavi. Ali, ljubav je smatrana potpuno nespojiva sa moći, a materijalni svet je izraz moći. Prema tome, za katare, materijalni svet - sam svet - je istinsko zlo. Sva materija je istinski zla. Vasseljenu je stvorio "bog uzurpator", bog zla - ili kako su ga katari zvali - *Kralj sveta - Rex mundi*.

Ipak postoji razlika u vrstama dualizma:

Etički dualizam - na ovoj ideji počiva katolicizam. Zlo se, iako možda prevashodno potiče od đavola, pojavljuje prvenstveno kroz čoveka i njegovo delovanje.

Kosmološki dualizam - njega su zastupali katari i on preplavljuje celokupnu stvarnost. Za katare je ovo bila osnovna pretpostavka, ali se razlikovala od sekte do sekte.

Prema nekima svrha čovekovog života na zemlji je prevazilaženje materije, trajno odbacivanje bilo čega povezanog sa načelom moći i dostizanje, na taj način, jedinstva sa načelom ljubavi.

Prema drugima - čovekova svrha je da ukori i ispravi materiju, da je produhovi i preobrazi.

Odricanje značaja raspeća i krsta
od zla, katari su odricali da je Isus rođen od ovaploditi se i još uvek biti Sin Božiji, potpuno bestelesan, biće čistog duha koje nije moglo biti razapeto.

Ipak, većina katara je gledala na njaga kao na *proroka*. Smrtno biće koje je zbog principa ljubavi umrlo na krstu.

Nije bilo ničeg mističnog, ničeg natprirodnog, ničeg božanskog u raspeću.

U svakom slučaju svi su katari žestoko odricali značaj raspeća i krsta podjednako - možda zato što su osećali da su ove dogme bezvredne ili zato što ih je Rim tako veličao, ili zato što surove

Na kompleksu egipatskih spomenika vidi se žena sa krunom na glavi. Ona drži u jednoj ruci krst sa ručicom kao simbol veenog života, a u drugoj skiptar sa cvetom lotosa koji je simbol inicijacije. To je boginja IZIDA. Ona se ispoljava u tri vida - smisla: Prvo, ona je tipski izraz žene, dakle univerzalne žene - ženskog roda. U komparativu ona personifikuje celinu zemaljske prirode povezane sa svim konceptivnim (rodilaèkim) moæima, dok u superlativu simbolizuje nebesku i nevidljivu prirodu, element svojstven dušama i duhovima, duhovnu i inteligentnu svetlost koja vam daruje posveæenje. Simbol koji odgovara IZIDI u tekstu KNJIGE POSTOJANJA i u judeo-hrišæanskoj duhovnosti je EVE - HEVA - veena žena. Ta Eva nije samo žena Adamova, ona je još i supruga Boga. Ona èini tri èetvrtine njegove suštine, jer ime veene EVE od kojeg je netaèno neèinjen JEHOVA ili Jahve se sastoji od JOD i imena EVE...

okolnosti smrti Prorokove nisu izgledale vredne obožavanja.

Na sam krst gledalo se kao na simbol kralja materijalnog sveta (Rex Mundi), samu antitezu principa iskupljenja.

Ovo je bila vera koja je preplavila Langdok i susedne pokrajine do te mere da je pretila da zameni sam katolicizam. Mnogi plemići su postajali parfeji. Procenjuje se da je 30 od 100 parfeja poticalo od plemstva Langdoka.

Katari su nastali iz nečega što je na francuskom tlu bilo ukorenjeno vekovima. Izgleda da su nastali skoro neposredno od jeresi ustanovljenih i utvrđenih u Francuskoj na samom početku hrišćanske ere, ali tu su i druge izazovnije tajne vezane za katare.

Žan de Žoenvil piše: "Kralj Luj IX mi je jednom pričao kako su neki ljudi među albižanima otišli grofu Monforu... i zvali ga da dođe i *vidi telo našeg Gospoda koje je postalo meso i krv* u rukama njihovih sveštenika."

Šta možemo zaključiti o ovome zagonetnom pozivu?

Kakva vrsta obreda je u pitanju?

Ostavljajući po strani misu koju su katari i onako odbacivali, šta je uopšte to moglo biti: "Telo našeg Gospoda je postalo meso i krv"?

Da li su oni stvarno uspeli da materijalizuju Hristovo telo i krv? U Pravoslavnoj Liturgiji se to dešava, ali na duhovnom nivou.

VI - 2 - 2 Dijanin kult

Začetnici merovinške dinastije (Merova 417-438, Klodion VI,..) pripadali su paganskom kultu "Ardenske Dijane".

Tek Klovis (466-511) kralj Franaka napušta Dajanin kult i prelazi na Hrišćanstvo 496. godine i to u svojoj tridesetoj godini života. Ovo je bila pogodba Klovisa sa crkvom, koja se trebala vezati za merovinšku krv i lozu za sva vremena. Klovisu je zato bila ponuđena kruna svetog rimskog cara - "Novus Constantinus" ("Novi Konstantin") i nije bio proizveden za kralja već priznat kao kralj koji već postoji. Klovis je trebao vladati "Svetim rimskim carstvom" koje je trebalo da nasledi Veliko rimsko carstvo stvoreno pod Konstantinom i razoreno od Vizigota i Vandala. Zauzvrat, Novi Konstantin je trebao ustoličiti crkvu kao vrhovnu duhovnu vlast i utvrditi status Rima ravan pravoslavnoj crkvi u Konstantinopolju. Po sklopljenoj pogodbi, Klovisa je krstio Sveti Remi (Saint Remy) 24. februara 496.godine.

U Rečniku stranih reči Bratoljuba Klaića za Dijanu piše:

"1. U starorimskoj mitologiji kći Jupitera i Latona, sestra Apolonova, boginja lova, Meseca i noćnog čaranja; isto što i starogrčka Artemida;
2. Boginja zore, osvita, pa odatle i zvezda *Danica*."

Dijanin kult je katolička crkva pokušala bezuspešno iskoreniti, gledajući na njega kao na jednu od najopasnijih jeresi.

Dijana ili Velika majka ima više imena: Artemida, Astarta, Meluzina, Ceridvena, Arijanrod, Baih, Izida, Ištar, Venera, Cibela ili Kibela itd.

...Veliki sveštenik u Jerusalimu je jednom godišnje izgovarao božansko ime i izgovarao ga je slovo po slovo i to na ovakav način: Jod, he, vau, he. Prvi slog je izražavao božansku misao (natura naturans - kod Spinoze) i teogonijske nauke, tri slova imena EVE su izražavala tri reda u prirodi (natura naturata - kod Spinoze) ili tri sveta u kojima se ta misao realizuje, - dakle nauke i kosmogonijeke i psihičke i fizičke koje se tu slažu. Neizrecivo sadrži u svojim dubokim nedrima Veeno muško i Veeno žensko. Njihovo nerazdvojivo jedinstvo čini njihovu moć i njihovu tajnu. To je ono što Mojsije nije rekao narodu, ali što je figurativno sažeo u strukturi imena božanstva kad ga je objašnjavao svojim adeptima. Tako se priroda pokrivena velom sakriva u samom imenu Boga. Adamova supruga, žena znamenita i radoznala, kriva i puna čari, otkriva nam svoje duboke sličnosti prema zamaljskoj i božanskoj IZIDI - majci bogova koja u svojim nedrima u krilu svom, nosi buru i kovitlac zvezda.

Kult Kibebe ili Velike majke došao je u Rim u II veku pre Hrista i to iz Frigije.

Tokom drugog veka u protojevandjelju Jakova izražen je stav koji je preovladjivao tada, ali je ostao i do danas:
Marija je ostala semper virgo. Medju likovima hrišæanske kosmologije, ona je sve više i više dobijala natprirodne osobine. Drugi sabor u Nikeji (787) stavio ju je iznad svetaca kojima je nužno odavati dužno postošavanje (douleia) jer Marija mora da bude predment »nadpoštovanja« (hyperdouleia). Polako, postala je èlan božanske porodice, Majka Božja. Dormitio Virginis je Maria in caelis adsumpta, franjevci su se iskljuèili iz Prvobitnog Greha, data joj je titula Mater ecclesiae, i postala je mediatrix i zastupnica izmedju ljudskih biæa i Boga. To je naèin na koji je Hrišæanstvo na nebo postepeno smestilo porodièni šablon koji je daleko manje striktan i neumoljiv nego što je to bio samotani patrijarhalizam Biblijskog Boga.

Kult je bio vezan za plodnost, smrt, ponovno roðenje i spasenje duše pokojnika. Kibelu su okruživale legende vezane za boga Atisa koji je sam sebe kastrirao, umro i ponovo se rodio. Ovakvo spiritualno iskustvo je očekivalo inicirane koji bi se putem ekstaze poistovetili sa Bogom. Divlji i krvavi rituali ove religiji su bili u suprotnosti sa rimskim shvatanjem pobožnosti. Ritual se sastojao i u pripremanju svete večere i žrtvovanju bika.

Obožavanje Izide i Ozirisa je uticaj egipatske i helenističke religiji. Izidin kult datira iz najstarijih vremena drevnog Egipta.

U starom Egiptu su postojale misterije prožete mitogijom o Ozirisu - bogu koji umire i ponovo se raða i koji je bio odgovoran za sudbinu ljudi u njihovim budućim životima.

Rozenkrojceri, kao i druga savremena tajna društva, egipatskim misterijama i piramidama pripisuju okultni značaj. Ovo počiva na uverenju da su stari Egipćani posedovali tajna znanja koja je uništila hrišćanska crkva.

Izidin kult ima nadnacionalni karakter koji u sebi obuhvata sve boginje majke mediteranskog sveta. Takođe bi se moglo reći da ovaj kult sadrži esenciju svih misterijskih kultova koji u njemu nalaze međusobno pomirenje i potpunost.

Liniju povezanosti Dijane od najstarijih vremena Arkađana i Merovinga pa do njihovih današnjih potomaka u ovom veku možemo pratiti preko reda Lađe i dvostrukog polumeseca, reda koji je osnovao Luj IX za plemiće koji su ga pratili na šestom krstaškom pohodu.

Kasnije - 1448.g. Rene Anžujski osniva red Polumeseca za koji je tvrdio da je obnovljen stari red Lađe i dvostrukog polumeseca.

Treba podvući posebnu odanost Devici Mariji, Majci Božjoj, koja je postala ako ne *de jure* onda bar *de facto* jednaka sa Svetim Trojstvom, prava *Regina coeli*, zvezda spasenja koja se sa Bogom zauzima za ljudska bića.

Katedrale, uglavnom posvećene Našoj Gospi, koje su podizane u severnoj Francuskoj oko 1150.n.e. bile su vidljivi simbol nove duhovnosti. Malo po malo, škole koje su radile uz te katedrale prerasle su u autonomne univerzitet.

Medju provansalskim trubadurima, aktivna odanost Mariji bila je odanost Gospi (Dami).

Za ovo istraživanje je najvažnije podvući da se nameće smela, ali ne nemoguća teza da je došlo do orođavanja potomaka Isusa, koji su uspeli izbeći iz Judeje preko Sredozemnog mora do Marseja i naselili se na jugu Francuske, da je Magdalena bila Isusova žena i da je ona donela Isusovo seme u Evropu.

Otuda i potiče kult Magdalene koji je doživeo procvat tokom srednjeg veka i bio pomešan sa kultom Device, a da se može sasvim pouzdano dokazati da su mnogo čuvane "Crne Device" ili "Crne Gospe" u ranom razdoblju hrišćanske ere bila svetišta posvećena ne devici Mariji - već Magdaleni sa detetom u

Alister Krouli (1875 – 1947), vođa Ordo Tmpli Orijentis (O.T.O.) u svojoj knjizi »Knjiga senki« (»The Book of Shadows«) u odlomku poznatom kao »Naboj« piše: »Ejite reći Velike Matere koja je nekad bila poznata ljudima kao Artemida, Astarta, Dijana, Meluzina, Cerdivena, Arianrod i po još mnogim drugim imenima. Na moje oltare su polagali neophodne žrtve mladi Lakedajmonci i Spartanci. kad budete nešto trebali saberite se jednom mesečno; biće još bolje kad bude pun mesec; na nekom skrivenom mestu i poklonite mi se jer sam Kraljica svega Ćaranja. Tamo se okupite vi koji bi se hteli naučiti, sa radošću, svim vradžbinama. Naučite vas nepoznatim rećima kako da se oslobodite svoje nemaštine. Pokažite da ste zaista slobodni, za vreme obreda budite goli, igrajte, pevajte, jedite, svirajte i ljubite se – i sve to Meni u Hvalu. jer moja je ekstaza duha i moja je radost na zemlji i moja je strana Ljubav ispred Volje. Moje su sakrivene dveri mladosti, moja je Ćaša Vina Źivota, moj je Ceridvenin Kotao, moj je Sveti Gral. Ja sam boginja mladosti koja polaže dar radosti u ěovećiju dušu. Na zemlji dajem nezamislive radosti; kad je smrt dajem mir, odmor i ekstazu. I nikakve žrtve ne tražim. Ćujte reći boginje Zvezde. Nje, ěije noge drobe vojnike Neba, Nje, ěije telo obuhvata vasionu. Ja sam lepota Zelene Zemlje i Mesec među zvezdama, Tajna Voda i želja u ěovekovom srcu. Ustanite i doćite Mi. Iz Mene sve stvari proistiću i u Mene se ponovo vraćaju. Pred Mojim oblićjem bićete zaogrnuti oblićjem Većnosti. poklonite mi se sa radosnim srcem. Jer sva iskazivanja ljubavi i užitaka su moji obredi. ...Vi, koji me želite naći, znajte, da vam traženje i ěaranja neće korisiti, dok ne spoznate Tajnu, da ono ěega nemate u sebi, nikada ne ćete naći izvan sebe. Zato gledajte! Ja sam već od samog poćetka sa vama, ja sam ono što se dobija na kraju želje«.

rukama, potomkom Isusa i predkom loze Merovinga.

Osnivanje vojnih religioznih redova i fenomen romantične ljubavi mogu da budu shvaćeni ako se za njihovu pozadinu uzme viteški ideal koji je hvaljen i slavljen u dvanaestom veku, na primer, kroz romane Kretjena de la Troa. Mnogo je, pak, teže pokazati organske veze koje spajaju red katara sa celom renesansom dvanaestog veka. Narodni pisac ih je povezoao sa romantičnom ljubavi, ali su slabšni dokazi koji bi to potvrdili.

Boginja majka Hrišćanstva nije Devica Marija, već Magdalena kojoj je posvećena crkva u Ren-l-Satou. U knjizi "Crvena zmija" (rad deponovan u Nacionalnoj biblioteci u Parizu od nepoznatog autora) stavlja se do znanja da se ni poznata crkva "Notre Dame" ("Naša Gospa") podignuta širom Francuske, takođe ne odnosi na Devicu i da se taj zvučni naziv, podaren svim velikim katedralama francuske, odnosi na *Magdalenu*.

Jasno da ovo katolička crkva nikada nije mogla prihvatiti jer uzdići Magdalenu, koja se u predanju smatra bludnicom, na mesto čuvano za Devicu Mariju - više je

nego jeretička tvrdnja.

Srednjovekovni i renesansni procesi protiv **veštica** nisu bili samo intelektualna zastranjivanja, već rezultat sukoba između Hrišćanstva i organizovane suprotne vere. Proganjane veštice su bile organizovane po **trine**st zajedno u ćeliju - kovenu. (Dvanest žena i jedan muškarac). I gruba struktura organizacije Sionskog priorata je vrlo slična hijerarhiji napadanoga kulta.

Leonardo da Vinči je na svojoj čuvenoj slici "Tajna večera" nacrtao četiri skupina po tri apostola, a među apostolima i jednog istovetnog Isusu Hristu.

Prema karti zodijaka koji koristi Sionski priorat umesto dvanest pojavljuje se trinest znakova zodijaka.

Danas vam mogu saopštiti da je naš cilj već na nekoliko koraka pred nama. Ostaje još jedan mali prostor i ceo naš put gotov je već da sastavi svoj krug simbolične Zmije kojom mi predstavljamo naš narod. Kada se taj krug sastavi, sve evropske države biće njime zatvorene i stegnute kao snažnom presom.

U "Večernjim novostima" od 26.01.1995.g. objavljen je članak pod naslovom: "Novi znak u horoskopu" u kojem izveštavaju da "Kraljevsko astronomsko društvo Velike Britanije tvrdi da se raspored zvezda u poslednjih dve hiljade godina toliko promenio da dosadašnji horoskop, temeljen na zvezdama, više ne važi i da je potpuno

pogrešan, te predlažu trinaesti znak OFIUKUS (Ophiuchus) - **ZMIJONOŠA**, prema grčkom nazivu za boga zdravlja oličenog u ljudskoj figuri sa zmijom omotanom oko štapa, između Škorpiona i Strelca.

Trinesti znak - Zmijonoša - predstavlja mnogo više od običnog zodiacalnog znaka za praznoverne.

Zmijonoša treba da bude omega zodijaka, simbol završetka Hrišćenske ere, znak Novog svetskog poretka i Novog vremena. Ovo će biti zadatak za uticajnu masoneriju da se novi astrološki znak prihvati.

Na američkom grbu iznad glave orla je trinest ptalfi koje zajedno čine Davidovu zvezdu. Orao je sa štitom na kome je trinest pruga, u levoj kandži drži trinest strela, a u desnoj grančicu sa trinest listova i trinest plodova.

Očito da trinest predstavlja vrlo važan simbol i verovatno se nastavlja na dvanest jevrejskih plemena.

Većina sadašnjih Jevreja u Evropi i ostalom svetu su samo dalji potomci starozavetnih dvanest plemena, te je "trinaesto pleme" nastalo mešanjem prvobitnih dvanest sa svim narodima sveta.

*Zato je broj trinest zajedno sa piramidom, najprisutniji savremeni simbol "kosmopolitskog" **Novog svetskog poretka**.*

VI - 2 - 3 Sionska stena - Metafora za Isusa i njegovo potomstvo

Prema jednostavnom, najraširenijem shvatanju Sionska stena je *Mon Sion* – »Visoki breg« - južno od Jerusalima na kojem je Godfi

Cion - navisi
jugozapadni breg Jerusalima sa
Davidovim gradom i
Solomonovim hramom;
Jerusalim; fig. Crkva i njeni
verni; Sion (M.Vujaklija)

Bujonski sazidao jednu opatiju da smesti red koji se pretvorio u *Sionski priorat*.

Masonske izvori pripisuju Sionskoj steni neko dodatno značenje. Uzevši u obzir njihovu opsednutost jerusalimskim hramom, ne iznenađuje što oni upućuju na određene odlomke iz Biblije, a u tim odlomcima je Sionska stena više od visokog brega.

Ona je jedan određeni kamen previđen ili neopravdano zanemaren tokom zidanja hrama, koji je kasnije morao biti nađen i ugrađen kao zaglavni kamen zdanja.

Prema Psalmu 118. na primer: Kamen koji odbaciše zidari posta glava od ugla.

Kod Mateja 21:42. Isus nedvosmisleno podseća na ovaj psalm:

...Zar niste nikada čitali u Pismu: Kamen koji odbaciše zidari, on posta glava od ugla...

Cion, Sion - simboličan naziv kod Jevreja za Jerusalim i Jevrejsku državu, odn. izgublenu domovinu; potiče od imena tvrđave na jednom od jerusalimskih brda, kasnije po tvrđavi nazvano Brdo Cion, koji je po Starom zavetu osvojio kralj David i nazvao Davidov grad. (Mala enciklopedija Prosveta '86.)

U poslanici Rimljanima 9:33, nalazi se još jedna napomena, nešto dvosmislenije:

...Evo stavljam u Sion kamen spoticanja i stenu sablazni; i svaki koji u njega veruje neće se postideti.

U Delima apostolskim 4:10:11, Sionska stena se može lako tumačiti kao metafora za samog *Isusa*:

...u ime Isusa Hrista Nazarećanina...stoji ovaj pred vama zdrav. On je kamen koji vi zidari odbaciste, a koji postade glava od ugla.

...Već u narednom stihu (Prva poslanica Petrova 2:3-8), tekst dalje naglašava teme čiji smo značaj tek kasnije sagledali.

U njemu se govori o odabranoj lozi kraljeva koji su istovremeno i duhovni i svetovni vođe, o *lozi - kraljeva- sveštenika* .

Šta je trebalo da zaključimo iz ovih zbunjujućih odlomaka?

Kako je trebalo da tumačimo Sionsku stenu? Kao zaglavni kamen hrama koji je imao tako istaknuto mesto među 'duhovnim tajnama' slobodnog zidarstva?

Kako je trebalo da razumemo otvoreno poistovećivanje tog zaglavnog kamena sa samim Isusom?

I kako je trebalo da shvatimo tu *kraljevsku tradiciju* koja je – budući zasnovana na Sionskoj steni ili na samom Isusu – bila ravna vladajućim dinastijama Evrope tokom krstaških ratova?

Prema zvaničnim naučnim tumačenjima Isus Hristos, jevrejski prorok iz Nazareta u Galileji, rođen nešto pre početka nove ere i razapet na krstu, prema tradiciji, tokom proleća 33. godine n.e., centar je hrišćanske religije. Njegov život i kratka karijera učitelja i iscelitelja i njegova smrt samožrtvovanjem su opisani u jevandjeljima. Istorijski izvori tog vremena gotovo da ne sadrže nikakav spomen na Isusa; radikalni teološki trend i dalje njegovo postojanje smatra fikcijom, dok ga glavna struja smatra činjenicom, iako neuhvatljivom.

Isus iz jevandjelja bio je sin Marije, žene drvodelje Josifa. Pošto ga je krstio Jovan Krstitelj, prorok kome je kasnije rimski marionetski kralj Irod odsekao glavu, Isus je počeo da propoveda i da čudotvorno isceljuje. Pokušaji da se rekonstruiše njegova originalna poruka potvrđuju da je on podučavao kroz priče sa moralnim porukama (što je bio rabinski običaj) i da je najvaljivao predstojeće ustanovljenje Božjeg carstva na zemlji, koje će odbraniti dobre i potlačene. Iako je Hrišćanstvo religija mira, van svake sumnje je da je Isus lično imao veze sa zilotima, jevrejskim fundamentalističkim teroristima čiji je cilj bio da se stavi tačka na rimsku okupaciju Palestine. S.G.F. Brandon daje dokaze da je Isusova veza sa tom organizacijom bila ekstremno bliska. Bilo kako bilo, Isusovo ponašanje nije bilo takvo da bi izazvalo simpatije jevrejskih religioznih (ili civilnih) vlasti, koje su ga uhapsile i predale rimskoj pravdi. Optužbe protiv Isusa daleko su od toga da budu jasne. Čini se, međutim, da su ga neki smatrali blasfemičnim, a drugi buntovnim. Posle prekog suda tokom kojeg se rimski predstavnik Pilat (bar prema opreznim autorima jevandjelja koji su se trudili koliko god su mogli da se ulagaju rimskoj vlasti) pobrinuo da presudu ostavi lokalnoj masi, Isusa su razapeli na krst rimski vojnici pod verovatnom optužbom da je bio lažni Mesija a što je, da bi u očima rimske pravde postalo relevantno, moralo biti praćeno i dokazom o buntovničkoj aktivnosti. Uprkos Isusovim vezama sa zilotima, nema eksplicitnih

dokaza o tom u jevandjeljima, niti u bilo kojem drugom savremenom izvoru. Na krstu, Isus je brzo izdahnuo i bio je sahranjen istog petka.

Jedan od problema o kome savremeni biblijski kriticizam raspravlja već godinama, bio je priroda Isusovih sopstvenih uverenja koja su se ticala njegovog identiteta i funkcije. Da li je uistinu verovao da je Božji Sin? Mesija (i kakav Mesija)? Prorok? Čini se da Isus iz jevandjelja deluje kao glasnik jedne vlasti više nego što je Tora, čiji je cilj bio da vrati grešnike natrag bogu i da najavi dolazak Božjeg carstva. Očigledno je da se Isus obraća Bogu intimnim nazivom Abba, što je familijarnije po tonu od »Oče«, ali, svakako je legitimno pravo i da se sumnja da je to sinovstvo više nego metaforično, kako je naredna generacija slutila pod uticajem tekućeg platonizma spremnog da prihvati kako arhetipski svet podrazumeva da božanski um može biti inkarniran u ljudskom telu. Sinoptička jevandjelja više su puta davala Isusu titulu Sina Čovečijeg (upotrebljavao ju je Danilo), čije je kontekstualno značenje nejasno (na aramejskom, idiom jednostavno znači »čovek«). Njegovi sledbenici zvali su ga mashiah, Mesija (pomazani), što je posvećeni – na grčkom, shristos. Ako je uistinu bio razapet na krstu pod natpisom Isus Nazarećanin, Kralj Jevreja«, moguće je da mu je priznata tvrdnja da je iz roda Davidova. Ipak, čini se da on sam nikada nije javno obnarodovao svoj mesijanski identitet. Pošto je njegov enigmatičan lik umro, njegovi su učenici svedočili da je oživeo u roku od naredna tri dana i da je među njima ostao četrdeset dana (Dela 1,3; gnostičke apokrifne tradicije daju alternativnije cifre). Medjutim, u vreme kada je Hrišćanstvo bilo samo jedna jevrejska sekta, frakcija kao što je ona ebionita smatrala je Isusa samo prorokom i nije verovala u njegovo vaskrsenje iz mrtvih. Pavle je bio taj koji je Vaskrsenje utvrdio kao centralnu epizodu Hrišćanske poruke.

Tvrđi se da je preko Godfrija Bujonskog, **postojala kraljevska tradicija** - koja je, (zato što je bila zasnovana na Sionskoj steni), dostizala najistaknutije dinastije Evrope. Ako je – kako to tvrde Novi zavet i poznije slobodno zidarstvo – »Sionska stena« drugo ime Isusovo – *ta bi tvrdnja odjednom imala smisla*. Smestivši se jednom na presto kraljevine Jerusalima, merovinška dinastija je mogla da dopusti, pa čak i da ohrabruje nagoveštaje o svom istinkom poreklu.

To objašnjava i pojavljivanje gralskih romansi i zašto su bile tako otvoreno povezane sa vitezovima templarima. U pravo vreme, učvrstivši jednom svoj položaj u Palestini, *kraljevska tradicija* poreklom od Godfrija Bujonskog bi razotkrila svoje poreklo. Kralj Jerusalima bi tada preuzeo prvenstvo nad svim ostalim monarsima Evrope, a jerusalimski patrijarh bi potisnuo papu. Zamenivši Rim Jerusalim bi tada postao istinska prestonica Hrišćanskog sveta, a možda i celog sveta.

Da je Isus bio priznat kao smrtni prorok, kao kralj sveštenik i zakoniti vladar Davidove loze, lako je mogao postati prihvatljiv i za muslimane i za Jevreje. Kao kralj Jerusalima, njegov potomak u pravoj liniji bi tada bio u mogućnosti da primeni jedno od glavnih načela templarske politike – izmirenje hrišćanstva sa judaizmom i islamom.

Ali istorijske okolnosti nisu ovome išle na ruku i franačka kraljevina Jerusalima nije se usčvrstila na svom položaju – nikad nije dostigla onu snagu i unutrašnju sigurnost koja joj je bila neophodna za opstanak, a još manje za onu sa kojom je trebalo da nametne svoju nadmoć krunama Evrope i rimskoj crkvi.

Tako je veličanstvena zamisao propadala, a sa gubitkom Svete zemlje, godine 1291. sasvim se raspala. Merovizi su ponovo ostali bez krune, a vitezovi templari su postali ne samo suvišni već izlišni.

Ta "najveća tajna," koja se sada polako otkriva, je da su se još u starom vjeku, možemo samo da nagađamo kada je to tačno bilo, ali sa sigurnošću se može tvrditi - tamo negdje oko 5000g-ne pne; pojavile su se posebne porodične loze, kada je centar moći, u to vrijeme, bio Bliski i Srednji Istok.

Pripadnici tih porodica postali su lideri i kraljevske familije u regionu tadašnjeg Bliskog i Srednjeg Istoka. To su hibridne familije nastale još ranije, kao rezultat intervencije vanzemaljaca. O tome govori i "Stari Zavjet", koji je naravno samo jedan redigovani prepis mnogo starijih tekstova koji su govorili o tome kako su

"božji sinovi" održavali polne odnose sa "kćerima ljudi", i tako kreirali jednu hibridnu lozu koju su nazvali - Nefilim. Ako se vratimo malo na hebrejski jezik, "božji sinovi" su u stvari - "sinovi bogova". I kako vidimo u prevodu Biblije na engleski jezik, tj. "King James" verziju, riječ - "bogovi" je u stvari prevedena kao -"bog".

I kako je vrijeme prolazilo, te porodice su se selile, i na kraju postale britanska i evropska aristokratija i kraljevske familije. Njihovo neprestano međusobno ukrštanje nije bilo ni iz kakvog snobizma, nego iz nastojanja da se održi specifična genetska struktura. - Dejvid Ajk (David Icke)

U narednim stolicima Merovinzi su potpomognuti, usmeravani i pod zaštitom Sionskog priorata često pokušavali da povrate svoje nasleđe, ali su ti pokušaji bili ograničeni na Evropu.

Ta njihova nastojanja bi se mogla svrstati u tri međusobno prepletana i zavisna programa:

- Stvaranje duhovne klime, tajno predanje čija je svrha bila *podrivanje duhovne prevlasti Rima* – predanje koje je našlo izraza u ezoteričkoj i hermetičkoj misli, u rozenkrojcerskim manifestima i njima podobnim spisima, u izvesnim obredima slobodnog zidarstva i u simbolima Arkadije i podzemnog toka.
- Drugi program je predviđao *političke smicalice i spletke i otvoreno preotimanje vlasti, ako bude izvodljivo*, - tehnike koje su primenjivale porodice Gize i Lorene u XVI veku.
- I kao zadnje, program putem kojeg su Merovinzi težili da povrate svoje nasleđe – činili su *međudinastički brakovi*.

Izgleda da je sazrelo vreme da Sionski priorat pokaže polako svoje pravo lice. Razni *prioratski spisi* (među kojima možda najvažniji su Protokoli sionskih mudraca) koji su se pojavili u poslednje vreme – naročito proračunati da na neki način utabaju stazu nekom zapanjujućem okriću (kakvo god da bude) – a nije ga teško naslutiti – ali ostavimo vremenu da to pokaže – sigurno je, da je za njegovo otkrivanje potrebno malo duže 'omekšavanje', pripremanje ljudi, i drugo, ono će u sebe na neki način uključivati Merovinšku dinastiju.

VI - 2 - 4 Dolazak velikog monarha

»Per Me reges regnant« (preko Mene vladaju kraljevi). A među tim proroci su rekli da je nas izabrao Sam Bog da vladamo celom zemljom. Bog nas je nagradio genijalnošću, da bismo mogli izvršiti svoj zadatak. Kada bi genija bilo u protivničkom logoru, on bi se još i borio sa nama, ali je jače selo od svatova; borba bi među nama bila nemilosrdna, kakve još nije video svet. Pa i zakasnio bi njihov genije. Svi točkovi državnih mehanizama kreću se snagom pokretača koji se nalazi u našim rukama, a taj pokretač je zlato. (P 5-4)

Iz svega se na kraju neodoljivo nameće da je zapravo svrha Sionskog priorata i pored njega drugih srodnih i proizašlih organizacija i njihovih akcija kroz vekove – da se dovede na presto Sionov monarh – ne običan kralj male države niti simbolički kralj velike imperije, već moćni kralj i patrijarh – kralj papa, nešto kao rimski vladari ili vizantiski carevi ili faraoni drevnoga Egipta, u čijim će rukama biti svetovna i duhovna vlast i koj će vladati celim svetom.

Odmah se nameće logično pitanje: Da li ima smisla takvo planiranje, kroz toliko vekova i šta je to što je taj plan za osvajanje svetske vlasti moglo držati toliko vremena?

Sve to izgleda prosto neverovatno i nepojmljivo za običnog čoveka, zapravo smemo reći – suludo za očekivanje. Mo žda će se neome učiniti nelogično sve ovo – povezati Hrista, Jevreje i nekog kralja ili cara jevrejskog porekla. To nije u duhu jevrejske tradicije, a još manje u duhu izvornog Hrišćanstva. Upavo o tome se i radi – sve su to samo zloupotrebe. Kako ćemo najlakše napraviti sveskog vladara nego tako. Razbiti sve zvanične crkve kroz mnogobrojne sekte, ekumenske pokrete i sve i svašta. A Hrist – on se 'prevrće u grobu', što bi mi rekli kada vidi kako se Hrišćanstvo zloupotrebljava. Dobro, znam, nije u grobu, vaskrso je, ali to je bila samo stilska figura. Spojiti svetovnu i crkvenu vlast. Ustvari važnije je da sami narodi se povežu u jednu crkvu, da se klanjaju jednom Bogu i jednom njegovom izaslaniku. Da ne bi međusobno ratovali kao do sada.

Teško je shvatiti da mogu ljudska bića sa toliko sa toliko strpljenja graditi most kroz vekove koji prelazi i preko vekova neizvesnosti, da bi doveo nekog budućeg potomka na tron svetske vlasti.

Na ovo se mora odgovoriti jedom smelom ali održivom hipotezom:

Nostradamusovo proročanstvo je poslužilo kao osnova – podloga za izradu plana delovanja i osvajanja vlasti Sionskog priorata, odnosno uspostavljanju monarhije koju će voditi Merovinzi.

VII - PROTOKOLI SIONSKIH MUDRACA

Ideja iz protokola sionskih mudraca, na neki način proizilazi iz Nostradamusovog, svakako jasnog proročanstva – ali, (koje nije bilo za širu upotrebu), pored poznatih katrena – i ono je logičan nastavak jednog saznanja, doduše, u našim svakidašnjim shvatanjima ekstremnog i fantastičnog, teško prihvatljivog, ali realnog i logičnog sleda događaja:

Ako imate pretskazanje koje se stalno potvrđuje, zaista je nerazumno i zaista bi bilo neverovatno da vlasnik proročanstva ne poradi na korekciji nepovoljne informacije i podršci povoljnog proricanja.

Protokoli su dokument koji govori o osvajanju vlasti, ustoličenju svetog semena Davidovog i dugovečnom vladanju, a to se obrazlaže na potpuno ubeđen način, kao da će se sve to što je planirano zaista sigurno i ostvariti – govori u prilog iznete hipoteze.

Donosilac plana je potpuno ubeđen da će se plan ostvariti i da se mora ostvariti. Baš zbog takvog pisanja Protokoli mnogima izgledaju nebulozni i nestvarni i upravo to je masoneriji i najveći adut u pokušajima opovrgavanja njihove verodostojnosti.

Masoni su, već davno, preko **Klemansoa** poručili: "Posle francuske revolucije mi smo u buni protiv božanskog i ljudskog autoriteta... Ništa nećemo učiniti dok ne izmenimo i sam duh koji je uneo katolicizam".
'Religija ne strahuje od noževa, ali može pasti pod težinom pokvarenosti. Ne propustite nikada da kvarite, poslužite se sportom, kao izgovorom, ili klimatskim lečenjem', piše u jednoj preporuci upućenoj masonskim ložama 1928.g. **Da bi Hristova crkva pala pod 'težinom pokvarenosti', 'mi /iluministi) pustićemo nihiliste i ateiste da izazovu strahovitu društvenu kataklizmu, koja će u svom užasu , jasno pokazati narodima posledice sveopšteg bezboštva, divljaštvo i krvave meteže. Tada će posvuda, građani koji će biti prisiljeni da se brane,... istrebiti te razne elemente, ali će mnoštvo biti u potpunoj zabludi i njihovi deistički duhovi će biti bez kompasa, izmučeni u traganju za idealom, oni će konačno primiti pravo obasjanje sveopštom objavom čisto Luciferove doktrine, koja će se na koncu javno saopštiti narodima. Gibanje sveopšte reakcije koja će pratiti slom Hrišćanstva i ateizma, - uništenih zajedno, objaviće se tom pojavom *luciferijanstva*.**

' Čovečenstvo se pokorava cikličkoj evoluciji i teče po spiralnim zakonima , ono u jednoj fazi silazi, a u drugoj uspinje. Tokom silazne faze raste svako zlo, zablude i zločini, sve dok se ne dosegne dno, a onda opet počinje novi uspon ka istini, mudrosti i lepoti... Treba ubrzati uništenje, uvećati zlo i nered, aktivno sudelujući u rastrojstvu sveta da bi se prema njihovim učenjima, ubrzalo ostvarenje Novog Poretka. Zlo treba dovesti do vrhunca'.

I zaista, program političkog osvajanja vrha svetske vlasti, rušenje katoličke crkve, uništenje ruskog samodržavlja, zavođenje teokratije u kojoj narodi ne bi bili ništa više od pokrajine, a njihove vođe ništa više od guvernera regije, **uspostavljanje nove religije** koju će prihvatiti hrišćani i judejci i muslimani – svi oni koji imaju Stari zavet za koren svoje religiozne misli, stvaranje carstva nebeskog na zemlji sa harmonijom i hijerarhijom po hermetičkoj postavci 'kako gore tako

dole', a sve to treba da sprovede nekakva tajna, teško dokučiva organizacija, i naravno kod običnog, neupućenog sveta, takav program nije delovao posebno ozbiljno niti umno.

Oruđe misli postaće vaspitno srestvo u rukama naše vlade koja neće dopustiti narodnim masama da lutaju po prašumama maštanja o blatgodetima progresa. **Ko od nas ne zna da su te blagodeti i dobročinstva direktni putevi ka ružnim maštanjima koja su porodile anarhične odnose ljudi među sobom i prema vlasti, jer je progres, ili bolje reći ideja progresa navela na misao o emancipaciji svake vrste, ne utvrdivši njene granice. Svi takozvani liberali anarhisti su u tome ako ne delima, a ono mišlju. Svaki od njih juri za avetima slobode padajući isključivo u smovolju, tj. u anarhiju protesta radi protesta...**

(P12-5)

Protokoli (novi svetski poredak) dobrim delom je već realizovano , sve što se u njima zagovara, uglavnom je već i ostvareno:

- Multinacionalne **monopolističke kompanije** su nezaustavive i pored zakona o monopolu izglasanog u SAD i drugim zemljama, a ogromna finansijska moć planete je skoncentrisana u nekoliko moćnih finansijskih institucija.
- Velike **multi-medijske kompanije**: štampe, radija i televizije nalaze se u par poznatih ruku.
- **Liberali** su u svakoj zemlji i u skoro svakoj vladi.
- **Rusko samodržavlje** ne postoji, a velika ruska nacija dovedena je u vlastitoj zemlji da se bori za opstanak i kulturni identitet.
- Mnoge dinastije su završila na »smetlištu istorije« ili su u

Kada se mi zacarimo, mi neæemo želeti da postoji druga religija osim naše, religija o jednom bogu, sa kojim je naša sudbina vezana našim izabraništvom i kojim je ta sudbina sjedinjena sa sudbinom sveta. Prema tome mi moramo oboriti sva verovanja. Ako se iz toga stvore savremeni ateristi, to neæe kao prelazni stepen ništa smetati našim izgledima, nego æe poslužiti kao primer za ona pokoljenja koja æe slušati propovedi o religiji Mojsija koja je svojim smišljenim i nepokolebivim sistemom dovela do pokorenja nama svih naroda. U tome æemo mi podvuæi i njenu mističku istinu, na kojoj æe se, reæiæemo mi, osnivati sva njena vaspitna snaga.tada æemo u svakom zgodnosm sluèaju publikovati èlanke, u kojima æemo sravnjivati našu blagu vladavinu sa prošlim. (P 14-1)

muzejskim vitrinama. Srednji kapitalisti pomeli su i poslednje ostatke **aristokratije**.

- **Masonerija** je u svakom većem gradu dok je u glavnim gradovima nezaobilazan faktor u bilo kakvom javnom životu – kulturnom, obrazovnom, socijalnom ili političkom. Velike poslove, ako niste u ovom krugu, nećete dobiti. **Rotari** internacional su biznis udruženja koja se, navodno, ne bave politikom, ali principijelno podržavaju politički stav OUN.
- Masonska asambleja u **Ujedinjenim nacijama** šalje trupe, uvodi blokade, bombarduje, kontroliše i diktira uslove koji nemaju nikakve veze sa interesima nacija sveta.
- Stvara se **monetarni sistem sveta**, uvodi se svetska moneta.
- Stvorena je i **svetska vojska** koja već dejstvuje u Iraku, Kuvajtu, Somaliji, Haitima, Bosni, a i nas je »spasavala« 1999. godine. Bombardujući nas.
- **Ateizam** je zaveden na polovini planete. Pokušala se iščupati i poslednja iluzija da postoji još nešto sem gole i strašne stvarnosti i preseći nit što stvara kulturnu tradiciju i nacionalnu istoriju - crkve su porušene, manastiri pretvoreni u muzeje, a duhovno nasleđe ismejano.
- Nacije su zamenili **kosmopolitizmom** koji u biti i treba da bude ideja ka kojoj se stremlji, ali ne i »livarski lonac« u kojem će se u kosmopolitskoj opsesiji narodi topiti da bi na kraju dobili žig »made in ...«

Tokom silazne faze raste svako zlo, zablude i zločini, sve dok se ne dosegne dno, a onda opet počinje novi uspon ka istini, mudrosti i lepoti... Treba ubrzati uništenje, uvećati zlo i nered, aktivno sudelujuæi u rastrojstvu sveta da bi se prema njihovim uæenjima, ubrzalo ostvarenje Novog Poretka. Zlo treba dovesti do vrhunca'.

Pa zar je sad uopšte važno ko će doći na svetski tron. Šta uopšte menja Klinton u odnosu na Buša, kada sve ide u jednom sasvim određenom i neprikosnovenom pravcu.

Veliki monarh već ima sasvim pripremljen teren – biće sigurno usrdnije dočekan od bezbojnog političara bez korena ili generala sa sunčanim naočarima ili neke druge civilne protuve što se uzdigla na

vlast sumnjivo stečenim parama.

Nažalost pred sionskim mudracima nema više nikakve realne prepreke na putu »na kome ne sme biti ni grančica, ni travčica« – kako kažu Protokoli. (Arsenović M Branko)

Bilo šta napisati o protokolima – objektivno stvara nelagodu. Dobrim delom bili su povod stradanja Jevrejskog naroda, koji je ogromnim brojem života platio sprovođenje u delo drugog programa koji je, takođe, zagovarao Novo carstvo i Novi poredak i koji nije dozvoljavao nikakve prepreke na putu, ali o tome smo već napred opširnije govorili.

Jevreji su stradali u srednjem veku i zbog krivog shvatanja hrišćanske religije. Sigurno je da Jevreji zanatlije i trgovci pobijeni po logorima, nisu stvorili Protokole. Teško da mogu ortodoksni Jevreji zagovarati kosmopolitizam i nekakvu mešavinu judeo-hrišćanske religije.

Nije svojstveno malim, a povrh svega još i starim narodima želja za kulturnim, a kamoli etničkim mešanjem. Kosmopolitizam mogu zagovarati oni koji su po stvarnom poreklu kosmopolite, a Jevreji su zadnji narod koji bi prihvatio to preobraćanje. No, njihova je nesreća, što je došlo do, rekli bismo: **Zloupotrebe jevrejske tradicije, istorije i religije. Što se želi instalirati kvazijevrejska filozofija i religija.** Ali ko je i kada pitao male narode za njihove želje?

Kamo sreće da se Protokoli nikada nisu pojavili, ali nezavisno od naših gledišta, oni su tu među nama. To je vatreni krug kroz koji će morati da prođu evropski narodi, a po svoj prilici i ceo svet.

Korišćena literatura u Komentaru Protokola

- PROTOKOLI SIONSKIH MUDRACA (Nilus), IKP "Velvet", Beograd, 1994,
- BIBLIJA, prevod V.Karadžić i Đura Daničić
- Geri Ka: KA GLOBALNOJ OKUPACIJI, Beograd, 1992,
- Mirča Elijade: ISTORIJA VEROVANJA I RELIGIJSKIH IDEJA, Beograd, prosveta 1991.
- Karen Amstrong: ISTORIJA BOGA, Narodna knjiga 1985, Beograd,
- Arsenović M. Branko: NOSTRADAMUSOVO I KREMANSKO PROROČANSTVO U UPOREDNOM PREGLEDU, Unisoft, Beograd, 1994,
- Danilo Kiš: KNJIGA KRALJEVA I BUDALA, BIGZ, 1992,
- ENCIKLOPEDIJA ŽIVIH RELIGIJA, Nolit, Beograd 1982.
- Zoran Luković, VERSKE SEKTE, MUP Srbije, Beograd, 1998.
- Eduard Šire, VELIKI POSVEĆENICI, Novo delo, Beograd, 1989,
- Mr Ranko Mandić: KANIBAL U SRPSKOJ KUĆI, Beograd, 1995,

- Radovan Radovanović: MARKS I "MANIFEST" POSLE STO PEDEST GODINA, "Politika" 1998.
- Branko Petranović i Momčilo Zečević: JUGOSLOVENSKI FEDERALIZAM - IDEJE I STVARNOST, Prosveta, 1987.
- Dr Radomir Popović: ODBRANA DOKUMENATA VASELJENSKIH SABORA, Svetosavka književna zadruga, 1993,
- Vitriol - časopis OTO reda 1997. Beograd,
- Teološki pogledi, versko-naučni časopis, 3-4, Pravoslavlje, 1989, Beograd,
- Dušan Pain: FILOZOFIJA UPANIŠADA, Dečije novine, G.Milanovac, 1990,
- Mihajlo Popovski: TAJANSTVENI SVET MASONA, Skoplje, 1988.
- Zoran Nenezić: MASONI U JUGOSLAVIJI 1764 - 1980, Narodna knjiga 1982. Beograd
- Ž.M.Slavinski: PSIHONAUTI UNUTRAŠNJIH SVETOVA, 1976,
- Isto: TALISMANSKA MAGIJA, 1984, Beograd,
- Loran Tetcel: KABALA, Novo delo , beograd, 1987.
- Trevor Revensroft: KOPLJE SUDBINE, Dosije i Službeni list SRJ, Beograd, 1992.
- Aldos Haksli »*Vrata percepcije*«.
- Velibor V. Džomić »Sekte, satanizam i lažni proroci«
- Rože Ikor »Sekte – stanje urgentno«